

๒๗๓.๑๑๐๒

ด ๑๔๕๗

ร ๓

การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และการศึกษาการพัฒนาความรู้
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญาพนธ์

ของ

ลลิตา ศรีไทย

๒๕๔ พ.ค ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน ๒๕๓๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และการศึกษาการพัฒนาความรู้
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ลลิตา ศรีไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ครูจำนวน 12 คน และนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 512 คน ซึ่งเลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 โดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling ใช้แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน จากมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์รี่ ที่ได้รับการดัดแปลงแล้วจาก เสาวลักษณ์ เลื้อเพชร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง และทดลองใช้แล้ว และแบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละในอัตราส่วนของพฤติกรรม Mann Whitney U test และ T test

ผลการศึกษพบว่า พฤติกรรมโดยส่วนรวมของครู แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของครู ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน การมีส่วนร่วมของนักเรียนมากที่สุดพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน และการให้การบ้าน มีครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีจากกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.66 โดยครูแสดงพฤติกรรมการสอนที่ดีดังนี้ แสดงพฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่าทางตรง ครูจะนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่าภาษาไทย บรรยายภาคทั่วไปในการสอนารูแสดงลักษณะประชาธิปไตยมากกว่าอัตตาธิปไตย และนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

•
AN ANALYSIS OF MATHAYOM SUKSA 3 ENGLISH TEACHERS' TEACHING
BEHAVIORS AND A STUDY OF THE STUDENTS' LEARNING
DEVELOPMENT IN PRIVATE SCHOOLS, BANGKOK
METROPOLITAN

AN ABSTRACT
BY
LALIDA SRITHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1987

The purpose of this study was to analyze the behaviors of Mathayom Suksa 3 Teachers' Teaching English and a study of the students' Learning Development in Private Schools, Bangkok Metropolitan, during the second semester of academic year 1985.

The sample were 12 Mathayom Suksa 3 teachers and 512 students studying with teachers in the sample groups who selected Junior Active Context English Book 3 by using the Simple Random Sampling. Besides Saovalak Suapechra's Modified Marbrug Foreign Language Observation Form, developed and experimented by the researcher was used in the study. The data analysis were treated by the percentage of behavior ratio, Mann Whitney U test and T test.

The finding of this study revealed that the overall teaching behaviors of the teachers were Teacher's using English, Phase of Instruction and Student Participation in class the most, Correction and Homework in class the least. There were two good teaching teachers selected from 1 - 7 years experiential teacher groups amount 16.66 percent. They used good teaching behaviors as follows : Teachers' using Indirect teaching more than Direct teaching behaviors, teachers and students' using English in teaching and learning more than Thai, teachers' using Democratic more than Authoritarian and

students' receiving Motivated Class more than Bored Class.

The comparative study of English teachers' teaching behaviors of the different teaching experiential teachers were not significantly different. The English development of the students within the sample groups were significantly higher than before observing teachers' teaching behaviors of the .01 and .05 levels respectively and the English development of the students within good teaching behaviors teacher groups were significantly higher than before observing teachers' teaching behaviors at .01 level

6

คณะกรรมาการช่วยเหลือ

.....ประธาน

.....กรรมการ

...Ap. สุวณฺโณ...กรรมการ

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ และแนะนำอย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อจธรา สุขารมณ์ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กรณิการ์ ยุกศิริตัน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ คณะครูและนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเอกขนิเขตกรุงเทพมหานคร มีรายชื่อดังนี้ โรงเรียนนครปฐม โรงเรียนสีตบุตรบำรุง โรงเรียนสมเวิลธราชการี โรงเรียนสีกมาวัฒนา โรงเรียนเซนต์คอปินิก โรงเรียนโกวิทจาง โรงเรียนเทเวศน์วิทยาสัย โรงเรียนไตรรัตน์ศึกษา โรงเรียนแสงวรุณ และโรงเรียนเสดะเวช ที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณอภิรุณ วรศัทยาภรณ์ ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการร่วมงานเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ร่วมศึกษาในสาขาการสอนภาษาอังกฤษที่ได้ให้กำลังใจตลอดเวลา

ผู้วิจัยน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ที่วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่แรกเริ่มจนปัจจุบัน ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอให้ เป็นปัจจัยแด่บิดา มารดา และครูอาจารย์ของผู้วิจัยทุกท่าน และขอให้ท่านจงประสบแต่ จตุรพิธพรชัยตลอดไป

ลลิตา ศรีไทย

ສາກມານູ

[illegible]

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	155
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	155
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	155
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	156
กลุ่มตัวอย่าง	156
เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	156
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	157
การวิเคราะห์ข้อมูล	158
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	158
อภิปรายผล	165
ข้อสังเกตในการวิจัย	181
ข้อเสนอแนะทางการศึกษา	182
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	183
บรรณานุกรม	184
ภาคผนวก	194

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง	51
2 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ครูมีประสบการณ์ทางการสอน ภาษาอังกฤษตั้งแต่ 1 - 7 ปี	52
3 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ครูมีประสบการณ์ทางการสอน ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	52
4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการสอน	66
5 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวม ของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เป็นค่าอัตราร้อยละ	77
6 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวม ของครูและนักเรียน แยกตามกลุ่มครูประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป เป็นค่าอัตราร้อยละ	83
7 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นค่าอัตราร้อยละ..	91
8 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครู เป็นค่าอัตรา ร้อยละ	93
9 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียน เป็นค่า อัตราร้อยละ	94
10 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู	96

11	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะ ของนักเรียน	97
12	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมการสอน ทางตรงและทางอ้อม เป็นค่าอัตราร้อยละ	98
13	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกจาแนกตามประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมการใช้ ภาษาของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ	101
14	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมใช้ภาษา ของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ	103
15	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทาง การสอนของครู 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรม บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ	105
16	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทาง การสอนของครู 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรม บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ	107
17	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน	109

18	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการฝึกทักษะ	111
19	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)	112
20	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน	113
21	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการให้การบ้าน	114
22	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้อุปกรณ์การสอน	115
23	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการมีส่วนร่วมของนักเรียน	116
24	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ..	117
25	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาไทย ...	118
26	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษา อังกฤษ	119
27	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาไทย	120
28	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมดใน กลุ่มตัวอย่างประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรม แสดงลักษณะของครูอัตราจ้างไทย ..	121

29	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมคใน กลุ่มตัวอย่างประเภทบรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนพฤติกรรม แสดงลักษณะของครูประชาติปไทย	122
30	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมคใน กลุ่มตัวอย่างประเภทบรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนพฤติกรรม แสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนไค้รับมรจูงใจในการเรียน ...	123
31	ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูและนักเรียนทั้งหมคใน กลุ่มตัวอย่างประเภทบรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนพฤติกรรม แสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนเกิดควมเปื้อน่าย	124
32	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกทางครูคนที่ 1 แบ่งประเภท เป็นพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นคำอ้ตราร้อยละ ..	125
33	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 ประเภท พฤติกรรมการสอนค่านการไ้ภาษาของครูเป็นคำอ้ตราร้อยละ	127
34	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 ประเภท พฤติกรรมการสอนค่านการไ้ภาษาของนักเรียน เป็นคำอ้ตราร้อยละ	129
35	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 ประเภท บรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ...	131
36	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 ประเภท บรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนพฤติกรรมแสดงลักษณะของ นักเรียน	132
37	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 2 แบ่งประเภท เป็นพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นคำอ้ตราร้อยละ ..	134

38	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 2 ประเภท พฤติกรรมการสอน ด้านการใช้ภาษาของครู เป็นคำอวัตร้อยละ ..	136
39	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 2 ประเภท พฤติกรรมการสอน ด้านการใช้ภาษาของนักเรียน เป็นคำอวัตร ร้อยละ	138
40	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 2 ประเภท บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ...	140
41	แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 2 ประเภท บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน	142
42	แสดง คาสติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอน รวมทุกประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างระหว่างกลุ่มครูที่มี ประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป	144
43	แสดง คาสติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่างเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม การสอนแต่ละประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างกลุ่มครู ที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป	145
44	แสดง คาสติพื้นฐาน เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างคะแนน ผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายใน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทาง การสอนต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน .	153
45	แสดง คาสติพื้นฐานเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างคะแนน ผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนคือระหว่างก่อนและหลัง การสังเกตพฤติกรรมการสอน ..	154

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการศึกษา โดยเฉพาะด้านการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งของสังคมที่จะทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าด้วยการพัฒนาคนให้มีความรู้ มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ทางด้านวิชาการ การติดต่อสื่อสารเพื่อความรู้ความเข้าใจในวิทยาการต่าง ๆ นั้น ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลางการติดต่อโดยมีภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษาสากล (International Language) เป็นสื่อกลางที่เข้าไปมีบทบาทในทุกด้าน ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ในโลกได้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงได้บรรจุ วิชาภาษาอังกฤษเข้าเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร เพื่อให้เด็กเรียนได้เรียนทั้งในโรงเรียน รัฐบาลและเอกชน ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษมีมานานแล้ว คนไทยเรานิยม เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 จนถึงปัจจุบัน (ญาตี ไหวดี 2521 : 33) แม้ว่าหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ จะกำหนด ให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกก็ตาม คนไทยก็ยังนิยมเรียนภาษาอังกฤษกันมาก ประกอบกับ เป็นความต้องการของผู้ปกครองด้วย โรงเรียนส่วนใหญ่จึงจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 2) การเรียน การสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนบางแห่งเริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล และบางแห่งเริ่มตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก็มี

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดย การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษติดต่อกันมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม

ได้มีผู้ให้ข้อสังเกตผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า เมื่อคุณผลการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กวัยใจเป็นกลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่า คนไทยเราไม่มีความสามารถในภาษาอังกฤษเท่าที่ควรจะเป็น (กานดา ณ ถลาง 2515 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของ สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 1) ที่ว่า นักเรียนไทยทุกคนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ผลที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลานานถึง 6 ปี นักเรียนไทยไม่สามารถจะพูด สนทนา อ่าน ได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจหรือเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผลจากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ รวมทั้งสิ้น 7 วิชาของสมาคมวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างประเทศ (The International Association for the Evaluation of Education Achievement) ของนักเรียนจาก 10 ประเทศในปี ค.ศ. 1965 พบว่า เด็กไทยยังมีความสามารถด้านวิชาภาษาอังกฤษต่ำ (สินีนาด สัตยมาศ 2528 : 26 อ้างอิงมาจาก Lewis. 1973) ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยได้ผลไม่คุ้มค่า ทั้ง ๆ ที่นักการศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอน ต่างก็พยายามที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันว่า มีสาเหตุมาจากสิ่งใดบ้าง เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์แก่เด็กไทยมากขึ้น (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 72)

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีหลายด้าน แบ่งออกได้ตามประเภทของปัญหาคือ ปัญหาเกี่ยวกับครู ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน และปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน (ศรีวิบูล สุวรรณกิติ 2522 : 74) ปัญหาที่เกี่ยวกับครู เกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน ครูขาดความพร้อมที่จะสอน ขาดความรู้ทางเทคนิคการสอนที่ถูกต้อง ทำให้ไม่มีความมั่นใจในการสอน มีผู้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับตัวครูกันมากมายว่า ครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการศึกษา เพราะคุณภาพของการศึกษา

ขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู ารุที่มีคุณภาพดี ควรจะต้องเป็นครูที่มีลักษณะของครูที่ดีดังนี้คือ
 มีความรู้ดี สอนดีคือ รู้จักกลวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก (ชาลี ไทยภักดิ์
 2513 : 184) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วิชัย คีธสระ (วิชัย คีธสระ 2519 :
 175) ว่าสมรรถภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลกระทบต่อนักเรียน
 ถ้าการสอนของครูดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก็จะดีตามไปด้วย นอกจากนี้
 วิลาส หันนาคินทร์ (วิลาส หันนาคินทร์ 1970 : 11) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า
 การขาดแคลนครูภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ มีคุณสมบัติเหมาะสมในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 เป็นสิ่งบีบบังคับกดดันให้ต้องจัดครูที่มีพื้นฐานอ่อนหรือประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีสอนน้อยมาสอน
 ปกติครูภาษาอังกฤษควรจะเป็นผู้ที่จบวิชาภาษาอังกฤษมา ขอบกพร่องในเรื่องนี้ไปกระทั่งถึง
 ความรู้ของนักเรียนที่ผลิตออกมาโดยตรง กล่าวคือ ครูยังไม่เข้าใจวิธีสอน สอนด้วยความรู้
 ผิด ๆ ประกอบกับไม่มีคุณสมบัติพอเพียงกับการสอน จึงทำให้เยาวชนของประเทศมีความรู้คอย
 ลงไปด้วย (กานดา ณ ถลาง 2505 : 12) นอกจากนี้ผู้สอนบางคนยังพอใจกับวิธีสอน
 แบบเก่า ยึดตัวเองเป็นหลัก ไม่สนใจว่าวิทยาการสมัยใหม่ บางคนไม่เคยเรียนวิธีสอนมาก่อน
 บางคนขาดประสบการณ์ในวิธีสอนแนวใหม่ ขาดความมั่นใจ จำใจสอน (สุโร พงษ์ทองเจริญ
 2522 : 180 - 187) ฉะนั้น การปรับปรุงคุณภาพและวิธีการสอนของครูจึงอาจกล่าวได้ว่า
 เป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดและเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะให้การ เรียนการสอนบรรลุ
 ผลตามเป้าหมายที่วางไว้ (ประสิทธิ์ นรศาสตร์ 2524 : 2)

การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้
 ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะวิธีการดังกล่าวช่วย
 ให้ครูมองเห็นภาพการสอนของตนเองว่าเป็นอย่างไร มีสิ่งใดบกพร่องควรแก้ไขบ้าง และ
 การสังเกตการสอนอย่างมีระบบนั้น สามารถระบุปริมาณมากน้อยของพฤติกรรมต่าง ๆ
 ในห้องเรียนได้ เพราะมีความเป็นปรนัยสูง เนื่องจากว่าผู้สังเกตการสอนจะเป็นใครก็ตาม
 สามารถประเมินการสอนจากพฤติกรรมที่ได้บันทึกไว้ได้อย่างคล้ายคลึงกัน (ธีระชัย
 ปุณโชติ 2515 : 38)

การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการพัฒนาการสอนของครู จะช่วยให้ครูเข้าใจพฤติกรรมการสอนและสามารถควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนไปในทิศทางที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้นการตรวจสอบพฤติกรรมจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของครู และมีผลโดยตรงไปยังความเจริญงอกงามของผู้เรียน (Flanders, 1970 : 1 - 3) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาคร นิปรียาย (สาคร นิปรียาย 2516 : 253) ว่า การใช้ระเบียบวิธีสังเกต (Systematic Observation) เป็นเครื่องสังเกตและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Analysis) ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาพฤติกรรมของครูและนักเรียน ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จะเป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพในการเรียนการสอน หรือผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนของผู้เรียนด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูที่สอนภาษาอังกฤษและการศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงสมรรถภาพการสอนของครู เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ที่มีพฤติกรรมการสอนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร

4. เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

5. เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีพฤติกรรมการสอนที่ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาตลอดจนครูผู้สอน ได้ข้อมูลและแนวทางในการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูอันจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบสมรรถภาพทางการสอนของครู

2. เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 จำนวน 48 โรงเรียน จำนวนครู 64 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ได้มาโดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling จำนวนร้อยละ 20 (พิตร ทองชั้น 2525 : 167) ได้จำนวนโรงเรียน 10 โรง จำนวนครู 12 คน

2.2 นักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 512 คน

3. การสังเกตและการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

3.1 สังเกตพฤติกรรมการสอนโดยใช้ระบบสัญลักษณ์ (Sign System) เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ปรากฏเด่นชัดที่สุดในช่วง 1 นาที

3.2 สังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน เฉพาะการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ.๐15) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หนังสือเรียน Junior Active Context English Book 3 บทเรียนที่ 12 โดยสังเกตพฤติกรรมการสอนทุกคาบการเรียน ตั้งแต่เริ่มบทเรียนจนจบบทเรียน

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 ประเภทของพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู
แบ่งออกได้ ดังนี้

4.1.1.1 พฤติกรรมการสอนทางตรง

4.1.1.2 พฤติกรรมการสอนทางอ้อม

4.1.1.3 การใช้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน

4.1.1.4 บรรยากาศทั่วไปในการสอน

(1) พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

(1.1) ครูมีลักษณะประชาธิปไตย

(1.2) ครูมีลักษณะอัตตาธิปไตย

(2) พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

(2.1) นักเรียนได้รับแรงจูงใจ

(2.2) นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4.1.2 ประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น

4.1.2.1 1 - 7 ปี

4.1.2.2 8 ปีขึ้นไป

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 4.2.1.1 ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน
- 4.2.1.2 การฝึกทักษะ
- 4.2.1.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน
- 4.2.1.4 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน
- 4.2.1.5 การให้การบ้าน
- 4.2.1.6 การใช้อุปกรณ์การสอน
- 4.2.1.7 การมีส่วนร่วมของนักเรียน
- 4.2.1.8 การใช้ภาษาของครู
- 4.2.1.9 การใช้ภาษาของนักเรียน
- 4.2.1.10 บรรยากาศทั่วไปในการสอน

4.2.2 การพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่าง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียนในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน ทั้งพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) และพฤติกรรมที่ไม่ใช่พฤติกรรมทางวาจา (Non-Verbal Behavior) พฤติกรรมดังกล่าว แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ครูใช้ในการเสนอเนื้อหา บทเรียน การฝึกหัด และการนำเนื้อหาจากบทเรียนนั้นไปใช้ได้

1.2 การฝึกทักษะ หมายถึง การที่ครูได้ฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งให้เกิดความชำนาญ

1.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือในการใช้ภาษาภายในชั้นเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนด้วยกัน

1.4 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน หมายถึง การที่ครูชี้ให้นักเรียนเห็นถึงข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่การเรียนการสอน และครูได้แนะนำนักเรียนให้แก้ไขให้ถูกต้อง

1.5 การให้การบ้าน หมายถึง การที่ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำหลังจากเรียนเนื้อหาใหม่ไปแล้ว

1.6 การใช้อุปกรณ์การสอน หมายถึง การที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน

1.7 การมีส่วนร่วมของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน หรือแสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน

1.8 การใช้ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย ในการดำเนินการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

1.9 การใช้ภาษาของนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียน

1.10 บรรยากาศทั่วไปในการสอน หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครู และนักเรียนที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป โดยแบ่งเป็น พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียน

2. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู หมายถึง การบันทึกสรุปพฤติกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท ซึ่งครูและนักเรียนแสดงออกในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน ที่ครูและนักเรียนแสดงออกมากที่สุด ปรากฏเด่นชัด ในช่วงเวลาทุก 1 นาที ด้วยระบบสัญลักษณ์ (Sign System) ลงในแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ Modified Marburg University Foreign Language Observation ซึ่งได้รับการดัดแปลงจาก

เสวลักษณ์ เสือเพชร และผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงและทดลองหาคุณภาพแล้ว และนำ
พฤติกรรมในแต่ละประเภทมาคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน
ทั้งหมด

พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูในแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรม
การสอนมีพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ครูใช้
ในการเสนอเนื้อหาบทเรียน การฝึกหัด และการนำเนื้อหาจากบทเรียนนั้นไปใช้

2.2 การฝึกทักษะ หมายถึง การที่ครูให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการฝึก
ทักษะด้านใดด้านหนึ่งให้เกิดความชำนาญ

2.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเรียน
ภาษาอังกฤษ หรือในการใช้ภาษาภายในชั้นเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่าง
นักเรียนกับนักเรียน

2.4 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน หมายถึง การที่ครูชี้ให้นักเรียน
เห็นถึงข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่มีการเรียนการสอน

2.5 การให้การบ้าน หมายถึง การที่ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำ
หลังจากเรียนเนื้อหาใหม่ไปแล้ว

2.6 การใช้อุปกรณ์การสอน หมายถึง การที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะได้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน

2.7 การมีส่วนร่วมของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีบทบาทร่วม
ในการเรียนการสอน หรือแสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน

2.8 การใช้ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย
ในการดำเนินการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู โดยสังเกตประเภท
การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยของครูว่าใช้ในกรณีใดบ้าง

2.9 การใช้ภาษาของนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ และ
ภาษาไทยของนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษ
และภาษาไทยของนักเรียนว่าใช้ในกรณีใดบ้าง

2.10 บรรยายภาพทั่วไปในการสอน หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน โดยทั่วไปแบ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครู และนักเรียน ทำให้ทราบถึงแนวโน้มของบรรยายภาพทั่วไปในการสอนว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้สภาพการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย พฤติกรรมดังกล่าวแบ่งได้ดังนี้

(1) พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

(1.1) ครูอึดอัดใจเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่ครูควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเท่าที่ควร

(1.2) ครูประชาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูตอบสนองความรู้สึกของนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

(2) พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

(2.1) นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน หมายถึง นักเรียนแสดงอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน หรือมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน

(2.2) นักเรียนเบื่อหน่าย หมายถึง นักเรียนไม่มีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน ไม่แสดงกิริยาการตอบสนองครูในขณะที่มีการเรียนการสอน

การบันทึกพฤติกรรมทั้ง 10 ประเภทนี้ บันทึกได้ดังนี้

1. พฤติกรรมข้อที่ 2.1 - 2.7 นั้น บันทึกสรุปพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมากที่สุด ปรากฏเด่นชัดที่สุดของแต่ละพฤติกรรม บันทึกสรุปพฤติกรรมละ 1 รอยขีดคะแนน (/) ในช่วงเวลา 1 นาทีนั้น

2. พฤติกรรมข้อที่ 2.8 - 2.9 บันทึกสรุปพฤติกรรมที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกันกับข้อ 1 ว่าครูและนักเรียนใช้ภาษาใดในการเรียนการสอนมากที่สุด ทุก ๆ 1 นาที บันทึกสรุป 1 พฤติกรรม

3. พฤติกรรมข้อที่ 2.10 นั้น รวบรวมได้มาจากพฤติกรรมข้อที่ 2.3, 2.4, 2.7, 2.8 และ 2.9 ทุก ๆ นาที บันทึกสรุป 1 พฤติกรรม

หลังจากบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว จึงจัดประเภทของพฤติกรรมเหล่านั้นออกเป็น

1. พฤติกรรมการสอนทางตรง หมายถึง รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียน ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมที่ครูควบคุมพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน หรือควบคุมความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมในการเรียนการสอนเท่าที่ควร
2. พฤติกรรมการสอนทางอ้อม หมายถึง รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียนในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน หรือมีโอกาสดำเนินภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้
3. การใช้ภาษาของครูและนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการดำเนินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนว่าใช้ในกรณีใดบ้าง
4. บรรยายภาพทั่วไปในการสอน หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน ทำให้ทราบแนวโน้มของบรรยายภาพทั่วไปในการสอนว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้สภาพการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดหมายหรือไม่ เพียงไร พฤติกรรมดังกล่าว พิจารณาได้ดังนี้
 - 4.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู
 - 4.1.1 ครูอัตราวิทยุไทย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเท่าที่ควร
 - 4.1.2 ครูประจำวิทยุไทย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูตอบสนองความรู้สึกของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
 - 4.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน
 - 4.2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน หมายถึง นักเรียนแสดงอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน หรือมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน

4.2.2 นักเรียนน้อย หมายถึง นักเรียนไม่ร่วมพบาพร้อม
ในการเรียนการสอน ไม่แสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในขณะที่มีการเรียนการสอน

3. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี หมายถึง
รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียน ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น
ต่อเนื่องภายในห้องเรียนเป็นพฤติกรรมที่ครูควรแสดงออก เพื่อให้การเรียนการสอนประสบ
ผลสำเร็จ โดยพิจารณาได้ดังนี้

3.1 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่าทางตรง หรือใช้พฤติกรรมการ
สอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

3.2 ครูและนักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่า
ภาษาไทย

3.3 พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครู ครูมีลักษณะประชาธิปไตยมากกว่า
ลักษณะอัตตาธิปไตย นักเรียนมีโอกาสร่วมในการเรียนการสอนมาก

(Flanders. 1965 : 56 - 65, Joseph. 1968 :
117 - 122, Soar. 1968 : 275 - 280, Amidon and Giammatheo.
1967 : 186 - 188, Moskowitz. 1976 : 146, Campbell. 1970
และเสาวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 91 - 96)

4. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี
หมายถึง การนำผลรวมของพฤติกรรมการสอนทุกประเภทของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง
ที่หาค่าร้อยละกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมดแล้ว มาแยกตามประเภทของ
พฤติกรรม ดังนี้

พฤติกรรมการสอนทางตรง

พฤติกรรมการสอนทางอ้อม

การใช้ภาษาของครูและนักเรียน

บรรยากาศทั่วไปในห้องเรียน

จากนั้นนำพฤติกรรมดังกล่าว มาวิเคราะห์พฤติกรรมที่ครูควรแสดงออก เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา จากผลงานวิจัยของ (Flanders. 1965 : 56 - ๖5, Joseph. 1968 : 117 - 122, Soar. 1968 : 275 - 280, Amidon and Giammatheo. 1967 : 186 - 188, Moskowitz. 1976 : 146, Corrybell. 1970 และ เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96)

4.1 วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อมของครู ครูควรใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่าทางตรง หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

4.2 วิเคราะห์การใช้ภาษาของครูและนักเรียน ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่าภาษาไทย

4.3 วิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียน (บรรยายกาศทั่วไปในห้องเรียน) ครูควรมีลักษณะประชาธิปไตยมากกว่าอัตตาธิปไตย นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนได้มาก

5. ประสิทธิภาพทางการสอนภาษาอังกฤษของครู หมายถึง จำนวนปีที่ครูในกลุ่มตัวอย่างได้ปฏิบัติการสอนทางภาษาอังกฤษมาแล้ว โดยแบ่งออกเป็นช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้ คือ

5.1 1 - 7 ปี

5.2 8 ปีขึ้นไป

6. ครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ในเขตกรุงเทพมหานคร

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเอกชน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ให้การศึกษาระเบิดสอนหลักสูตรสามัญศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

9. การพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หมายถึง ความก้าวหน้าในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ที่ใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ของบทเรียนที่ 12 ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าจะแยกกล่าวดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนและพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ

ของครู

1.1 บทบาทของครูในการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 คุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

ผลสำเร็จ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

2.1 การรวบรวมระบบการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

ภาษาอังกฤษ

3. เอกสารที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

3.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนและพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู

1. บทบาทของครูในการสอนภาษาอังกฤษและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะปลูกฝังให้บุคคลเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ งานของครูจึงเป็นงานหนักและซับซ้อน ผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูได้ก็จึงควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีคุณลักษณะเหมาะสมที่จะเป็นครู และควรผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพทางด้านนี้มาโดยเฉพาะ เช่น สถาบันฝึกหัดครู หรือวิทยาลัยครูต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะอาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องใช้เทคนิคเฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการตั้งจุดมุ่งหมายวางแผน และจัดการเรียนการสอน ตลอดทั้งรู้เทคนิคของการวัดผล เพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ไปหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงต้องพยายามเลือกเฟ้นบุคคลที่ป็นคุณลักษณะเหมาะสมเข้ามาเป็นครู เพื่อบรมสั่งสอนกุลบุตรกุลธิดาให้เป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป แต่เนื่องจากระยะเวลาที่ผ่านมาในช่วงหนึ่งที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านการศึกษาย่างหนักเกี่ยวกับปริมาณของเด็กที่เพิ่มขึ้นอย่างกระชั้นชิด ทำให้สถานศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนเด็ก ถึงแม้รัฐบาลจะได้พยายามให้บริการทางด้านการศึกษาย่างเต็มที่แล้วก็ตาม ก็ยังไม่ทันกับปริมาณของเด็กที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเน้นหนักทางด้านปริมาณการผลิตครูให้เพียงพอความต้องการเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพื่อให้สามารถขยายบริการทางด้านการศึกษาแก่นุชนของประเทศไทยได้อย่างทั่วถึง และการที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเร่งผลิตครูโดยถือเอาปริมาณเป็นสำคัญนี้เอง จึงทำให้เกิดปัญหาทางด้านคุณภาพการศึกษาและด้านอื่น ๆ ตามมา เพื่อเป็นเช่นนี้ก็ย่อมจะมีผลกระทบกระเทือนถึงสภาพการเรียนการสอนอย่างไม่มีปัญหา

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจนบรรลุได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับนักเรียนและครูซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุด ดังที่ ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 10) โคลลาไวว่า การสอนภาษาอังกฤษจะไดผลดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ

กาแลนท์ซิส (Kalantzis. 1972 : 1321) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง" สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเกิดขึ้นเพราะครูเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ครูสอนภาษาโดยไม่คำนึงว่า ภาษาเป็นพฤติกรรมในรูปแบบอย่างหนึ่งของมนุษย์ และมักสอนโดยคิดว่าภาษาเป็นสิ่งที่สามารถเขียนแบบได้ เมื่อเป็นเช่นนี้เวลาสอนครูจึงไม่คำนึงถึงลักษณะทางจิตวิทยา และสังคมการเรียนรู้ของเด็ก อีกประการหนึ่งครูมักสอนโดยไม่ถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องสอนเท่านั้น จึงไม่อุทิศตนเองให้กับงานเท่าที่ควร ผู้วิจัยสรุปว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะได้ผลอย่างจริงจังขึ้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญในอันที่จะใช้หลักสูตรให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยการนำเอาลักษณะทางสังคมและจิตวิทยามาดมผผสานเข้ากับความรู้ทางด้านภาษาและวิธีการสอนของครู

รอกเจอร์ส (Rogers. 1979 : 718) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "องค์ประกอบทางจิตวิทยาสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ" สรุปผลการวิจัยได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเรียนภาษาต่างประเทศได้ ครูจำเป็นต้องมีความรู้ และศึกษาลักษณะและทัศนคติของนักเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากองค์ประกอบต่าง ๆ ทางจิตวิทยาสังคม และวัฒนธรรมล้วนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาทั้งสิ้น

ฮาสน์ และกาห์นี (Hasan and Ghani. 1980 : 3996 - 3997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติ การรับ และการเรียนรู้ภาษาที่สองสัมพันธ์ผลของการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียน" ซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางจิตวิทยาสังคมของนักเรียนด้วย

อุทัย รัชกุล (อุทัย รัชกุล 2503 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์" พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครูส่วนใหญ่คือ ไม่เปลี่ยนแปลงการสอนไปตามความต้องการของสังคม ซึ่งปัจจุบันเน้นการใช้ทักษะทั้งสี่คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน สัมพันธ์กันไปตามลำดับ และครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาคำย

ระชีก อุเซ็น (ระชีก อุเซ็น 2513 : 59 - 65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติและปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนจังหวัดลาปาง" ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูและวิธีการสอนของครู เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูที่สอนภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาการสอนของตนให้มีวิธีการที่ดีอยู่เสมอ เพราะวิธีการสอนของครูจะเป็นเครื่องตัดสินใจให้นักเรียนอยากเรียนหรือไม่อยากเรียนก็ได้ วิธีการสอนที่ดีควรเริ่มจากทักษะที่ง่ายที่สุด และเรื่องที่น่าสนใจที่สุดก่อน แล้วจึงค่อยให้ยากขึ้นตามลำดับ เพื่อเป็นการวางพื้นฐานตั้งแต่เริ่มให้มั่นคง และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษพร้อมกันไปด้วย

ศรีวิชัย สุวรรณภิกขิ (ศรีวิชัย สุวรรณภิกขิ 2522 : 74 - 77) ได้เขียนถึงปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า ครูไม่มีความรู้ทางค่านิยมหาวิชาภาษาอังกฤษดีพอ รวมถึงค่านิยมการสอนด้วยไม่เตรียมการสอน ไม่สนใจจุดมุ่งหมายของวิชานั้น ๆ ในหลักสูตรขาดการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ไม่ใช้จิตวิทยา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมของครูย่อมมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก ดังที่นาถทรัพย์ จันทรหอม (นาถทรัพย์ จันทรหอม 2505 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า : ถ้าเด็กเรียนรู้ลึกซึ้งพอใจ สมาธิร่วมในการกระทำ หรือพฤติกรรมที่ครูแสดงต่อคนและต่อเพื่อน การกระทำของครูนั้นจะช่วยสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนอยากมาโรงเรียน สนใจต่อการเรียน ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่ดี" แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะและการกระทำ ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน และถ้าหากคุณลักษณะ การกระทำ และพฤติกรรมของครูเป็นไปในทางที่ดี ในทางที่ส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียน ก็จะเป็นผลพาให้การเรียนการสอนและการอบรมดำเนินไป ด้วยดีมีประสิทธิภาพ

X สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 66 - 69) ได้เขียนถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนว่า การเรียนการสอนจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับบรรยากาศในห้องเรียนเป็นอย่างมาก ต้องอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อกลางเพื่อจะเร่งเร้าความสนใจทั้งผู้เรียนและผู้สอน ช่วยให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลตามที่หวังไว้ กิจกรรมทางภาษาที่สำคัญคือ การฝึกทักษะทุกด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วัตถุประสงค์นี้จะบรรลุได้จะต้องอาศัยความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งมีหลักดังนี้คือ ครูจะต้องสนับสนุนและให้กำลังใจแก่นักเรียนอย่างเหมาะสม ให้คำชมเชยเมื่อทำถูกต้อง ให้กำลังใจนักเรียนเพื่ออ่อนโยนโดยวิธีการต่าง ๆ ครูช่วยให้นักเรียนมักเกิดความมั่นใจโดยสร้างกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามครูและเพื่อนร่วมชั้น ให้นักเรียนมีกิจกรรมร่วมกัน หรือทำกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนสอนหรือท้วงกันเอง

2. คุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษ ที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

นิรโรค ศตวดี (นิรโรค ศตวดี 2526 : 11 - 15) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า มีบทบาทสำคัญพอ ๆ กับเทคนิคการสอน เนื่องจากคนที่เก่ง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ไปว่าเป็นว่าจะเป็นครูภาษาอังกฤษได้ดีเสมอไป คุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษจึงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คุณสมบัติทั่วไปที่ครูควรมี ดังนี้

1.1 ได้รับการศึกษาและมีความรู้ที่เ็นสาขาวิชาที่ทำการสอน และสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในการสอนได้

1.2 มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติกำเนิดของตนเอง

1.3 ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีในงานอาชีพครู และการใช้วิธีสอนในระดับชั้นที่จะสอน

1.4 สามารถประยุกต์ความรู้ทางจิตวิทยา มาใช้ในการสอนได้ดี มีความเข้าใจความคิดและพฤติกรรมนักเรียน

1.5 วางตัว ประพฤติตนและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และสามารถควบคุมอารมณ์ได้

2. คุณสมบัติเฉพาะของครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีผู้กำหนดไว้ 2 แนวทางคือ

2.1 คุณสมบัติเฉพาะที่ได้จากการสัมมนา TESOL ในปี ค.ศ. 1960 (Croft. 1972 : 20) มีดังนี้

2.1.1 สามารถพูดและเขียนภาษาอังกฤษได้ในระดับที่จะเป็นแบบอย่างการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม มีความถูกต้องและคล่อง

2.1.2 มีประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาชาติกำเนิดหรือภาษาที่หนึ่งของนักเรียน รวมถึงภาษาท้องถิ่นด้วย เพื่อนำมาสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาใหม่ของนักเรียนด้วย

2.1.3 มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวัยของผู้เรียน

2.1.4 เข้าใจหลักการสอนภาษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในระดับเรียนแต่ละระดับ

2.1.5 มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาของคุณ เป็นภาษาต่างประเทศและเทคนิคการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1.6 เข้าใจและตระหนักถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

2.2 คุณสมบัติเฉพาะของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ Mary Finocchiaro และ Michael Bonomo ดัดแปลงมาจากแนวทางของ Steering Committee of the Modern Language Association (Finocchiaro and Bonomo, 1973 : 28 - 29) ซึ่งแบ่งออกเป็นคุณสมบัติในด้านต่าง ๆ กัน มีตั้งแต่ระดับพอใช้ได้ ระดับดี และระดับดีเยี่ยมผู้ที่จะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรีคุณสมบัติอย่างน้อยสุดในระดับพอใช้ได้ของคุณสมบัติแต่ละด้าน และควรจะพยายามปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ เพื่อให้ถึงระดับดีเยี่ยม สำหรับระดับพอใช้ได้ในแต่ละคุณสมบัติด้านต่าง ๆ กัน มีดังนี้

2.2.1 คุณสมบัติในด้านทักษะการฟัง สามารถเข้าใจเจ้าของภาษาพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปในจังหวะช้า ๆ เน้นตรงประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้เข้าใจ

2.2.2 คุณสมบัติในด้านทักษะการพูด สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องที่เตรียมมาได้ โดยใช้สำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้บ่อย ๆ ได้โดยไม่มีที่ติดที่เห็นได้ชัด และสามารถออกเสียงได้เป็นที่เข้าใจ

2.2.3 คุณสมบัติในด้านทักษะการอ่าน สามารถอ่านและจับใจความจากข้อความเกี่ยวข้องกับเรื่องในชีวิตประจำวัน ที่ไม่มีศัพท์เทคนิคได้โดยไม่ต้องแปลอังกฤษเป็นไทย

2.2.4 คุณสมบัติในด้านทักษะการเขียน สามารถเขียนประโยค
ข้อความ เป็น ย่อหน้า และจดหมายสั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องทุกประโยค

2.2.5 คุณสมบัติในการวิเคราะห์ภาษา มีความรู้เกี่ยวกับเสียง
และไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ และมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับ
ภาษาไทย

2.2.6 คุณสมบัติในด้านวัฒนธรรม ทัศนคติยอมรับและยอมรับว่าภาษาเป็น
สิ่งสำคัญในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งเชื่อมโยงอยู่กับวัฒนธรรม ภูมิศาสตร์
ประวัติศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะประเพณีทางสังคม และอารยธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้น

2.2.7 คุณสมบัติในการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับ
วิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาไม่ประณีตภาพ

นอกจากนี้ เสาวลักษณ์ เสือเพชร (Saowalak Suapechra. 1980
91 - 96) ได้กล่าวถึงมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินการสอนภาษาต่างประเทศของครูว่า
คุณสมบัติของครูที่จะทำการเรียนการสอนในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จ จะต้องประกอบ
ไปด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านตัวครู

1.1 การวางแผนการสอนและลำดับขั้นตอนในการสอน

1.1.1 ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงโครงสร้างให้เป็นไป
ตามขั้นตอน

1.1.2 การจัดชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จในการติดต่อสื่อสาร
ระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างครูกับนักเรียน

1.1.3 นักเรียนควรเข้าใจจุดหมายของการเรียนอย่างชัดเจน

1.1.4 ครูควรเตรียมอุปกรณ์ให้เพียงพอและใช้ให้เหมาะกับสภาพ
ของนักเรียน

1.1.5 ครูควรเข้าใจถึงวิธีการใช้อุปกรณ์และสามารถใช้ได้ทันที
ที่ต้องการ

1.2 การนำเสนอบทเรียน

1.2.1 ครูควรพูดถามมาให้เป็นไปตามธรรมชาติและควรรีวปกติ

1.2.2 จำนวนการพูดของครูควรน้อยลง

1.2.3 ครูควรทบทวนและฝึกทักษะการพูดโดยการถามคำถาม

1.2.4 กาลังและถ้อยคำอธิบายต่าง ๆ ควรชัดเจนตรงจุด

1.2.5 ครูควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลและประยุกต์

ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน

1.2.6 ครูควรใช้เวลาในห้องเรียนให้น้อยที่สุดในการอ่านในใจ

และการเขียน

1.2.7 ครูควรเขียนกระดานให้น้อยที่สุด

1.3 แรงูงใจ

1.3.1 ครูควรทำให้เด็กเรียนเกิดความสนใจระหว่างที่มีการฝึกการกระทำซ้ำ ๆ การเสนออุปกรณ์ใหม่ และอื่น ๆ

1.3.2 ครูควรกระตุ้นให้เด็กเรียนเกิดความกล้าในการมีส่วนร่วมทั้งการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาหรือท่าทาง

1.3.3 ครูควรยิ้ม ให้คำชม และมีอารมณ์ขันตลอดเวลา การให้คำชมของครูควรมีลักษณะต่าง ๆ กัน และอาจจะไม่ใช่คำพูดก็ได้

1.3.4 ครูควรกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการสอนถึง

วัฒนธรรมทางภาษา

1.4 คุณลักษณะของครู

1.4.1 ครูควรให้ความอบอุ่นและเป็นกันเอง

1.4.2 ครูควรอธิบายอย่างชัดเจน ชัดเจน และตรงกับความต้องการของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนการสอน

1.4.3 เสียงของครูควรชัดเจนและดังพอให้ได้ยินทั่วทั้งชั้น

1.4.4 ครูควรมีความคล่องตัว และใช้ท่าทางท่าประกอบ

1.4.5 ครูควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งและกระตือรือร้น

1.4.6 ครูควรเดินไปมาให้ทั่วห้อง ไม่ยืนนิ่งอยู่กับที่

1.4.7 ครูควรควบคุมระเบียบวินัยในชั้นเรียนได้

1.5 การทดสอบ ครูควรประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่ โดยการถามคำถามด้วยปากเปล่า หรือการเขียนตอบ

1.6 การแก้ไขความผิด ครูควรสังเกตและระงับการออกเสียงผิดของนักเรียน แก้ไขความผิดของนักเรียนอย่างมีเทคนิค ครูควรใช้สายตาดูพฤติกรรมของนักเรียนและแก้ไขความผิดของนักเรียนทันที

1.7 การให้การบ้าน การให้การบ้านของครูต้องแน่ใจว่าจะสามารถช่วยให้นักเรียนบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้

2. คำสอนนักเรียน

2.1 เจตคติและแรงจูงใจ

2.1.1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤที่ได้อ่านไปในชั้นเรียนได้

2.1.2 นักเรียนสามารถให้ความร่วมมือกับครูได้เป็นอย่างดี โดยไม่เฉื่อยชาหรือไม่จริงจัง

2.1.3 นักเรียนสามารถแสดงท่าทางตอบคำถามของครูได้ แสดงว่าเข้าใจสิ่งที่เรียนไปแล้วได้

2.2 ความรู้ความเข้าใจ

2.2.1 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามของครูได้

2.2.2 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนได้ และทำตามคำสั่งของครูได้

2.3 ระเบียบวินัยในชั้นเรียน

2.3.1 ชั้นเรียนไม่ควรมีเสียงดังรบกวน หรือยุ่งยากสับสน

2.3.2 พฤติกรรมของนักเรียนควรถูกต่อน้อยที่สุด

2.4 บรรยายภาพทั่วไป

2.4.1 บรรยายภาพในชั้นเรียนควรจะอบอุ่น มีความเป็นกันเอง และเป็นประชาธิปไตย

2.4.2 ห้องเรียนควรมีระเบียบเรียบร้อยดี

2.4.3 นักเรียนควรสนุกสนานกับสถานการณ์การการเรียนการสอน สำหรับวิธีการที่ใช้ในการสอนนั้น ควรใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน (Eclectic Method) ซึ่งควรที่จะประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวัย จุดมุ่งหมาย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

ในปี ค.ศ. 1977 กิราร์ด (Girard. 1977 : 100) ได้ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ตามความเห็นจากนักเรียนชาย หญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี จำนวน 1,000 คน เกี่ยวกับลักษณะของครูสอนภาษาอังกฤษที่ตนต้องการ ได้คำตอบดังนี้คือ

1. เป็นผู้สามารถสร้างบทเรียนที่น่าสนใจ
2. ออกลีขียงได้ถูกต้องชัดเจน
3. อธิบายชัดเจน
4. พูดภาษาอังกฤษเก่ง
5. แสดงความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง
6. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
7. มีความอดทนสูง
8. ใช้ภาษาอยู่เสมอ
9. มีความสามารถในการทำให้เด็กเรียนทุกคนเรียนได้ดี
10. ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ได้ดี

สรุปพฤติกรรมการสอนที่ดีนั้น ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่ดีต่าง ๆ ที่ได้เสนอมาแล้วนั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า พฤติกรรมการสอนที่ดีนั้น ครูควรใช้พฤติกรรมทางอ้อมในการสอนให้มากที่สุด เช่น ครูที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตย ครูให้

การยอมรับหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน ครูแสดงการยอมรับความคิดค่าพูดของนักเรียนและครูถามให้นักเรียนตอบ เป็นต้น ครูที่ใช้พฤติกรรมทางอ้อมมากกว่าทางตรงในการสอนนั้นจะช่วยสร้างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Flanders. 1965 : 50 - 65) และในขณะที่ทำการสอนนั้น ครูควรให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ในช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ครูไม่ควรพูดมากเกินไป ไม่ควรอธิบายเอง อภิปรายเอง หรือบรรยายเอง ปล่อยให้ให้นักเรียนนั่งฟังอย่างเดียว ในชั้นเรียนครูไม่ควรพูดเกิน 25 % ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดประมาณ 75 % (นิรมล ศตฤดี 2526 : 5 อ้างอิงมาจาก Wright. 1972 : 8)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนจะช่วยทำให้ทราบประสิทธิภาพในการสอนของครู โดยพิจารณาจากพฤติกรรมของนักเรียนตามทิศทางที่กำหนดไว้ เป็นเกณฑ์ (Gage. 1970 : 248 - 249) แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 2) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมในห้องเรียนว่า

1. เพื่อให้ครูพัฒนาพฤติกรรมและสามารถควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเองได้
2. เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนที่เกิดขึ้น กับผล

การเรียนของนักเรียน

3. เพื่อให้ให้นักเรียนปรับตัวได้ดี
4. มุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่สังเกตได้

เกี่ยวกับวิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนนี้ เริ่มใช้มาประมาณ 30 ปีแล้ว (Gage. 1970 : 6) และได้มีการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ หลายวิธี เพื่อจัดประเภทและวิเคราะห์พฤติกรรม (Hough and Ducan. 1970 : 116) การสังเกตพฤติกรรมนี้มี 2 ระบบ คือ Sign System และ Category System

1. Sign System ประกอบด้วยลำดับพฤติกรรมซึ่งผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมที่ปรากฏ โดยไม่คำนึงถึงเวลา

ระบบนี้ใช้สำหรับศึกษาพฤติกรรมการสอนที่มีความสำคัญเท่ากันหลาย ๆ ด้าน หรือไม่ทราบว่าพฤติกรรมการสอนด้านใดสำคัญกว่ากัน

2. Category System เป็นระบบที่จำแนกพฤติกรรมเป็นประเภทต่าง ๆ ใช้สัญลักษณ์แทนพฤติกรรมในช่วงเวลาจำกัด ผู้สังเกตจะต้องเรียนรู้ลักษณะของพฤติกรรมว่าจะไร้อยู่ในประเภทใด และเกิดกี่ครั้งในแต่ละช่วงเวลาที่ทำภารกิจสังเกต ตัวอย่างได้แก่ระเบียบวิธีสังเกตของ แฟลนเคอร์ส ระบบนี้ใช้สำหรับศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว (Ober. 1970 : 36)

ในระยะแรก ๆ เครื่องมือสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนยังไม่สามารถวัดพฤติกรรมได้ทุกด้าน เช่น เครื่องมือสังเกตการสอนของ ฮอร์น (Horn. 1914) เป็นเครื่องมือซึ่งสังเกตและบันทึกพฤติกรรมลงในแผนผังที่นั่งในชั้นเรียน (Classroom Seating Chart) โดยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนพฤติกรรมแต่ละประเภท ต่อมา พุกเกทท์ (Puckett. 1928) ปรับปรุงเครื่องมือของฮอร์นให้สามารถบันทึกพฤติกรรมได้ละเอียดมากขึ้นถึง 14 พฤติกรรม

โทมัส และคนอื่น ๆ (Thomas and others. 1960 : 285) เป็นกลุ่มแรกที่ใช้วิธีสังเกตที่มีระบบแบบแผนเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน จากนั้นก็มีผู้ศึกษาต่อ ๆ มา เช่น แอนเดอร์สัน (Anderson) เลวิน (Lewin) กับผู้ช่วย และวิทฮอลล์ (Withall) เป็นต้น ผู้ศึกษากันพบว่าได้นำสังเกตทางจิตวิทยาสังคมมาอธิบายพฤติกรรม

ในปี ค.ศ. 1935 วิกสโตน (Wrightstone. 1965 : 255) ได้สร้างเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนของครู การกระตุ้นของนักเรียนขณะนี้ ปฏิสัมพันธ์กันทั้งชั้น หรือเป็นรายบุคคล ต่อมาเขาได้ปรับปรุงระเบียบวิธีสังเกตนี้ใหม่ โดยกำหนดการตอบสนองของนักเรียนเป็น 3 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. พฤติกรรมการจำ

3. พฤติกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น การวิพากษ์วิจารณ์
ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องมือนี้สามารถวัดพฤติกรรมได้ครอบคลุม และมีความเที่ยงตรงมากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1960 แพลนเคอร์ส (Flanders. 1970 : 13 - 31)
ได้สร้างเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในชั้นเรียน บันทึกพฤติกรรมของครู
และนักเรียนโดยแบ่งเป็น 10 ประเภท จัดพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. พฤติกรรมการสอนที่ใช้อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Influence)

2. พฤติกรรมการสอนที่ใช้อิทธิพลทางตรง (Direct Influence)

วิธีการของ แพลนเคอร์สนี้ ปรากฏว่าเป็นที่นิยมใช้สังเกตพฤติกรรมการสอน
อย่างแพร่หลายมากที่สุด ซึ่ง อมิดอนและไซมอน (Amidon and Simon. 1965 : 187)
ได้สำรวจเอกสาร เกี่ยวกับการใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตสำหรับเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรม
การพูด

ฮอฟ (Hough. 1968 : 38) ได้สร้างเครื่องมือระบบการสังเกตเพื่อ
การวิเคราะห์การสอน (The Observational System for Instructional
Analysis) โดยแบ่งย่อยพฤติกรรมละเอียดยิ่งขึ้นเป็น 16 กลุ่ม เช่น การชี้ที่ผิด
การวิพากษ์วิจารณ์ การไม่ยอมรับความคิดของนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1971 โอเบอร์ และคนอื่น ๆ (Ober and others.
1971 : 38) ได้สร้างระเบียบวิธีสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน โดยจัดระบบ
พฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ระบบ Reciprocal Category System (RCS) เป็นระบบที่
ปรับปรุงมาจากระบบของ แพลนเคอร์ส โอเบอร์ จำแนกพฤติกรรมครูและนักเรียนออก
เป็น 19 ประเภท โดยแบ่งคู่ระหว่างพฤติกรรมของครูและนักเรียน และคู่หนึ่ง ๆ เป็น
พฤติกรรมอย่างเดียวกัน แต่ใช้หมายเลขต่างกัน ได้แก่ การบรรยาย การกระตุ้นเร้าใจ
ให้รู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง การยอมรับและเสริมแรงทางบวก การขยายความให้ชัดเจน

การถามเพื่อหาความจริงอย่างแน่ชัด การยอมรับ การเสนอให้แนวคิด การให้ข้อเท็จจริง การนำทางสั่งการ การชี้ให้เห็นแนวทางและแก้ไขข้อที่ผิด บรรยายภาคเกรงครัด ความเงียมหรืออุนวายสับสน

2. ระบบ Equivalent Talk Categories (ETC) ระบบนี้ใช้ประเมินความคิดในการใช้ภาษาของครูและนักเรียน จากการสังเกตลักษณะการพูดโต้ตอบกันในชั้นเรียนขณะทำการสอนโดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 9 ประเภท

อุมิดอน และฮันเตอร์ (Amidon and Hunter. 1967 : 20 - 25) ได้สร้างเครื่องป้อนศึกษาปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน เรียกว่า Verbal Instruction Categories System (VICS) ประกอบด้วยพฤติกรรมใหญ่ 5 ประการคือ ครูพูดก่อนนักเรียนตอบสนอง นักเรียนพูดก่อนครูตอบสนอง และพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ไม่ได้จัดอยู่ใน 4 ประเภทดังกล่าว เช่น ความเงียม ภาวะขัดข้องและสับสน

ปี ค.ศ. 1966 ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอน มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford Center for Research and Development in Teaching) เริ่มศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการสอนของครู โดยใช้ Standard Teacher Competence Appraisal Guide เป็นเครื่องมือโครงการนี้มีชื่อว่า Appraisal Guide Revision ภายหลังเปลี่ยนเป็น Taxonomy of Teaching Behaviour โดยปรับปรุงเครื่องมือเพื่ออธิบายพฤติกรรมในห้องเรียนได้อย่างกว้างขวาง เครื่องมือนี้ประกอบด้วยข้อความที่กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนที่สามารถจัดอันดับได้ (Ratable) หรือนับจำนวนความถี่ได้ (Countable) หรือทำได้ทั้งสองวิธีทดลองให้อาจารย์นิเทศที่มีประสบการณ์ทางวิชาครู จำนวน 18 คน ตัดสินใจจากกลุ่มข้อความ 195 ข้อความ ซึ่งเลือกมาอย่างสุ่มตามระดับชั้น ทุกคนมีอิสระในการตัดสินใจ ปรากฏว่าอาจารย์นิเทศส่วนมากจัดเป็น 19 กลุ่ม เช่น ด้านการเตรียมการสอน การประเมินผล การใช้อุปกรณ์ด้านทักษะทั่วไป การบรรยายการถามตอบ เป็นต้น (Baral and others. 1969 : 1)

ทิชเชอร์ (Tisher. 1971 : 2 - 8) ได้ศึกษาวิธีจัดกลุ่มของ สมิท (Smith) และเมอซ์ (Meux) ซึ่งแบ่งลักษณะที่จะสังเกตออกเป็น 12 กลุ่ม ดังนี้คือ การพรรณนา การสรุปความ การนิยามศัพท์ การจำแนกประเภท การเปรียบเทียบ การกำหนดชื่อ การรายงานผล การให้เกิศจานวน การแสดงความคิดเห็น การสรุปอ้างอิง ที่มีเงื่อนไข การอธิบาย

การรวบรวมระบบการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ

1. ระบบวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ ในการเรียนการสอนในห้องเรียนของแฟลนเดอร์ส (Flanders Interaction Analysis System) โดยสร้างเครื่องมือสำหรับ บันทึกพฤติกรรมของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน แบ่งพฤติกรรมของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน แบ่งพฤติกรรมของครูและนักเรียนเป็น 10 ประเภท (Flanders. 1970 : 10 - 50)

พฤติกรรมของครู

ก. พฤติกรรมทางอ้อม

1. ครูให้การยอมรับหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน (Accept Feeling)
2. ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน (Praise or Encourage)
3. ครูแสดงการยอมรับความคิดคำพูดของนักเรียนหรือนำมาใช้

(Accept or use Idea of Student)

4. ครูถามเพื่อให้ นักเรียนตอบ (Ask Questions)

ข. พฤติกรรมทางตรง

5. ครูบรรยาย (Lecturing)
6. ครูออกคำสั่ง (Give Direction)
7. ครูวิจารณ์และใช้ตนเองเป็นผู้ตัดสิน (Criticizes)

พฤติกรรมของนักเรียน

8. นักเรียนพูดหรือตอบ (Student Talk-Response)
9. นักเรียนเป็นผู้เริ่มต้นพูด (Student Talk-Initiation)
10. บรรยากาศในห้องเรียนเงียบหรือสับสน (Silent or Confusion)

ข้อดีของระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้การสอนของแฟลนเคอร์ส

ฟรูดสไตน์ (Freudenstein. 1977 : 76 - 77) ได้ให้ความคิดเห็นว่ระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้การสอนของ แฟลนเคอร์สนั้นเหมาะสมสำหรับที่จะใช้ในการสังเกตการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะว่าสามารถวัดพฤติกรรมทางวาจาได้คือ การสังเกตมีระบบดี มีเกณฑ์การบันทึกที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้สะดวก ทำให้สามารถได้ข้อมูลที่จะหาความสามารถทางการสอนของครูได้จำนวนประเภทของพฤติกรรมมีไม่มากเกินไป

ข้อเสียของระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมของแฟลนเคอร์ส

ไบเลย์ (เสาวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 73 อ้างอิงมาจาก Bailey. 1975 : 335 - 337) ได้ชี้ให้เห็นว่า ระบบการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของแฟลนเคอร์ส มีข้อบกพร่องดังนี้

1. เรื่องความเที่ยงตรง ความถูกต้อง และความเชื่อมั่นของแบบยังไม่ดีพอ
2. วัดได้แต่พฤติกรรมทางวาจาเท่านั้น พฤติกรรมอื่นนอกเหนือจากนั้นไม่สามารถวัดได้
3. ในตารางวิเคราะห์ไม่ได้บอกถึงเนื้อหาของบทเรียน การเตรียมการสอนหรือปัญหาในการเรียนการสอน
4. ระบบนี้ไม่สามารถช่วยให้ครูประเมินผลการสอนของตนเอง และนำไปพัฒนาการสอนได้

5. พฤติกรรมในแต่ละประเภทยังไม่ให้รายละเอียดดีพอ
6. ในช่วงสุดท้าย ความเจ็บหรือสับสน อาจเกิดจากการเรียนการสอนก็ได้
2. ระบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของมอสโควิตซ์

(Foreign - Language Interaction System) หรือเรียกว่า FLINT System ผู้คิดค้นคือ Gertrude Moskowitz ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การศึกษาและวิจัยในสหรัฐอเมริกา และสถาบันภาษายุโรปใหม่ในรัฐเพนซิลวาเนีย ได้ปรับปรุงระบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนขึ้นในปี ค.ศ. 1970 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับของ แพลนเคอร์สมาทในท่วง 1 - 10 ประเภท แต่เขาเพิ่มขึ้นอีก 12 ประเภท ทำให้เป็น 22 ประเภทพฤติกรรม

ข้อดีของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของมอสโควิตซ์ หรือ FLINT System

- มอสโควิตซ์ (Moskowitz) ได้ชี้ให้เห็นถึงข้อดีของแบบนี้ ดังนี้
1. ทำให้ผู้สังเกตการสอนหรือศึกษานิเทศก์ได้รับข้อมูลในการสังเกตเพิ่มมากขึ้น
 2. ทำให้มองเห็นภาพของเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น ชัดเจนขึ้น
 3. ในการเปรียบเทียบพฤติกรรม e การใช้ภาษาอังกฤษ หรือใช้ภาษาไทยนั้น ควรนำไปต่อจากพฤติกรรมประเภท 1 - 9 ซึ่งเป็นพฤติกรรมของนักเรียน ส่วนพฤติกรรม n นั้น ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมอื่นที่ไม่ใช่พฤติกรรมทางวาจา ระหว่างครูและนักเรียน

ข้อเสียของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของมอสโควิตซ์ หรือ FLINT System

ไบเลย์ (เสาวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 79 อ้างอิงมาจาก Bailey. 1975 : 335) ได้วิจารณ์ไว้ว่า

1. การขยายแบบของแพลนเคอร์ส ออกไปเป็น 22 ประเภทนี้ ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อน และมีข้อบกพร่องมากขึ้น
2. ทำให้เกิดความยุ่งยากในการบันทึกลงในตารางและการคำนวณ
3. เป็นข้อเสียอย่างมากในการทาวิจัยเพื่อประเมินการสอนของครู

พฤติกรรมต่าง ๆ แบ่งได้ดังนี้

พฤติกรรมครู

ก. พฤติกรรมทางอ้อม

1. ครูเอาใจใส่ความรู้สึกของนักเรียน (Deals With Feeling)
2. ครูยกย่องให้กำลังใจนักเรียน (Praises or Encourage)
- 2a ครูตั้งใจให้เกิดความสนุกสนาน (Jokes)
3. ครูยอมรับความคิดของนักเรียนหรือนำมาใช้ (Uses Idea of

Students)

3a ครูย้าคำพูดหรือคำตอบของนักเรียน (Repeats Student Response Verbation)

4. ครูถามเพื่อให้นักเรียนตอบ (Ask Questions)

ข. พฤติกรรมทางตรง

5. ครูให้ข้อมูล ชะชอเท็จจริง (Gives Information)

5a ครูแก้ไขคำตอบของนักเรียนทันทีโดยไม่ให้คำวิจารณ์

(Corrects Without Rejection)

6. ครูแนะแนวทางให้นักเรียน โดยให้ทำตามที่เราสั่ง

6a ปบบังคับให้ทำตามแบบที่วางไว้

7. วิจารย์พฤติกรรมนักเรียน แย้งพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงออก

(Criticizes Student Behavior)

- 7 วิจารย์การตอบของนักเรียน (Criticizes Student Response)

พฤติกรรมของนักเรียน

8. นักเรียนตอบคำถามแต่ละคน (Student Response, Specific)

8a นักเรียนตอบคำถามทั้งชั้น (Student Response)

9. นักเรียนตอบโดยเปิดคำถามก่อน (Student Response,

Open-ended or Student-Initiated)

10. เงียบหรือหยุดระหว่างเรียน (Silence)

10 เงียบหรือหยุดระหว่างใช้สื่อการเรียน (Silence- AV.)

11. ความสับสนในขณะที่ทำงานในชั้นเรียน (Confusion, Work-Oriented)

11 ความสับสน ไม่มีการเรียนการสอน (Confusion, Non-Work-Oriented)

12. การหัวเราะสนุกสนาน (Laughter)

e ใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยที่เป็นภาษาเดิม (Uses English)

n ไม่ใช้คำพูด อาจใช้ท่าทางของครูและนักเรียน (Nonverbal)

3. ระบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของ เนียร์ฮูฟ

(Nearhoof) Orrin Nearhoof ได้พัฒนาจากแบบมองแฟลนเคอร์ส เป็นพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behaviour) ย่อย ๆ ที่แตกต่างกันจัดรวมอยู่ในพฤติกรรมใหญ่ประเภทเดียวกัน โดยบันทึกทุก 3 วินาที มีลักษณะดังนี้

ก. พฤติกรรมครู

1. ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร แบ่งย่อยเป็น

1.1 ครูใช้ภาษาต่างประเทศ ให้คำสั่งให้นักเรียนแสดง

1.2 ครูใช้ภาษาต่างประเทศ การโต้เถียงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง

วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และวรรณคดี

1.3 ครูใช้ภาษาต่างประเทศ อธิบายปัญหาโครงสร้าง ระบบของเสียง ระบบการเขียน หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทางด้านภาษา

2. ครูเสริมแรง เช่น ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการแก้ปัญหานักเรียน ให้คำชมเชยทันทีเมื่อนักเรียนตอบถูก ครูคิดแปลงคำตอบที่ไม่สละสลวยของนักเรียนเป็นการช่วยให้ นักเรียนสามารถสร้างคำตอบใหม่ได้

3. ครูใช้ภาษาไทยขยายความของคำให้ชัดเจนขึ้น

4. ครูใช้ภาษาไทยในการใช้ภาษาที่เป็นรูปแบบในชั้นเรียน

ข. พฤติกรรมนักเรียน

5. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการทอจาคาตอบ เช่น นักเรียนฝึกความจำและแบบการปฏิบัติ นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการโต้ตอบเพื่อทอจาคาตอบจากนักเรียนคนอื่น

6. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศรวมถึงที่ได้เรียนมาแล้วได้ เช่น ใช้ในการตอบคำถาม หรือขอให้ครูทบทวนใหม่

7. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศตามคำถามซึ่งเขาได้คิดขึ้น

8. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศพร้อม ๆ กัน เช่น ใช้ไ้ว่าที่ในหัวข้อเรื่องที่นำเสนอใจ หรือการสอองท่าทางอย่างอิสระในสถานการณ์อื่น ๆ

9. นักเรียนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชั้นเรียน

10. ไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น การบันทึกแทรกโดยใช้สัญลักษณ์

ข้อดีของระบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนของเนียร์ฮูฟ (Nearhoof)

1. พฤติกรรมแต่ละประเภทมีความเป็นปรนัย

2. มีความเกี่ยวข้องกับการสอนภาษามากขึ้น เพราะเพ่งเล็งทางด้านภาษามากขึ้น

3. การแบ่งประเภทของพฤติกรรมทางวาวาของครูและนักเรียนเท่า ๆ กัน

ข้อเสียของระบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนของเนียร์ฮูฟ (Nearhoof)

1. บันทึกพฤติกรรมอื่นนอกจากพฤติกรรมทางวาวาไม่ได้

2. วิธีการบันทึกไม่ค่อยดี ความสอองยังไม่ดี ในกรณีที่พฤติกรรมย่อยที่แตกต่างกันมาก จัดรวมอยู่ในพฤติกรรมใหญ่ประเภทเดียวกัน ทำให้แยกไม่่อว่าพฤติกรรมใดเกิดขึ้นมากหรือน้อย

3. การบันทึกทุก 3 วินาที ไม่สอองในการบันทึก ทำให้เกิดการชะงักในการทง โดยเฉพาะในตอนกลาง ๆ ของประโยค

4. ระบบการสังเกตการสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยเบอร์ก

มหาวิทยาลัยเบอร์ก ประเทศเยอรมัน ได้ปรับปรุงแก้ไขแบบการสังเกตการสอนของเนียร์ฮูฟ (Nearhoof System) ให้ดีขึ้น เพื่อขจัดปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนให้น้อยลงแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนนี้ได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 10 ประเภท ในระบบนี้ได้บอกรายละเอียดและวิเคราะห์ความแตกต่างของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ บันทึก 3 นาที ต่อพฤติกรรม 1 ครั้ง ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนจบชั่วโมง ประมาณ 40 - 45 นาที พฤติกรรมทั้ง 10 ประเภทของมหาวิทยาลัยเบอร์ก มีดังนี้

4.1 ลำดับขั้นในการสอน (Phases of Instruction)

- 4.1.1 การทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน
- 4.1.2 การเสนอบทเรียนใหม่
- 4.1.3 การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกหัดใช้
- 4.1.4 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น ๆ

4.2 การให้การบ้าน (Homework)

4.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (Interaction) เป็นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาว่าเป็นแบบเปิดหรือแบบปิด แยกเป็น

- 4.3.1 ครูบรรยาย
- 4.3.2 ครูถามนักเรียนตอบ
- 4.3.3 นักเรียนถามครูตอบ
- 4.3.4 ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน
- 4.3.5 อื่น ๆ เช่น ครูยกของชมเชย ให้กำลังใจนักเรียน

4.4 การใช้ภาษาของครู (Teacher Language) แยกเป็น

- 4.4.1 ใช้ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาว่าครูใช้ภาษาอังกฤษ

ถูกหรือผิด

- 4.4.2 ใช้ภาษาไทย โดยสังเกตว่าครูใช้ภาษาไทยในกรณีใดบ้าง

- 4.4.2.1 การสอนบทเรียนทั่วไป

4.4.2.2 การสอนไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ

4.4.2.3 การอธิบาย หรือการโต้แย้ง

4.4.2.4 อื่น ๆ

4.5 การใช้ภาษาของนักเรียน (Student Language)

นักเรียนใช้ภาษาไทยในกรณี

4.5.1 กถามเพื่อให้ครูอธิบาย

4.5.2 ตอบคำถามของครู

4.5.3 การอภิปราย

4.5.4 การพูดกันเองระหว่างนักเรียน

4.5.5 อื่น ๆ

4.6 การฝึกทักษะ (Skills Drilled) ได้แก่ การฝึกทักษะ

ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4.7 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน (Correction) สังเกตว่า
ครูได้มีการแก้ไขความผิดพลาดของนักเรียนระหว่างการเรียนการสอนหรือไม่

4.8 การใช้อุปกรณ์ (Media Use) สังเกตว่า ครูและนักเรียนใช้
อุปกรณ์อะไรบ้างในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง เช่น กระดานดำ เครื่องบันทึกเสียง
เอกสาร

4.9 บรรยากาศทั่วไปในห้องเรียน (General Atmosphere)

4.9.1 พฤติกรรมครู

4.9.1.1 อุตตาริปไตย

4.9.1.2 ประชาธิปไตย

4.9.2 พฤติกรรมนักเรียน

4.9.2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจ

4.9.2.2 นักเรียนเบื่อหน่าย

4.10 การมีส่วนร่วมของนักเรียน (Student Participation)
เป็นการสังเกตว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด โดยกำหนด

- 4.10.1 นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วม
- 4.10.2 นักเรียนส่วนมากมีส่วนร่วม
- 4.10.3 นักเรียนส่วนน้อยมีส่วนร่วม
- 4.10.4 ไม่มีนักเรียนมีส่วนร่วมด้วยเลย

ข้อดีของระบบการสังเกตพฤติกรรม การสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
มาร์เบอร์ก

1. เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนต่างประเทศที่สมบูรณ์ที่สุด ครอบคลุมพฤติกรรมสอนทุกอย่างมากที่สุด มีความเป็นปรนัยมากที่สุด
2. แบ่งประเภทของพฤติกรรมทางวาจาของครูและนักเรียนเท่า ๆ กัน
3. แบบสังเกตทำให้ครูได้ทราบถึงการเตรียมการสอน หรือปัญหาในการเรียนการสอนได้
4. ครูสามารถประเมินการสอนของตนเอง และนำไปพัฒนาการสอนได้
5. มีช่องอื่น ๆ ทำให้สามารถเติมสิ่งที่จำเป็นในการสังเกตมากขึ้นได้

ข้อเสียของระบบการสังเกตพฤติกรรม การสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
มาร์เบอร์ก

ฟรูดenstein (Freudenstein. 1977 : 79) ได้ให้ความเห็นว่า
ในประเภทของพฤติกรรม บรรยากาศทั่วไป (General Atmosphere) นั้น
เป็นสิ่งที่เป็จุดอ่อนของแบบสังเกตนี้มากที่สุด เพราะไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ
พฤติกรรมของครูและนักเรียนอย่างชัดเจน

ในปี ค.ศ. 1980 เสวสัทธน์ เลือเฟเซอร์ ได้นำแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์กมาแก้ไข และปรับปรุงให้มีความครอบคลุมกับการสังเกต
พฤติกรรมการสอนมากขึ้น โดยแก้ไขเวลาในการบันทึกจากทุก 3 นาที เป็น 1 นาที

ทำให้ได้เห็นพฤติกรรมอย่างชัดเจนขึ้นและในข้ออื่น ๆ ที่จำเป็นในการสังเกตจะเพิ่มมากขึ้น เช่น ในข้อพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์จะเพิ่มการยกมือ หรือคลกขบขัน และในข้อพฤติกรรม บรรยายากทั่วไปจะเพิ่มให้เห็นชัดว่า ครูที่มีลักษณะอัตตาธิปไตยนั้นมีพฤติกรรมอย่างไร ครูที่มีลักษณะประชาธิปไตยจะมีพฤติกรรมอย่างไร

จากนั้นจึงนำแบบสังเกตที่ปรับปรุงแล้วนี้ไปใช้เรียกว่า Modified Marburg Foreign Language Observation Form โดยการนำแบบ Pre-test และ Post-test นักศึกษาครู 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ทดลองใช้ระบบการสังเกต Time Interval นี้เพื่อการสอนของนักศึกษาครูกลุ่มทดลอง โดยดูพฤติกรรมการสอนก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ผลปรากฏว่านักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมการสอนต่าง ๆ ที่ขึ้น

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2526 ประสิทธิ์ นรศาสตร์ ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้แบบสังเกต Modified Marburg Foreign Language Observation (แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยบาร์เบอร์ ฉบับปรับปรุงแล้ว) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในด้านการใช้ภาษานั้น ปรากฏว่า ครูใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ดังเพ่งหญิงและเพศชาย ครูใช้พฤติกรรมการบรรยาย ตามนักเรียน เสนอบทเรียนเป็นส่วนมาก นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากนัก

เอกสารที่เกี่ยวข้องงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยต่างประเทศ

สตอไรส์ (Storile. 1962 : 3912) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะบางประการของนักเรียนและครูกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยใช้ระบบการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมของแฟลนเดอร์ส กลุ่มตัวอย่าง คือ

ครูระดับมัธยมศึกษาที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรม รวมจำนวน 51 คน ผลปรากฏว่า พฤติกรรมของครูสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าให้การศึกษาอบรมในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนแก่ครู ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ไรท์ (Wright. 1966) ที่พบว่า การฝึกวิเคราะห์พฤติกรรมมีผลให้พฤติกรรมของครูเปลี่ยนไปในแนวทางที่คาดไว้ และจะเปลี่ยนแปลงมากที่สุดเมื่อครูได้รับผลประเมินจากการสังเกตจริงมากกว่าการฟังจากเรื่องบันทึกเสียง

โจเซฟ (Joseph. 1968 : 117 - 122) ได้ศึกษาพฤติกรรมการพูดในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนโดยทางอ้อม ของครูสัมพันธ์กับการใช้คำถามของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการแสดงพฤติกรรมโดยทางอ้อมของครูกล่าวคือ ยอมรับความคิด ยอมรับการกระทำของนักเรียน การช่วยขยายความคิดของนักเรียน การยกย่องชมเชย สามารถช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซอร์ (Soar. 1968 : 275 - 280) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่าน การใช้ศัพท์ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางอ้อมของครู ส่วนผลการวิจัยของ แคมเบลล์ (Cambell. 1970) ที่ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการด้านความรู้ และทัศนคติของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับพฤติกรรมการสอนทางอ้อมของครู ปรากฏว่าถ้าครูใช้พฤติกรรมทางอ้อมจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านความรู้และทัศนคติของนักเรียนได้เพิ่มขึ้น แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1965 : 56 - 65) ได้ศึกษาในทำนองเดียวกัน โดยศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของครูที่มีต่อเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูที่ใช้พฤติกรรมทางอ้อม มีประสิทธิภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ใช้พฤติกรรมทางตรงอย่างมีนัยสำคัญ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1972 : 305 - 321) วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาของครูและนักเรียนด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ (Kinetic Structure) วิธีการในการวิเคราะห์เริ่มด้วยการบันทึกเสียงของครูและนักเรียน

เขียนเป็นบทสนทนาและพิจารณาทีละประโยกว่าใช้คำซ้ำมากน้อยเพียงใด ใช้รหัสแทนคำต่าง ๆ เหล่านั้นไปหาคำศัพท์ที่มีความมุ่งหมายในการวิเคราะห์คือ เพื่ออธิบายการกระจายและความถี่ของคำพูดที่ใช้ในการเรียนการสอน และเพื่อเปรียบเทียบจำนวนของคำซ้ำ (Linking Words) ที่เกิดขึ้นในระหว่างผู้พูดสองคนหรือมากกว่า

อมีดอน และแกมแมทธีโอ (Amidon and Giammatheo.

1967 : 186 - 188) ได้ตรวจสอบเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูในระดับประถมศึกษาของกลุ่มครูที่สอนดีกับกลุ่มที่สอนปานกลาง ซึ่งจำแนกตามมาตรฐานประเมินค่าของครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์ เป็นเกณฑ์ ใช้วิธีสังเกตของแฟลนเคอร์ส วิเคราะห์พฤติกรรม พบว่า กระบวนการพฤติกรรมของกลุ่มครูที่สอนดีแตกต่างจากกลุ่มครูที่สอนปานกลาง กลุ่มครูที่สอนดีใช้เวลาน้อยกว่า ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและใช้คำถามชนิดปลายเปิดมากกว่า สรุปได้ว่า ครูสอนดีใช้พฤติกรรมทางอ้อมมากกว่าทางตรง

ผลการวิจัยของ พาร์ริช (Parrish. 1969 : 3020. A) พบว่า ครูที่ได้รับการฝึกการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรม จะแสดงพฤติกรรมทางอ้อมแตกต่างจากครูที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ โดยครูในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการยอมรับความรู้สึก นำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ ยกย่องชมเชยและกระตุ้นนักเรียนให้รวมกิจกรรมมากกว่าครูในกลุ่มควบคุม

โลห์แมน โอเนอร์ และฮอฟ (Lohman. 1967 : 246 - 259)

ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอนระดับมัธยมศึกษาที่ได้รับการฝึกวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในระหว่างเรียนระเบียบวิธีสอนทั่วไปก่อนออกฝึกสอน กับอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เคยได้รับการฝึก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนฝึกสอนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่ได้รับการฝึกจะกำหนดและควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเองได้ ใช้พฤติกรรมในการจูงใจ ยอมรับความคิดเห็น กระตุ้นและชี้แนวความคิดของนักเรียน ใช้คำถามมากการบรรยายเนื้อหาอันน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาร์ไลน์ ซึ่งศึกษาครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีหลักสูตร อุปกรณ์

ปรัชญาการศึกษา และสภาพทางสังคมของโรงเรียนใกล้เคียงกัน และพบว่าทำให้
ฝึกหัดวิเคราะห์พฤติกรรมอย่างจริงจังสามารถช่วยครูให้เปลี่ยนแปลงและควบคุมพฤติกรรม
การสอนของตนเองได้ และครูในกลุ่มทดลองแสดงพฤติกรรมแตกต่างจากครูในกลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญ

วูด (Wood. 1970 : 84-102) ได้ฝึกอบรมครูโดยใช้ระเบียบวิธี
การสังเกตหลายอย่างประกอบกันคือ The Reciprocal Categories System,
The Florida Taxonomy of Cognitive Behaviour, Teacher
Practices Observational Record ผลการค้นคว้าสรุปได้ว่า การใช้ระเบียบ
วิธีการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมในการอบรมครู ช่วยให้ครูสามารถควบคุมพฤติกรรม
ของตนเองให้สัมพันธ์กับการใช้แบบการสอนของตนเอง (Teaching Style) และ
พฤติกรรมของนักเรียน

มอสโควิทซ์ (Moskowitz. 1976 : 135 - 157) ได้ศึกษา
เรื่องปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนของครูสอนภาษาต่างประเทศที่สอนที่เด่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
ครูสอนภาษาต่างประเทศที่สอนดีและครูสอนภาษาต่างประเทศที่สอนอย่างธรรมดา
ในย่านฟิลาเดลเฟีย จากการศึกษาปรากฏว่า ครูที่สอนดีเด่น มีพฤติกรรมที่แสดงออก
ดังต่อไปนี้ ครูใช้ภาษาต่างประเทศร่วมกับนักเรียนมากกว่าครูสอนอย่างธรรมดา ครูใช้
ภาษาต่างประเทศในการสอนและนักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนมากกว่าครู
แสดงพฤติกรรมทางอ้อมในการสอนมากกว่า โดยการใช้บรรยากาศในการเรียนใน
การกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น
ครูบอกชมเชย ให้งานตั้งใจนักเรียน และครูใช้ภาษาต่างประเทศการสอนช่วยสื่อความหมายมากกว่าตัว

นอกจากนี้การศึกษายังพบว่า ครูที่สอนภาษาต่างประเทศที่เด่น ใช้พฤติกรรมการสอน
ทางอ้อมในการสอนนั้นช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีเมื่อนักเรียนที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนทางตรง

เสาวลักษณ์ เสือเพชร (Saowalak Suapechra. 1980 : 152-155)
ได้นำแบบสังเกตการสอนของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ ประเทศเยอรมัน ที่ปรับปรุงแล้ว
ไปใช้เรียกว่า Modified Marburg Foreign Language Observation
การนำไป Pre-test และ Post-test นักศึกษาครู 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุม ได้ทดลองใช้ระบบการสังเกต Time Interval นี้เพื่อการสว่นของนักศึกษา ครูกลุ่มทดลอง โดยพฤติกรรมการสอนก่อนการทดลอง และหลังการทดลองว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการสอนเป็นอย่างไรบ้าง ผลปรากฏว่า นักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมการสอนดีขึ้น ด้านต่าง ๆ ดังนี้ นักศึกษากลุ่มทดลองแสดงพฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่ากลุ่มควบคุม ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากกว่ากลุ่มควบคุม และใช้ภาษาไทยในการสอนน้อยกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนกับนักศึกษากลุ่มทดลอง ได้รับแรงจูงใจในการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนกับนักศึกษากลุ่มควบคุมและใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนกับนักศึกษากลุ่มควบคุม

2. งานวิจัยในประเทศ

สำหรับผลงานจากการวิจัยในประเทศ เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน นั้นมีผู้วิจัยไว้หลายท่าน และกระทบกับกลุ่มตัวอย่างหลายระดับ

บัวบูชา ชื่อตรง (บัวบูชา ชื่อตรง 2512 : 68 - 70) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำพูดของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าครูส่วนใหญ่เป็นฝ่ายแสดงพฤติกรรมทางวาจา ครูใช้การบรรยายมากกว่าวิธีอื่น ๆ และเมื่อเปรียบเทียบสาขาวิชาพบว่า วิชาสังคมศึกษา ครูแสดงพฤติกรรมทางวาจามากที่สุด วิชาภาษาไทยนักเรียนพูดเพื่อตอบสนองการพูดของครูมากกว่าพูดขึ้นเอง ส่วนวิชาอื่น ๆ นักเรียนพูดขึ้นเองมากกว่าพูดเพื่อตอบสนองการพูดของครู

ชวลิต รวยอาจีน (ชวลิต รวยอาจีน 2518 : 51 - 53) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพ และทัศนคติต่อการสอนวิชาฟิสิกส์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูที่สอนวิชาฟิสิกส์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการและนอกโครงการทดลองของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 24 คน ผลการทดลองพบว่าพฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพของครูในและนอกโครงการต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในลักษณะย่อย ๆ พบว่า ครูในโครงการใช้วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหาหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์มากกว่าครูนอกโครงการ ซึ่งใช้วิธีสอนแบบการบรรยายแบบปกติทั่วไป ในด้านทัศนคติต่อการสอนวิชาฟิสิกส์พบว่าครูในโครงการและนอกโครงการมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ประเสริฐ จริยานุกุล (ประเสริฐ จริยานุกุล 2515 : 41 - 42)
ได้ศึกษาเรื่องการใช้ Interaction Analysis วิเคราะห์การสอนของนักเรียน
ฝึกสอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยการสังเกตด้วยระบบ The Reciprocal
Category System โดยทดลองกับนักเรียนฝึกสอนของวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ครึ่งหนึ่ง และอีกครึ่งหนึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงในด้านการปรับปรุงการสอนให้สัมพันธ์
กับจุดมุ่งหมายที่ยึดไว้เป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ผลปรากฏว่านักเรียนฝึกสอน
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด แสดงว่าการใช้
Interaction Analysis สำหรับการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอน
มีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกสอนปรับปรุงการสอนได้ภายในระยะเวลาอันสั้น (ระยะ
เวลาการทดลอง 5 สัปดาห์)

สถาพร มาลีเวชพงศ์ (สถาพร มาลีเวชพงศ์ 2517 : 99 - 101)
ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนสี่สัปดาห์ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
ปีการศึกษา 2516 ของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยครูต่าง ๆ ผลปรากฏว่า อาจารย์
เป็นผู้แสดงพฤติกรรมมากกว่านักศึกษา ครูใช้คำพูดมากกว่านักเรียน อาจารย์ใช้อธิพจน์
ทางตรงในการสอนมากกว่าใช้อธิพจน์ทางอ้อม ด้านการใช้คำถามอาจารย์ใช้คำถาม
ชนิดแคบ มากกว่าการใช้คำถามชนิดกว้าง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน อาจารย์สอนโดยไม่
ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนมากกว่าสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอน สอนโดยเน้นเนื้อหามากกว่า
การปฏิบัติ พฤติกรรมแสดงที่มีอัตราส่วนร้อยละสูงที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมอธิบาย
ข้อเท็จจริงด้วยคำพูดของตนเอง รองลงมาได้แก่ การแสดงอาการตอบสนอง โดยกิริยา
ท่าทาง หรือแสดงออกทางกิจกรรม

นรา บุรณรัช (นรา บุรณรัช 2518 : 53 - 57) ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและความปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาตอนต้น และมีมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูใช้พฤติกรรมการสอนทั้งสองด้านเป็นปริมาณต่างกัน พฤติกรรมด้านการจูงใจที่ครูใช้เป็นส่วนมาก คือ ประเภทยาเทคนิคขบวนการ และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้และที่ใช้น้อยที่สุดคือ ประเภทยอมรับหรือคำนึงถึงความคิดเห็นของนักเรียน ส่วนปริมาณพฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางวาจาที่ครูใช้มากที่สุดคือ พฤติกรรมที่ครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตอบ พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ริเริ่ม ครูที่สอนระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจมากกว่าครูระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มาลี พันธุ์ชาตรี (มาลี พันธุ์ชาตรี 2518 : 56 - 61) ใ้ทำการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนสังคมศึกษาในชั้นประถมศึกษา ของนักเรียนฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 5 คน ต่ำ 5 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่ม มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลทางตรงมากกว่าพฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลทางอ้อม คำถามของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ จากความจำมากกว่าถามเพื่อให้ตอบโดยใช้ความคิด และนักเรียนฝึกสอนทั้ง 2 กลุ่ม สอนโดยบรรยายมากกว่าการสอนโดยการปฏิบัติจริง และส่วนใหญ่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน

สมสร วังขยูนอย (สมสร วังขยูนอย 2518 : 49 - 51) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยาย โดยใช้เครื่องมือที่ปรับปรุงมาจากเครื่องมือของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ อาจารย์แผนกวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 9 คน ผลปรากฏว่า เพศ ประสบการณ์การสอน และสถานที่ประสาทปริญญาไม่ทำให้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายแตกต่างกัน

นิภา เล็กบำรุง (นิภา เล็กบำรุง 2518 : 52) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและการทบทวนเมื่อจบบทเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดเทศบาล จำนวน 67 คน ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันจะมีพฤติกรรมการสอนด้านการทบทวนบทเรียนต่างกัน ครูที่วุฒิต่างกันและประสบการณ์การสอนต่างกันจะมีพฤติกรรมการสอนด้านการกำหนดงานต่างกัน

คณิงศึก คาแถม (คณิงศึก คาแถม 2518 : 55 - 59) ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและกำหนดหัวข้อไปของอาจารย์คณิตศาสตร์ที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ระดับ (ระดับมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา) จำนวน 21 คน พบว่า อาจารย์ที่สอนในระดับต่างกันมีพฤติกรรมการสอนกำหนดหัวข้อไปต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางพฤติกรรมการสอนด้านการถามของอาจารย์ทั้ง 3 ระดับ

กุลวดี เรืองเดช (กุลวดี เรืองเดช 2518 : 66) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอนของครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดราชบุรี จำนวน 40 คน พบว่า ครูที่มีเพศ วุฒิ จำนวนปีที่ทำการสอน และสังกัดโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอนไม่แตกต่างกัน และพฤติกรรมการสอนทั้งสองด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

พินิจ นิวาสะบุตร (พินิจ นิวาสะบุตร 2519 : 40 - 41) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับครู แบบประชาธิปไตย มีจำนวนสูงกว่าแบบอัตตาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลย และแบบอัตตาธิปไตย และกลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย

ประกอบ ประสิทธิ์พร (ประกอบ ประสิทธิ์พร 2519 : 43 - 46) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลยตามลำดับ นักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตยปรับตัวได้ดีที่สุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลย และนักเรียนที่ได้รับการปฏิสัมพันธ์แบบอัตตาธิปไตย ตามลำดับ

สมนึก ภัททิยชนี (สมนึก ภัททิยชนี 2519 : 70 - 75) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการประเมินผลในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นครู จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณของพฤติกรรมด้านการประเมินผลการสอน โดยส่วนรวมและเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์การสอน วิชาที่สอน เมื่อจำแนกเป็นประเภทพฤติกรรมพบว่า ครูประเมินผลโดยการใช้พฤติกรรมการสอนประเภท เทคนิค ขบวนการต่าง ๆ มากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ครูใช้พฤติกรรมด้านการประเมินผลโดยวิธีถามแล้วนักเรียนตอบพร้อมกันมากที่สุด ใช้คำถามประเภทความรู้ความจำ หรือคำถามประเภทสูงกว่าความรู้ความจำมากเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการประเมินผลโดยที่การทดสอบนักเรียนในห้องเรียนในชั้นน้อยที่สุด ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการประเมินผลในขณะสอนเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์การสอน วิชาที่สอน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ พฤติกรรมด้านการประเมินผลของครูไม่ขึ้นอยู่กับเพศ วุฒิ ประสบการณ์การสอน และวิชาที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกองวิจัยการศึกษา (กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ 2518 : 248) ซึ่งศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของครูและนักเรียนในชั้นที่สอนวิชาสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร พบว่า วุฒิและประสบการณ์การสอนของครู ไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ แต่สถานภาพสมรสของครู เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเชียร ประยูรชาติ (วิเชียร ประยูรชาติ 2520 : 72) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการใช้อุปกรณ์การสอนและด้านทักษะทั่วไปของครูผู้สอนการศึกษานู๋ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

จำนวน 21 คน พบว่า อายุ เพศ สถานที่ตั้งของโรงเรียนตามศัพทมูลศาสตร์ต่างกัน มีผลให้ พฤติกรรมการสอนและการเตรียมการสอนต่างกันอย่างน้อยอย่างมีนัยสำคัญ แต่ครูที่มีประสบการณ์การสอน ต่างกัน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนทั้งสองด้านไม่แตกต่างกัน

สุชาติ บุคผอง (สุชาติ บุคผอง 2520 : 77) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการสอน การอภิปรายและการถามตอบของครูผู้สอนการศึกษายุ่งใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เดียวกันกับ วิเชียร ประบุรชาติ พบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีพฤติกรรมการสอนการอภิปราย และการถามตอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติของการใช้พฤติกรรมทั้งสองด้านนี้เมื่อจำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ การสอน และสถานที่ตั้งโรงเรียนตามศัพทมูลศาสตร์

สุภาพ พรพิบูลย์ (สุภาพ พรพิบูลย์ 2516 : 56 - 57) ได้ศึกษากิริยาร่วม ทางอาจารย์ระหว่างนักศึกษาฝึกสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกับนักเรียนใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาฝึกสอนใช้เวลาพูดประมาณครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด และเวลาส่วนใหญ่ใช้ในการบรรยายเนื้อหาพูดให้แนวทาง หรือออกคำสั่งใช้เวลาในการพูดภาษาไทย มาก คิดเป็นครึ่งหนึ่งของเวลาที่ใช้พูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ใช้อิทธิพลทางตรงมากกว่าอิทธิพลทาง อ้อมในการสอนประมาณ 2 เท่าครึ่ง

อารี กลั่นกลิ่นหอม (อารี กลั่นกลิ่นหอม 2520 : 61 - 62) ศึกษาเรื่อง การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนประวัติศาสตร์ของนักเรียนฝึกสอนชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ผลปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงด้านการให้คำชมเชย ขอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ใช้คำถามชนิดกว้าง ใช้ อุปกรณ์ประกอบการสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนฝึกสอน ใช้พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยตรง มากกว่าพฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลทางอ้อม

จันทร์เพ็ญ ขวศิริ (จันทร์เพ็ญ ขวศิริ 2520 : 53 - 56) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยวิเคราะห์พฤติกรรมการ ทางอาจารย์ระหว่างนักศึกษาฝึกสอนกับนักเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้อิทธิพล ทางอ้อมมีพฤติกรรมทางวาจาตอบสนทนาและริเริ่มมากกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้อิทธิพลทางตรง

และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีพิชิตผสม นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีพิชิตผสมมีพฤติกรรมตอบสนอง
รองลงมาแต่ไม่มีพฤติกรรมริเริ่ม และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีพิชิตทางตรง มีพฤติกรรมทางวาจา
ตอบสนองน้อยที่สุด และไม่มีพฤติกรรมริเริ่มเลย และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียน
กลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีพิชิตทางอ้อม กลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีพิชิตทางตรงและกลุ่มที่เรียนโดยใช้
วิธีพิชิตผสม มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมชาติ เทพธำม (สมชาติ เทพธำม 2522 : 43) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนด้านทักษะทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า วุฒิของครูมีผลต่อ
พฤติกรรมการสอนด้านทักษะทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนด้านการใช้
อุปกรณ์การสอน ส่วนประสบการณ์การสอนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนด้านทักษะทั่วไป
และด้านการใช้อุปกรณ์การสอน

ประสิทธิ์ นราภาวดี (ประสิทธิ์ นราภาวดี 2524 : 821) ได้ศึกษาเรื่อง
การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์
พบว่า การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูโดยส่วนรวมในด้านการใช้ภาษานั้น ครูใช้พฤติกรรมการ
สอนด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ครูใช้พฤติกรรมการบรรยาย ถามนักเรียน
เสนอแนะเรียนเป็นส่วนมากนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากนัก ส่วนพฤติกรรมการ
สอนของครูเมื่อแยกตามเพศพบว่า ทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้
ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และการแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษานี้โดยทั่วไปเป็นการแสดง
พฤติกรรมของครู นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสในการแสดง

สอาด ศศิธรมาศ (สอาด ศศิธรมาศ 2529 : 210) ได้วิจัยเรื่องการศึกษา
เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะคิดของครูผู้สอนต่อการนิเทศ และผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลีนิก กับการนิเทศภายใน
แบบปกติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่พบว่า พฤติกรรมการสอนรวมของครูผู้สอน
ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ครูทั้งสองกลุ่มใช้พฤติกรรมการสอน
ด้านการให้แนวการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ และการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนมาก ครูใน

กลุ่มทดลองใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากกว่าครูในกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้ภาษาไทยในการสอนมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนกับครูทั้งสองกลุ่มใช้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง บรรยายากการเรียน การสอนนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน และได้รับความไว้วางใจ และการใช้อุปกรณ์ การสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมที่ครูแสดงออกในระหว่างทำคือการแก้ไขข้อผิดพลาด ของนักเรียน การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การแสดงออกของครูที่มีลักษณะเป็น อัตตาธิปไตย และประชาธิปไตย ทศนคติของครูผู้สอนต่อการนิเทศของครูทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคมีทศนคติต่อการนิเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งเรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศ ภายในแบบคลินิค สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการสังเกตและวิเคราะห์ พฤติกรรมการสอน สามารถช่วยให้ครูปรับปรุงและควบคุมพฤติกรรมการสอนได้เป็นอย่างดี ส่วนผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในคานทาง ๆ เมื่อแยกตามตัวแปรต่าง ๆ แล้ว ได้ผล ที่แตกต่างกัน ยังไม่สามารถสรุปผลที่แน่นอนได้ อีกทั้งความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทยยังปรากฏว่าไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี นอกจากนั้นศึกษาการ พัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ ต่างกัน จะมีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกต พฤติกรรมการสอน
3. นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีจะมีผลพัฒนา ความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนต่าง ๆ แล้ว ได้จำนวนโรงเรียน 48 โรง จำนวนครู 64 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ได้มาโดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling จำนวนร้อยละ 20 (พิตร ทองชื่น 2525 : 167) ได้จำนวนโรงเรียน 10 โรง จำนวนครู 12 คน

ตาราง 1 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	เขต	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
1	ผดุงกรุณี	บางรัก	1	38
2	สีตมุดรบำรุง	ปทุมวัน	2	89
3	สมถวิลราชคำรี	ปทุมวัน	1	51
4	ศึกษาวัดนา	ปทุมวัน	1	41
5	เซนต์คอมินิก	พญาไท	1	54
6	โกวิทธารง	พญาไท	1	34
7	เทเวศร์วิทยาลัย	พระนคร	1	45
8	ไตรรัตน์ศึกษา	ยานนาวา	2	82
9	แสงอรุณ	ธนบุรี	1	45
10	เสสสะเวช	บางกอกใหญ่	1	33
		รวม	12	512

ตาราง 2 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ครูมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ
ตั้งแต่ 1 - 7 ปี

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
1	โกวิทขำรง	1	34
2	สีตบุตร	1	43
3	ศึกษาวัดนา	1	41
4	เสสสะเวชวิทยา	1	33
5	สมถวิลราชดำริ	1	51
6	เข็นต์คอมินิก	1	54
	รวม	6	256

ตาราง 3 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ครูมีประสบการณ์ทางการสอนตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
7	สีตบุตรบำรุง	1	46
8	ณกุลครุณี	1	38
9	เทเวศร์วิทยาลัย	1	45
10	แสงอรุณ	1	45
11	ไตรรัตน์ศึกษา	1	41
12	ไตรรัตน์ศึกษา	1	41
	รวม	6	256

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึก ศึกษา ค้นคว้า มีดังนี้

1. แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดพัฒนาการทางความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษคือ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษจากของ แฟลนเคอร์ Flanders ของ Moskowitz (Flint System) ของ เนียร์ฮูฟ (Nearhoof System) และแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก (Marburg University Foreign Language Observation System) ประเทศเยอรมัน นอกจากนี้ศึกษางานวิจัยของ เสาวลักษณ์ เสือเพชร (Saowalak Suapechra) และงานวิจัยของ ประสิทธิ์ นรศาสตร์ แล้วจึงไปปรับปรุงดัดแปลงจาก The Foreign Language Classroom Observation Form ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ให้เป็นแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศให้มากที่สุดโดยการบันทึกพฤติกรรมด้วยระบบสัญลักษณ์ (Sign System) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนที่มีความสำคัญเท่ากันหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต โดยไม่คำนึงถึงความถี่ของการเกิดพฤติกรรม บันทึกพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ที่ใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ของเนื้อหาบทเรียนที่ 12 ทุกคาบการเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบบทเรียน

1.1 คุณลักษณะของแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษประกอบด้วยพฤติกรรมการสอน 10 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1.1 ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอนหมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ครูใช้ในการเสนอเนื้อหา บทเรียน การฝึกหัด และการนำเนื้อหาจากบทเรียนนั้นไปใช้ โดยแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

- 1.1.1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน
- 1.1.1.2 การทบทวนความรู้เดิม
- 1.1.1.3 การเสนอบทเรียนใหม่
- 1.1.1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
- 1.1.1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่
- 1.1.1.6 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น
- 1.1.1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง

1.1.2 การฝึกทักษะ หมายถึง การที่ครูให้นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งให้เกิดความชำนาญ เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- 1.1.2.1 การฟัง
- 1.1.2.2 การพูด
- 1.1.2.3 การอ่าน
- 1.1.2.4 การเขียน
- 1.1.2.5 การแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.1.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเรียนภาษาอังกฤษหรือในการใช้ภาษาภายในชั้นเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน โดยแบ่งเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.3.1 ครูถามคำถามหรือความคิดเห็น - นักเรียนตอบคำถามครู

1.1.3.2 นักเรียนถามคำถาม หรือความคิดเห็น - ครูตอบคำถามหรือตอบสนองความคิดเห็น

1.1.3.3 นักเรียน - นักเรียน ร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนของนักเรียนด้วยกัน เช่น การถาม - ตอบกันเอง

1.1.3.4 อื่น ๆ เช่น การยกย่อง ชมเชยให้กำลังใจนักเรียน การย้ำคำตอบที่ถูกต้องของนักเรียน การพูดตลก หรือทำตลก ให้นักเรียนสนุกสนาน

1.1.4 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน หมายถึง การที่ครูชี้ให้นักเรียนเห็นถึงข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่มีการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.4.1 ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง

1.1.4.2 ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยใช้ความคิดเห็นของ

นักเรียน

1.1.5 การให้การบ้าน หมายถึง การที่ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำหลังจากเรียนเนื้อหาใหม่ไปแล้ว โดยสังเกตวิธีการให้การบ้านของครู ว่าพฤติกรรมย่อย ๆ ดังนี้

1.1.5.1 ครูควบคุมให้นักเรียนทำในชั้นเรียน

1.1.5.2 ครูกำหนดงานให้นักเรียนไปทำที่บ้านอย่างอิสระ

1.1.6 การใช้อุปกรณ์การสอน หมายถึง การที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะได้บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน ดังนี้

1.1.6.1 กระดานดำ หนังสือเรียน

1.1.6.2 เอกสาร

1.1.6.3 เครื่องบันทึกเสียง

1.1.6.4 รูปภาพ

1.1.6.5 บัตรคำ

1.1.7 การมีส่วนร่วมของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอนหรือแสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน บทบาทดังกล่าวของนักเรียนอาจแสดงออกได้ ดังนี้

1.1.7.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน

1.1.7.2 ถามคำถามครู

1.1.7.3 ตอบคำถามครู โดยใช้ความคิดตนเอง

1.1.7.4 แสดงความคิดเห็น

1.1.7.5 ยกมือขอตอบ

1.1.7.6 นักเรียนเงิบบ ใบปฎิสัมพันธ์โต้ตอบ

1.1.7.7 นักเรียนสับสนวนวาย ใบมีระเบียบวินัย

1.1.8 การใช้ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ

หรือภาษาไทยในการดำเนินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู โดยสังเกตว่าใช้ในกรณีใดบ้าง โดยดูจากพฤติกรรมต่อไปนี้

1.1.8.1 ในการสอนทั่วไป (พฤติกรรมที่ (1) - (6)

1.1.8.2 การสนทนา แสดงความคิดเห็น

1.1.8.3 การถามคำถามนักเรียน

1.1.8.4 การสั่งงานให้ทำตามแบบ

1.1.8.5 การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน

1.1.8.6 การยกย่องชมเชย

1.1.9 การใช้ภาษาของนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษ

และภาษาไทยของนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยของนักเรียนว่าใช้ในกรณีใดบ้าง โดยดูจากพฤติกรรมต่อไปนี้

1.1.9.1 การถามคำถามเพื่อให้ครูอธิบาย

1.1.9.2 การตอบคำถามครู

1.1.9.3 การแสดงความคิดเห็น

1.1.9.4 การพูดเพื่อถามนักเรียนด้วยกัน

1.1.9.5 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง

1.1.9.6 การฝึกทักษะอ่าน - พูด

1.1.10 บรรยายภาพทั่วไปในการสอน หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน โดยทั่วไปแบ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียนได้ข้อมูลจากพฤติกรรมย่อย ๆ ดังนี้ (ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน) (การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน) (การมีส่วนร่วมของนักเรียน) (การใช้ภาษาของครู)

และ (การใช้ภาษาของนักเรียน) ทำให้ทราบถึงแนวโน้มของบรรยากาศทั่วไปในการสอนว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้สภาพการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย พฤติกรรมดังกล่าวแบ่งได้ดังนี้

1. พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

1.1 ครูอัตราจ้างไทย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเท่าที่ควร พฤติกรรมดังกล่าวแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.1 ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง

1.1.2 ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ

1.1.3 ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน

1.2 ครูประจำชั้นไทย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูตอบสนองความรู้สึกรักของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน พฤติกรรมดังกล่าวแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.2.1 ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นของนักเรียน

1.2.2 ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน

1.2.3 ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ

1.2.4 ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม

2. พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน หมายถึง นักเรียนแสดงอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน หรือมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน โดยแสดงออกได้ความพฤติกรรมที่แบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ดังนี้

2.1.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน

2.1.2 ถามคำถามครู

2.1.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง

2.1.4 แสดงความคิดเห็น

2.1.5 ยกมือขอตอบ

2.1.6 นักเรียนพูดหรือถามกันเอง

2.2 นักเรียนเมื่อหน่วย หมายถึง นักเรียนไม่มีบทบาทร่วมในการเรียน การสอนไม่แสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในขณะที่มีการเรียนการสอน โดยแสดงออกได้ ตามพฤติกรรมที่แบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ดังนี้

2.2.1 นักเรียนเงียบ ไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ

2.2.2 นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบวินัย เช่น คุยเสียงดัง เดินไปมา

หลังจากบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว จึงจัดประเภทของพฤติกรรมเหล่านั้นออกเป็น

1. พฤติกรรมการสอนทางตรง หมายถึง รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียน ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมที่ครู ควบคุมพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน หรือควบคุมความคิดเห็นของนักเรียนเป็น ส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเท่าที่ควร พฤติกรรม ดังกล่าวได้แก่ พฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่วิธีเรียน

1.2 การทบทวนความรู้เดิม

1.3 การเสนอบทเรียนใหม่

1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่

1.6 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น

1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง

1.8 การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง

1.9 การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน

1.10 การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ, เอกสาร และหนังสือเรียน)

2. พฤติกรรมการสอนทางอ้อม หมายถึง รูปแบบการแสดงออกของครูและนักเรียน ในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน หรือมีโอกาสดูใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ พฤติกรรมดังกล่าวได้แก่ พฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ครูถามคำถามหรือความคิดเห็น - นักเรียนตอบคำถามครู
- 2.2 นักเรียนถามคำถามหรือความคิดเห็น - ครูตอบคำถามนักเรียน
- 2.3 นักเรียนพูดหรือถามกันเอง
- 2.4 ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยใช้ความคิดเห็นของนักเรียน
- 2.5 ครูกำหนดงานให้ไปหาที่บ้านอย่างอิสระ
- 2.6 การใช้อุปกรณ์การสอนอื่น เพื่อช่วยในการสอน
- 2.7 ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจนักเรียน

3. การใช้ภาษาของครูและนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการดำเนินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนว่าใช้ในกรณีใดบ้างโดยแบ่งเป็น

- 3.1 การใช้ภาษาของครู ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยในกรณีต่อไปนี้
 - 3.1.1 ในการสอนทั่วไป
 - 3.1.2 การสนทนา แสดงความคิดเห็น
 - 3.1.3 การถามคำถามนักเรียน
 - 3.1.4 การสั่งงานให้ทำตามแบบ
 - 3.1.5 การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน
 - 3.1.6 การยกย่องชมเชย

3.2 การใช้ภาษาของนักเรียน ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยในกรณีต่อไปนี้

- 3.2.1 การถามคำถามเพื่อให้ครูอธิบาย
- 3.2.2 การตอบคำถามครู

- 3.2.3 การแสดงความคิดเห็น
- 3.2.4 การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน
- 3.2.5 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง
- 3.2.6 การฝึกทักษะอ่าน - พูด

4. บรรยากาศทั่วไปในการสอน หมายถึง ลักษณะการแสดงของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน ทำให้ทราบแนวโน้มของบรรยากาศทั่วไปในการสอนว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้สภาพการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดหมายหรือไม่ เพียงไร พฤติกรรมดังกล่าว พิจารณาได้ดังนี้

4.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

4.1.1 ครูอัตตาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูควบคุมพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนเท่าที่ควร พฤติกรรมดังกล่าวแบ่งออกเป็นช้อยย่อย ๆ ได้ดังนี้

- 4.1.1.1 ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง
- 4.1.1.2 ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ
- 4.1.1.3 ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน

4.1.2 ครูประชาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่ครูตอบสนอง ความรู้สึกของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน พฤติกรรม ดังกล่าวแบ่งออกเป็นช้อยย่อย ๆ ได้ดังนี้

- 4.1.2.1 ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นของนักเรียน
- 4.1.2.2 ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน
- 4.1.2.3 ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ
- 4.1.2.4 ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม

4.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน .

4.2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน หมายถึง นักเรียนแสดงอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน หรือมีบทบาทร่วมในการเรียนการสอน โดยแสดงออกได้ตามพฤติกรรมที่แบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ดังนี้

4.2.1.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน

4.2.1.2 ถามคำถามครู

4.2.1.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง

4.2.1.4 แสดงความคิดเห็น

4.2.1.5 ยกมือขอตอบ

4.2.1.6 นักเรียนพูดหรือถามกันเอง

4.2.2 นักเรียนเบื่อหน่าย หมายถึง นักเรียนไม่บทบาทร่วมในการเรียนการสอน ไม่แสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในขณะที่มีการเรียนการสอน โดยแสดงออกได้ตามพฤติกรรมที่แบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ ดังนี้

4.2.2.1 นักเรียนเงยบ ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย

4.2.2.2 นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบวินัย

เช่น คุยกันเสียงดัง เดินไปมา

1.2 วิธีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการสอน

1.2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ จนเข้าใจแจ่มแจ้ง และตีความหมายของข้อความ แต่ละข้อจนแน่ใจว่าเข้าใจถูกต้องตรงกับความเป็นจริงแล้ว ได้เข้าทำการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูแต่ละครั้งพร้อมกัน และเริ่มสังเกตตั้งแต่ครูผู้สอนเริ่มต้นสอนจนหมดคาบเรียนในแต่ละครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที พร้อมทั้งบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงเพื่อสามารถตรวจสอบการบันทึกพฤติกรรมในแต่ละครั้งภายหลังการสังเกต

1.2.2 วิธีการบันทึก (Sign System) โดยวิธีการจดบันทึก

พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกลงในกระดานด้วยตัวอักษรเป็นช่วง ๆ ละ 1 นาที ตั้งแต่เริ่มเรียนจนจบคาบเรียน แล้วจึงนำมาสรุป บันทึกพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมากที่สุด ปรากฏเกณฑ์ที่สุดของแต่ละพฤติกรรม บันทึกสรุปพฤติกรรมละ 1 เครื่องหมาย (/) ในช่วงเวลา 1 นาทีนั้น โดยใส่เครื่องหมายรอยขีด (/) ลงในแบบสังเกตและวิเคราะห์ พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยถือว่าหนึ่ง เครื่องหมาย (/) ต่อการปรากฏหนึ่งครั้ง การบันทึกพฤติกรรมทั้ง 10 ประเภนี้ บันทึกได้ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ 1 - 7 นั้น บันทึกสรุปพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมากที่สุด ปรากฏเกณฑ์ที่สุดของแต่ละพฤติกรรม บันทึกสรุปพฤติกรรมละ 1 เครื่องหมาย (/) ในช่วงเวลา 1 นาทีนั้น

2. พฤติกรรมที่ 8 - 9 บันทึกสรุปพฤติกรรมที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกันกับข้อ 1 ว่า ครูและนักเรียนใช้ภาษาใดในการเรียนการสอนมากที่สุด ทุก ๆ 1 นาที สรุป 1 พฤติกรรม

3. พฤติกรรมที่ 10 ได้ข้อมูลจากพฤติกรรมที่ 3 (ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน) พฤติกรรมที่ 4 (การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน) พฤติกรรมที่ 7 (การมีส่วนร่วมของนักเรียน) พฤติกรรมที่ 8 (การใช้ภาษาของครู) และพฤติกรรมที่ 9 (การใช้ภาษาของนักเรียน)

หลังจากนั้นนำผลรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้มาคิดค่าเป็นอัตราส่วน ร้อยละของพฤติกรรมต่างกันต่าง ๆ ต่อเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมดแล้วจึงมาแยก พฤติกรรมเหล่านั้นออกเป็น

1. พฤติกรรมการสอนทางตรง
2. พฤติกรรมการสอนทางอ้อม
3. การใช้ภาษาของครู
 - 3.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 3.2 การใช้ภาษาไทย

4. การใช้ภาษาของนักเรียน
 - 4.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 4.2 การใช้ภาษาไทย
5. บรรยายการทั่วไปในการสอน
 - 5.1 พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครู
 - 5.1.1 ครูอัตตาธิปไตย
 - 5.1.2 ครูประชาธิปไตย
 - 5.2 พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของนักเรียน
 - 5.2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน
 - 5.2.2 นักเรียนเบื่อหน่าย

เพื่อนำไปวิเคราะห์หาครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีต่อไป

2. แบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
- แบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบวิวภาษอังกฤษหลัก 5 (อ.015)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่วัดทักษะทางภาษา 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

การสร้างและหาคุณภาพของ เครื่องมือ

1. การสร้างและหาความเที่ยงตรงของการสังเกต

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต่าง ๆ คือ

แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการสอนของ โอเบอร์ (Ober and other.

1971 : 38 - 40) ของแฟลนเคอร์ส (Flanders. 1970 : 30 - 35)

Flint System ของ Moskowitz (เสาวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 75 - 77

อ้างอิงมาจาก Moskowitz. 1969) ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ประเทศเยอรมัน

และของเสาวลักษณ์ เสือเพชร (Saowalak Suapechra. 1980 : 103-119) เพื่อจะปรับปรุง เครื่องมือในการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย และเพื่อให้การสังเกตพฤติกรรมมีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นสูง

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2 ท่าน คือ

ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์

เป็นผู้ตัดสิน ข้อความแต่ละข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สอดคล้องกับทฤษฎี จุดประสงค์ และตามนิยามศัพท์เฉพาะที่ตั้งไว้หรือไม่ แล้วผู้วิจัยก็คัดเลือกข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ตัดสินลงความเห็นสอดคล้องกัน ว่าเป็นข้อความที่วัดตรงตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ และตรงตามความมุ่งหมายที่ใช้ในการวิจัย

2. การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต

2.1 การฝึกการสังเกตพฤติกรรมการสอน เพื่อหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วย ซึ่งมีคุณสมบัติจบปริญญาตรีทางภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว ได้ศึกษาและทำความเข้าใจกับแบบบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษจนเข้าใจแจ่มแจ้งถูกต้องตรงกันในทุก ๆ ข้อความ รวมทั้งทำความเข้าใจถึงเทคนิค วิธีการในการบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ทดลองใช้กันห้องเรียนจริง เพื่อบันทึกข้อมูล พร้อมกันนั้นกับบันทึกเสียงพฤติกรรมที่เป็นคาพูดไว้ด้วย เพื่อนามาฝึกบันทึกข้อมูลจากเครื่องบันทึกเสียงอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงหาความเชื่อมั่นจากแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนต่อไป

2.2 การหาความเชื่อมั่นของการสังเกตใช้วิธี Intra and Inter Observer Reliability โดยใช้สูตร Scott's Coefficient (Ober. 1971 : 80)

$$\text{สูตรที่ใช้ Reliability} = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

P_o หมายถึง อัตราส่วนของ Probability ของการสังเกต พฤติกรรมใดตรงกันของผู้สังเกต 2 คน หาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 และค่าผลรวมของผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมของผู้สังเกตทั้ง 2 คน

P_e หมายถึง อัตราส่วนของ Probability ของการสังเกต พฤติกรรมใดตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน หาได้จากสัดส่วนของความถี่ของพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุด และรองลงมา โดยเลือกจากผู้สังเกตคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้งสองมาคูณกันแล้วรวมกัน ค่าความเชื่อมั่นที่ได้จากการคำนวณจะเป็นผู้สังเกตที่เราเลือกความถี่สูงสุด และรองลงมาในการหาค่าของ P_e

2.3 การหาขนาดความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยได้รวบรวม พฤติกรรมที่บันทึกได้ของผู้สังเกตทั้ง 2 คน แล้วหาผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของ พฤติกรรมในแต่ละข้อความของผู้สังเกตทั้ง 2 คน หาค่า P_o และ P_e แล้วคำนวณหา ความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้สูตร Scott's Coefficient

2.4 วิธีหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ไปสังเกต พฤติกรรมการสอนจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยวิธี การบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายในห้องเรียน ในช่วงเวลา ทุก 1 นาที แล้วสรุปพฤติกรรมที่ปรากฏเด่นชัดลงในแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรม การสอน แล้วนำผลไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Scott's Coefficient

การสังเกตพฤติกรรมการสอนเพื่อหาความเชื่อมั่นของการสังเกตนี้กระทำ 5 ครั้ง โดยทำการสังเกตการสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และปทุมวัน โรงเรียนปทุมคงคา โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย และโรงเรียนบางอ้อศึกษา ได้ค่า ความเชื่อมั่นของการสังเกต ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการสอน

จำนวนครั้งของการสังเกตความเชื่อมั่น	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการสอน
1	.7654
2	.8040
3	.8131
4	.8452
5	.9051
ค่าเฉลี่ย	0.8266

แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 141) ได้กล่าวถึงค่าความเชื่อมั่นของการใช้แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนว่า จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 - 1.00 และแบบสังเกตที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการบันทึกพฤติกรรมทางวาจานั้น ควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไป ส่วน โอเบอร์ (Ober. 1971 : 85) กล่าวว่า การสังเกตด้วยระบบ RCS (Reciprocal Category System) ค่าความเชื่อมั่นที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปนั้น มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป และในการฝึกการสังเกตได้ค่าความเชื่อมั่นเพียง 0.60 ก็นับว่ามีทักษะเพียงพอแล้ว ดังนั้น ค่าความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยหาได้จากการใช้แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวแสดงว่า การสังเกตของผู้วิจัยและผู้ช่วยมีความแม่นยำละเอียดเพียงตรงสูงเพียงพอที่จะนำเครื่องมือนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้

3. การสร้างแบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนวิชาหลัก 5 (อ ค15) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ของเนื้อหาบทที่ 12 เพื่อทดสอบนักเรียนก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอน และหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ดังต่อไปนี้

3.1 รวบรวมข้อสอบและเนื้อหาวิชาที่อยู่ในบทที่ 12 เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ โดยศึกษาจากหนังสือ Junior Active Context English Book 3

3.2 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ

3.2.1 ศึกษาหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร่สกุล (ขวาล แพร่สกุล 2520 : 118 - 210)

3.2.2 Testing English as a Second Language ของ David P. Harris (Harris. 1969 : 1 - 112)

3.2.3 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาอังกฤษหลัก 5 (อ ค15) แล้วทำการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.4 สร้างแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ นำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.พัชรประภา อุดุวิทย์ อาจารย์ขจร สุตรังสรรค์ ตรวจสอบแบบทดสอบ เพื่อความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จะลงความเห็นว่าจะข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ ตามวิธีการของ ไรวินเลลี และแฮมเบิลตัน เพื่อหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (อังกฤษ สายยศ 2526 : 29 อ้างอิงมาจาก Rovinelli and Hambleton. 1976) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
 0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
 -1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขปรับปรุงข้อสอบใหม่

3.3 นำแบบทดสอบที่หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนี้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จ.นนทบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน และโรงเรียนบางอ้อศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย เป็นจำนวนนักเรียน 176 คน

3.4 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 แห่ง ให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง .20 - 80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้ว จำนวน 30 ข้อ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น .9797 (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2527 : 168)

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อสอบถามรายชื่อหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ที่โรงเรียนส่วนใหญ่

เลือกใช้ข้อมูลว่าหนังสือ Junior Active Context English Book 3 เป็นหนังสือเรียนที่โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่เลือกใช้ ผู้วิจัยจึงเลือกครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนที่ใช้หนังสือดังกล่าวนี้ในการทำวิจัย ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนโรงเรียน 10 โรงเรียน จำนวนครู 12 คน และจำนวนนักเรียน 512 คน

2. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการหาวิทยานิพนธ์ถึงเจ้าของผู้จัดการ ครูใหญ่ โรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไปติดต่อกับตัวเองและพบครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) เพื่อนัดหมายวัน เวลา ในการทำวิจัยต่อไป

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้ (Pre-test) กับนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อความรู้ของนักเรียนก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้เข้าทำการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาบทที่ 12 ของหนังสือ Junior Active Context English Book 3 ตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ ตั้งแต่เริ่มเรียนจนจบบทเรียนทุกคาบการเรียน ตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ในตารางสอนของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาสังเกตประมาณ 6 สัปดาห์ สังเกตคนละ 2 - 3 ครั้ง

5. หลังจากสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความรู้ (Post-test) นักเรียนกลุ่มเดิมที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมาหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู โดยวิธีการบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท ซึ่งครูและนักเรียนแสดงออกในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันภายในห้องเรียน ตั้งแต่เริ่มมีการเรียนการสอน จนครบคาบเรียนแต่ละครั้งลงในกระดาษด้วยตัวอักษรเป็นช่วง ๆ ละ 1 นาที แล้วจึงนำมาสรุป

พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมากที่สุด ปรากฏเด่นชัดที่สุดของแต่ละพฤติกรรม บันทึกสรุปพฤติกรรมละ 1 เครื่องหมาย (/) แล้วจึงนำผลรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้นับค่า อัตราร้อยละของพฤติกรรมกันต่าง ๆ ต่อเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมด

หลังจากนั้น จึงมาแยกพฤติกรรมเหล่านั้นออกเป็น

- 1.1 พฤติกรรมการสอนทางตรง
- 1.2 พฤติกรรมการสอนทางอ้อม
- 1.3 การใช้ภาษาของครู
 - 1.3.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 1.3.2 การใช้ภาษาไทย
- 1.4 การใช้ภาษาของนักเรียน
 - 1.4.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 1.4.2 การใช้ภาษาไทย
- 1.5 บรรยายภาพทั่วไปในการสอน
 - 1.5.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู
 - 1.5.1.1 ครูอัตราชิปไทย
 - 1.5.1.2 ครูประจำชิปไทย
 - 1.5.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน
 - 1.5.2.1 นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน
 - 1.5.2.2 นักเรียนเบื่อหน่าย

(เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 104 - 106)

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี โดยหาขนาดผลรวมของพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง ที่หาค่าอัตราส่วนร้อยละกับ เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งหมดแล้วมาแยกตามประเภทของพฤติกรรม ดังนี้

- 2.1 พฤติกรรมการสอนทางตรง
- 2.2 พฤติกรรมการสอนทางอ้อม
- 2.3 การใช้ภาษาของครู
 - 2.3.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 2.3.2 การใช้ภาษาไทย
- 2.4 การใช้ภาษาของนักเรียน
 - 2.4.1 การใช้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.2 การใช้ภาษาไทย
- 2.5 บรรยายภาคทั่วไปในห้องเรียน
 - 2.5.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู
 - 2.5.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

จากนั้นนำพฤติกรรมดังกล่าวมาวิเคราะห์พฤติกรรมที่ครูควรแสดงออก เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาจากผลการวิจัยของ (Flanders. 1965 : 56 - 65, Joseph. 1968 : 117 - 122, Soar. 1968 : 275 - 280, Amidon and Giammatheo. 1969 : 186 - 188, Moskowitz. 1976 : 146, Cambell. 1970 และเสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91-96)

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อมของครู ครูควรใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่าทางตรง หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน เป็นลักษณะครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี
2. วิเคราะห์การใช้ภาษาของครูและนักเรียน ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่าภาษาไทย เป็นลักษณะของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี
3. วิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียน ครูควรมีลักษณะประชาธิปไตยมากกว่าอัตตาธิปไตย และนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมาก เป็นลักษณะของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

โดยครูต้องแสดงพฤติกรรมที่ควรแสดงออก ได้ครบถ้วนตามเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อ จึงถือว่าเป็นครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่ไปประสบการณ์
ทางการสอนภาษาอังกฤษ

3.1 ประสบการณ์ตั้งแต่ 1 - 7 ปี

3.2 ประสบการณ์ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป

โดยใช้สูตร Mann - Whitney U Test

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบ
การพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสังเกต
พฤติกรรมการสอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ล่วน สายยศ และอังคณา
สายยศ 2527 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล่วน สายยศ
และอังคณา สายยศ 2527 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. หาอัตราส่วนร้อยละของพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภท เมื่อเทียบกับ พฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นทั้งหมด จากสูตร

$$\text{อัตราส่วนร้อยละ} = \frac{\text{ผลรวมความถี่ของพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภท} \times 100}{\text{ผลรวมความถี่ของพฤติกรรมทั้งหมด}}$$

4. หาค่าความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้วิธี Intra และ Inter Observer Reliability โดยใช้สูตร Scott's Coefficient (Ober. 1971 : 80)

$$\text{Reliability} = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน คำนวณจากสูตร KR-20 ของ กูเคลอร์ ริชาร์ดสัน (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2527 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
 p แทน สัดส่วนของคนตอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนตอบผิดในแต่ละข้อ

6. ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครู เมื่อจำแนกตาม ประสบการณ์ทางการสอน โดยใช้ Mann-Whitney U Test (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526 : 116) สูตรที่ใช้ คือ

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - R_2$$

เมื่อ U	แทน การแจกแจงของ U test
n_1	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า
n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพมากกว่า
R_1	แทน ผลบวกของอันดับที่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า
R_2	แทน ผลบวกของอันดับที่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพมากกว่า
	แทน ค่าสูตรทั้งสองแล้วเลือกเอาค่า U ที่มีค่าน้อยกว่า

7. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มเดียวกันของ
คะแนนสอบก่อน (Pretest) และสอบภายหลัง (Posttest) การวนจากสูตร
(ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2527 : 87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D	แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N	แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนครูในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	แทน ผลรวมของพฤติกรรมแต่ละประเภท ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\Sigma \bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเฉลี่ย ค่าคะแนนเฉลี่ย
U	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติจาก Mann-Whitney U test
ΣD	แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
t	แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

ตอนที่ 3 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 แสดงค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

ตอนที่ 5 แสดงค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

ตอนที่ 1 การแสดงค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมการเรียนการสอนทั้ง 10 ประเภท เป็นการพิจารณาลักษณะการกระจายของข้อมูล เพื่อจะดูความถี่ของพฤติกรรมการสอนซึ่งดูว่าเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

ค่าสถิติที่เสนอในตารางต่อไปนี้ ได้แก่

1. N หมายถึง จำนวนครูสอนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการสอนชนิดนั้น ๆ
2. ΣX หมายถึง ความถี่รวม เป็นการหาจำนวนพฤติกรรมการสอนประเภทเดียวกัน
3. $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย เป็นค่าเฉลี่ยจำนวนพฤติกรรมในแต่ละประเภท ซึ่งหาได้จากผลรวมความถี่ของพฤติกรรมหารด้วยจำนวนครูสอนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
4. $\%$ หมายถึง อัตราร้อยละของพฤติกรรมแต่ละประเภท ซึ่งหาได้จากผลรวมความถี่ของพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทคูณร้อยและหารด้วยผลรวมความถี่ของพฤติกรรมทั้งหมด

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	N	ΣX	X	%	รวมทั้งหมด (%)
1. ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน					
1.1 การนำเสนอเนื้อหาเรียน	9	22	2.4	.86	9.64
1.2 การทบทวนความรู้เดิม	11	44	4.0	1.72	
1.3 การเสนอเนื้อหาเรียนใหม่	12	34	2.83	1.32	
1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์	12	42	3.5	1.64	
1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	9	19	2.11	.74	
1.6 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์สอน	5	9	1.80	.35	
1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	12	77	6.41	3.05	
2. การฝึกทักษะ					
2.1 การฟัง	8	25	3.12	.97	5.17
2.2 การพูด	11	32	2.90	1.25	
2.3 การอ่าน	12	51	4.25	1.99	
2.4 การเขียน	3	12	4.00	.46	
2.5 การแปลอังกฤษเป็นไทย	8	13	1.62	.50	
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)					
3.1 ครูถามถาม - นักเรียนตอบคำถาม	12	89	7.41	3.47	8.58
3.2 นักเรียนถาม - ครูตอบ	7	14	2.00	.54	
3.3 นักเรียน - นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	12	88	7.33	3.44	
3.4 ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	9	29	3.22	1.13	

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	N	ΣX	$\bar{X}$	%	รวมทั้งหมด (%)
4. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน					
4.1 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจ	10	17	1.70	.66	1.79
4.2 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดนักเรียน	9	29	3.22	1.13	
5. การให้การบ้าน					
5.1 ควบคุมให้ทำในชั้นเรียน	12	78	6.50	3.04	3.47
5.2 ควบคุมงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ	6	11	1.83	.43	
6. การใช้อุปกรณ์การสอน					
6.1 กระดานดำ, หนังสือเรียน	12	70	5.83	2.73	5.48
6.2 เอกสาร	6	12	2.00	.46	
6.3 เครื่องบันทึกเสียง	7	43	6.14	1.68	
6.4 รูปภาพ	2	4	2.00	.15	
6.5 บัตรคำ	6	12	2.00	.46	
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียน					
7.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	12	47	3.91	1.83	9.24
7.2 ถามคำถามครู	7	15	2.14	.58	
7.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	11	37	3.36	1.44	
7.4 แสดงความคิดเห็น	10	31	3.10	1.21	
7.5 ยกมือขอตอบ	10	43	4.30	1.68	
7.6 นักเรียนเงิบ (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	11	43	3.90	1.68	
7.7 นักเรียนสับสนวุ่นวาย	11	21	1.90	.82	

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	N	ΣX	$\bar{X}$	s	รวมทั้งหมด (%)
8. การใช้ภาษาของครู					
8.1 การใช้ภาษาอังกฤษ					
ในการสอนทั่วไป	12	97	8.08	3.79	9.78
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	9	19	2.11	.74	
การถามคำถามนักเรียน	12	78	6.50	3.04	
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	11	36	3.27	1.40	
การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	2	7	3.50	.27	
การยกย่องชมเชย	9	14	1.55	.54	
8.2 การใช้ภาษาไทย					
ในการสอนทั่วไป	12	84	7.00	3.28	8.69
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	12	24	2.00	.93	
การถามคำถามนักเรียน	12	42	3.50	1.64	
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	11	49	4.45	1.91	
การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	6	10	1.66	.39	
การยกย่องชมเชย	10	14	1.40	.54	
9. การใช้ภาษาของนักเรียน					
9.1 การใช้ภาษาอังกฤษ					
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4	6	1.50	.23	8.69
การตอบคำถามครู	12	60	5.00	2.34	
การแสดงความคิดเห็น	6	10	1.66	.39	
การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	12	59	4.91	2.30	

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	N	ΣX	$\bar{X}$	%	รวมทั้งหมด (%)
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	12	53	4.41	2.07	
การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	11	35	3.18	1.36	
9.2 การใช้ภาษาไทย					
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	6	16	2.66	.62	
การตอบคำถามครู	12	56	4.66	2.18	
การแสดงความคิดเห็น	9	18	2.00	.70	7.55
การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	12	39	3.25	1.52	
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	8	24	3.00	.93	
การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	11	41	3.72	1.60	
10. บรรยายากศทั่วไปในการสอน					
10.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู					
ครูอัตราจ้างไทย					
ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	10	17	1.70	.66	
ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	12	85	7.08	3.32	4.64
ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	6	17	2.83	.66	
ครูประจำชั้นไทย					
ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็น ของนักเรียน	9	29	3.22	1.13	
ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน	10	28	2.80	1.09	
ครูให้โอกาสนักเรียนให้ภาษาอย่างอิสระ	11	88	8.00	3.44	6.91
ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม	9	32	3.55	1.25	

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	N	ΣX	$\bar{X}$	%	รวมทั้งหมด (%)
10.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน					
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน					
หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	12	47	3.91	1.83	
ถามคำถามครู	7	15	2.14	.58	
ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	11	37	3.36	1.44	7.56
แสดงความคิดเห็น	10	31	3.10	1.21	
ยกมือขอตอบ	11	43	3.9	1.68	
นักเรียนพูดหรือถามตนเอง	11	21	1.9	.82	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย					
นักเรียนเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์	11	43	3.9	1.68	2.5
นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	11	21	3.9	.82	
รวม	678	2558	252.99	100	

จากค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 5 แสดงให้เห็นถึงการกระจายของข้อมูลในลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งแสดงจำนวนครูผู้สอนที่แสดงพฤติกรรมการสอนประเภทต่าง ๆ ในรูปของอัตราส่วนร้อยละ ดังนี้

ความถี่ของพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกได้ 3 ลักษณะใหม่ ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมาในปริมาณมาก ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ย ตั้งแต่ 8.58 - 9.78 พฤติกรรมเหล่านี้ ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียน ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน และการใช้ภาษาอังกฤษของครู
2. พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมาในปริมาณปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ยตั้งแต่ 5.17 - 7.56 พฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ การฝึกทักษะการใช้อุปกรณ์การสอน บรรยายภาพทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทย การใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยายภาพทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน
3. พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมาในปริมาณน้อย ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ยตั้งแต่ 4.64 ลงมา พฤติกรรมเหล่านี้ ได้แก่ บรรยายภาพทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทย การให้การบ้าน บรรยายภาพทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมของครู และนักเรียน แยกตามกลุ่มครูประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
1. ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน								
1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน	11		.85		11		0.87	
1.2 การทบทวนความรู้เดิม	21		1.62		23		1.82	
1.3 การเสนอบทเรียนใหม่	18		1.39		16		1.26	
1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทาง ไวยากรณ์	22		1.69		20		1.58	
1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดใน เนื้อหาใหม่	10	132	.77	10.16	9	115	0.71	9.09
1.6 การใช้ความรู้ใหม่ไป สถานการณ์อื่น	4		.30		5		0.39	
1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	46		3.54		31		2.46	
2. การฝึกทักษะ								
2.1 การฟัง	11		.85		14		1.11	
2.2 การพูด	17		1.30		15		1.19	
2.3 การอ่าน	23	66	1.77	5.07	28	67	2.22	5.3
2.4 การเขียน	7		.53		5		0.39	
2.5 การแปลอังกฤษเป็นไทย	8		.62		5		0.39	

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)								
3.1 ครูถามคำถาม - นักเรียนตอบคำถาม	52		4.00		37		2.93	
3.2 นักเรียนถาม - ครูตอบ	5	126	.38	9.69	9	94	0.71	7.44
3.3 นักเรียน - นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	53		4.08		35		2.77	
3.4 ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	16		1.23		13		1.03	
4. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน								
4.1 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	8		.62		9		0.71	
4.2 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดนักเรียน	17	25	1.30	1.92	12	21	0.95	1.66
5. การให้กำบ้าน								
5.1 ครูควบคุมได้ทำในชั้นเรียน	35		2.69		43		3.41	
5.2 ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้าน		42		3.22		47		3.72
อย่างอิสระ	7		.53		4		0.31	

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
6. การใช้อุปกรณ์การสอน								
6.1 กระดานดำ, หนังสือเรียน	36		2.77		34		2.69	
6.2 เอกสาร	5		.38		7		0.55	
6.3 เครื่องบันทึกเสียง	24	75	1.84	5.75	19	66	1.50	5.21
6.4 รูปภาพ	4		.30		-		-	
6.5 บัตรคำ	6		.46		6		0.47	
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียน								
7.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	27		2.08		20		1.58	
7.2 ถามคำถามครู	11		.85		4		0.31	
7.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิด ตนเอง	16	118	1.23	9.08	21	119	1.66	9.41
7.4 แสดงความคิดเห็น	18		1.39		13		1.03	
7.5 ยกมือขอตอบ	17		1.30		26		2.06	
7.6 นักเรียนเงียบ (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	19		1.46		24		1.90	
7.7 นักเรียนสับสนวุ่นวาย	10		.77		11		0.87	

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
8. การใช้ภาษาของครู								
8.1 การใช้ภาษาอังกฤษ								
ในการสอนทั่วไป	46		3.54		51		4.04	
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	10		.77		9		0.71	
การถามคำถามนักเรียน	42	126	3.23	9.69	36	125	2.85	9.88
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	19		1.46		17		1.34	
การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-		7		0.55	
การยกย่องชมเชย	9		.69		5		0.39	
8.2 การใช้ภาษาไทย								
ในการสอนทั่วไป	36		2.77		48		3.80	
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	12		.92		12		0.95	
การถามคำถามนักเรียน	25	105	1.92	8.06	17	118	1.34	9.33
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	23		1.77		26		2.06	
การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	2		.15		8		0.63	
การยกย่องชมเชย	7		.53		7		0.55	

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
9. การใช้ภาษาของนักเรียน								
9.1 การใช้ภาษาอังกฤษ								
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4		.30		2		0.15	
การตอบคำถามครู	33		2.54		27		2.14	
การแสดงความคิดเห็น	7		.53		3		0.23	
การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	26	111	2.00	8.52	33	112	2.61	8.85
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	26		2.00		27		2.14	
การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	15		1.15		20		1.58	
9.2 การใช้ภาษาไทย								
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	13		1.00		3		0.23	
การตอบคำถามครู	23		1.77		33		2.61	
การแสดงความคิดเห็น	9		.69		9		0.71	
การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	19	87	1.46	6.68	20	107	1.58	8.45
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	5		.38		19		1.50	
การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	18		1.38		23		1.82	

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
10. บรรยายากศทั่วไปในการสอน								
10.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู								
ครูอุทิศอาชีพโดย								
ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	8		.62		9		0.71	
ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	42	52	3.23	4.00	43	67	3.41	5.31
ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	2		.15		15		1.19	
ครูประชาธิปไตย								
ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นของนักเรียน	17		1.30		12		0.95	
ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน	16		1.23		12		0.95	
ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ	53	104	4.08	8.00	35	73	2.77	5.78
ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม	18		1.39		14		1.11	

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมทางการสอนภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป

ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป เรียงลำดับจากปริมาณมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คำนำคำขึ้นของกิจกรรมในการสอน คำปฏิสัมพันธ์ (การโต้ตอบทางภาษา) พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทย การใช้อุปกรณ์การสอน การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี เรียงลำดับจากปริมาณมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การมีส่วนร่วมของนักเรียน การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน การฝึกทักษะ พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราวิชาชีพไทย การให้การบ้าน พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ตาราง 7 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออกประเภทพฤติกรรม
การสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางตรง - การนำเสนอเนื้อหาเรียน - การทบทวนความรู้เดิม - การเสนอเนื้อหาเรียนใหม่ - การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ - การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่ - การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น - การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง - การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง - การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน - การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ, เอกสารหนังสือเรียน)	22 44 34 42 19 9 77 17 78 125	467	2.96 5.92 4.57 5.65 2.55 1.21 10.36 2.28 10.49 16.82	62.81
พฤติกรรมการสอนทางอ้อม - ครูถาม - นักเรียนตอบ - นักเรียนถาม - ครูตอบ - นักเรียน - นักเรียนพูดหรือถามกันเอง - ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นนักเรียน - ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ - ครูใช้อุปกรณ์เพื่อช่วยในการสอน - ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	89 14 88 29 11 16 29	276	11.97 1.88 11.84 3.90 1.48 2.15 3.90	37.12
รวม	743		100	

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรงมีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม

ด้านพฤติกรรมการสอนทางตรง ครูแสดงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ, เอกสาร, หนังสือเรียน) การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน การฝึกจากแบบฝึกโดยครู มีปริมาณมากที่สุด การทบทวนความรู้เดิม การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การเสนอทฤษฎีใหม่ การนำเสนอสรุป มีปริมาณปานกลาง พฤติกรรมที่แสดงออกมีปริมาณน้อยคือ การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่ การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น มีปริมาณน้อยที่สุด

ด้านพฤติกรรมการสอนทางอ้อม ครูแสดงพฤติกรรม ครูถาม - นักเรียนตอบ และนักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง มีปริมาณมากที่สุด พฤติกรรมอื่น ๆ ครูแสดงออกมีปริมาณน้อย

ตาราง 8 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออกประเภทพฤติกรรม
การสอนด้านการใช้ภาษาของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของครู				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- ในการสอนทั่วไป	97	251	20.46	52.92
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	19		4.00	
- การถามคำถามนักเรียน	78		16.45	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	36		7.59	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	7		1.47	
- การยกย่องชมเชย	14		2.95	
การใช้ภาษาไทย				
- ในการสอนทั่วไป	84	223	17.72	47.02
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	24		5.06	
- การถามคำถามนักเรียน	42		8.86	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	49		10.33	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	10		2.10	
- การยกย่องชมเชย	14		2.95	
รวม	474		100	

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง แสดงพฤติกรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทย

ครูใช้ภาษาอังกฤษ ในการแสดงพฤติกรรมครั้งนี้ ในด้านการสอนทั่วไป และการถามคำถามนักเรียน มีปริมาณมากที่สุด การสั่งงานให้ทำตามแบบมีปริมาณปานกลาง การสนทนาแสดงความคิดเห็น และการยกของชมเชยมีปริมาณน้อยตามลำดับ พฤติกรรมที่แสดงออกมีปริมาณน้อยที่สุด คือ การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน

ตาราง 9 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทพฤติกรรม การสอนด้านการใช้เวลาของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (Σx)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของนักเรียน				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	6		1.43	
- การตอบคำถามครู	60		14.38	
- การแสดงความคิดเห็น	10		2.39	
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	59	223	14.14	54.43
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	53		12.70	
- การฝึกทักษะอ่าน - พูด	35		8.39	
การใช้ภาษาไทย				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	16		3.83	
- การตอบคำถามครู	56		13.42	

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
- การแสดงความคิดเห็น	18	194	4.31	46.49
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	39		9.35	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	24		5.75	
- การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	41		9.83	
รวม	417		100	

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง แสดงพฤติกรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทย

นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษ ในการตอบคำถามครู และพูดหรือถามนักเรียนด้วยกันมีปริมาณมากที่สุด การฝึกจากแบบฝึกโดยตรงมีปริมาณรองลงมา การฝึกทักษะอ่าน - พูด มีปริมาณปานกลาง การแสดงความคิดเห็น และการถามเพื่อให้ครูอธิบาย มีปริมาณน้อยตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออกประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
บรรยากาศทั่วไปในการสอน				
พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู				
ครูอัตราจ้างไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	17	119	5.74	40.19
- ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	85		28.71	
- ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	17		5.74	
ครูประจำชั้นไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดของนักเรียน	29	117	9.79	59.77
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	28		9.45	
- ให้โอกาสนักเรียนในภาษาอย่างอิสระ	88		29.72	
- ให้โอกาสนักเรียนซักถาม	32		10.81	
รวม	296		100	

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประจำชั้นไทยมีปริมาณมากกว่า ลักษณะของครูอัตราจ้างไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ครูแสดงพฤติกรรมให้โอกาสนักเรียนในภาษาอย่างอิสระ มีปริมาณมากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนซักถาม มีปริมาณปานกลาง ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจงและครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ มีปริมาณรองลงมาตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงออก ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน				
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน				
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	47	194	18.21	75.16
- ถามคำถามครู	15		5.81	
- ตอบคำถามครูโดยให้ความคิดตนเอง	37		14.34	
- แสดงความคิดเห็น	31		12.01	
- ยกมือขอตอบ	43		16.66	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	21		8.13	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย				
- นักเรียนเงย ไม่มีปฏิสัมพันธ์	43	64	16.66	24.79
- นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	21		8.13	
รวม	258		100	

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ นักเรียนใช้พฤติกรรมหัวเราะในกิจกรรมการเรียน ยกมือขอตอบ การตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง มีปริมาณมากที่สุด การแสดงความคิดเห็น นักเรียนพูดหรือถามกันเอง และการถามคำถามครู มีปริมาณปานกลาง และน้อยลงตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นค่า อัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางตรง								
- การนำเข้าสู่บทเรียน	11		2.75		11		3.20	
- การพบทวนความรู้เดิม	21		5.25		23		6.70	
- การเสนอแนะใหม่	18		4.50		16		4.66	
- การอธิบายกฎเกณฑ์ทาง ไวยากรณ์	22		5.50		20		5.83	
- การเรียนรู้แบบฝึกหัดใน เนื้อหาใหม่	10		2.50		9		2.62	
- การใช้ความรู้ใหม่ใน สถานการณ์อื่น	4	240	1.00	60.00	5	227	1.45	66.13
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	46		11.50		31		9.03	
- การแก้ไขข้อผิดพลาดโดย ไม่ชี้แจง	8		2.00		9		2.62	
- การกำหนดงานให้ทำใน ชั้นเรียน	35		8.75		43		12.53	
- การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ เอกสาร หนังสือเรียน)	65		16.25		60		17.49	

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางอ้อม								
- ครูถาม-นักเรียนตอบ	52		13.00		37		10.78	
- นักเรียนถาม-ครูตอบ	5		1.25		9		2.62	
- นักเรียน-นักเรียนพูด หรือถามกันเอง	53		13.25		35		10.20	
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ ความคิดเห็นนักเรียน	17	160	4.25	40.00	12	116	3.49	33.78
- ครูกำหนดงานให้ไปทำ ที่งานอย่างอิสระ	7		1.75		4		1.16	
- ครูใช้อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วย ในการสอน	10		2.50		6		1.74	
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้ กำลังใจ	16		4.00		13		3.79	
	400		100		343		100	

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรงมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมทั้ง 2 ด้าน มีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

พฤติกรรมการสอนทางตรง ได้แก่ พฤติกรรมการฝึกจากแบบฝึกโดยตรง เพียงพฤติกรรมเดียว

พฤติกรรมการสอนทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมดังต่อไปนี้ พฤติกรรมครูถาม-นักเรียนตอบ นักเรียนพูดหรือถามกันเอง และมีปริมาณการแสดงออกมากด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

พฤติกรรมการสอนทางตรง การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ เอกสาร หนังสือเรียน) และมีปริมาณการแสดงออกมากที่สุด การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน มีปริมาณการแสดงออกมารองลงมาตามลำดับ

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีปริมาณการแสดงออกมาน้อยกว่ากันเพียงเล็กน้อย

ตาราง 13 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก จำแนกตามประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมการใช้ภาษาของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของครู								
การใช้ภาษาอังกฤษ								
- ในการสอนทั่วไป	46		19.91		51		20.98	
- ในการสนทนาแสดง ความคิดเห็น	10		4.32		9		3.70	
- การถามคำถามนักเรียน	42	126	18.18	54.52	36	125	14.81	51.41
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	19		8.22		17		6.99	
- การวิจารณ์พฤติกรรม นักเรียน	-		-		7		2.88	
- การยกย่องชมเชย	9		3.89		5		2.05	
การใช้ภาษาไทย								
- ในการสอนทั่วไป	36		15.58		48		19.75	
- ในการสนทนาแสดง ความคิดเห็น	12		5.19		12		4.93	
- การถามคำถามนักเรียน	25		10.82		17		6.99	

ตาราง 13 . (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	23		9.95		26		10.69	
- การวิจารณ์พฤติกรรม นักเรียน	2	105	0.86	45.43	8	118	3.29	48.53
- การยกย่องชมเชย	7		3.03		7		2.88	
	231		100		243		100	

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาวงศ์มากกว่าพฤติกรรมการใช้ภาษาไทย โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี

แบ่งตามด้าน การใช้ภาษาอังกฤษ ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป เพียงเล็กน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การถามคำถามนักเรียน การสั่งงานให้ทำตามแบบ การสนทนา แสดงความคิดเห็น และการยกย่องชมเชย

ด้านการใช้ภาษาไทย ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี ในด้าน การสอนทั่วไป การสั่งงานให้ทำตามแบบ และการวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน

ตาราง 14 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของนักเรียน								
การใช้ภาษาอังกฤษ								
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4		2.02		2		0.91	
- การตอบคำถามครู	33		16.66		27		12.33	
- การแสดงความคิดเห็น	7		3.53		3		1.37	
- การพูดหรือการถาม นักเรียนด้วยกัน	26	111	13.13	56.04	33	112	15.07	51.14
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	26		13.13		27		12.33	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	15		7.57		20		9.13	
การใช้ภาษาไทย								
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	13		6.56		3		1.37	
- การตอบคำถามครู	23		11.61		33		15.07	
- การแสดงความคิดเห็น	9		4.54		9		4.10	
- การพูดหรือถามนักเรียน ด้วยกัน	19	87	9.59	43.91	20	107	9.13	48.85
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	5		2.52		19		8.68	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	18		9.09		23		10.50	
	198		100		219		100	

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรม คำนการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีปริมาณมากกว่าภาษาไทยของนักเรียน

โดยส่วนรวม ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียนมีปริมาณมากกว่า ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี

แย่งตามค่านการใ้ภาษาอังกฤษ ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีปริมาณมากกว่าครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ในค่านต่าง ๆ ดังนี้ การตอบคำถามครูมีปริมาณมากที่สุด การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง มีปริมาณมากรองลงมา พฤติกรรมที่มีปริมาณน้อย คือ การแสดงความคิดเห็น และการถามเพื่อให้ครูอธิบาย

ค่านการใ้ภาษาไทยของนักเรียน ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่า ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี ในค่านต่าง ๆ ดังนี้ การตอบคำถามครูมีปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกทักษะ อ่าน-พูด และการฝึกจากแบบฝึกโดยตรง มีปริมาณรองลงมาตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทางการสอนของครู 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
บรรยากาศทั่วไปในการสอน								
พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู								
ครูอัตราจ้างไทย								
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยไม่ชี้แจง	8		5.12		9		6.42	
- ครูออกคำสั่งให้ทำ ตามแบบ	42	52	26.92	33.32	43	67	30.71	47.84
- ครูวิจารณ์พฤติกรรม นักเรียน	2		1.28		15		10.71	
ครูประจำชั้นไทย								
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยใช้ความคิด ของนักเรียน	17		10.89		12		8.57	
- ครูยกย่องชมเชย ให้กำลังใจ	16		10.25		12		8.57	

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
- ให้โอกาสนักเรียน ใช้ภาษาอย่างอิสระ	53	104	33.97	66.64	35	73	25.00	52.14
- ให้โอกาสนักเรียน ซักถาม	18		11.53		14		10.00	
	156		100		140		100	

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมประเภทบรรยายกาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรม แสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทยมีปริมาณมากกว่าครูอัตราจ้างไทย

โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรม มีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป

แบ่งตามคาน ครูวิชาชีพไทย ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ มีปริมาณสูงที่สุด รองลงมาคือ ให้โอกาส นักเรียนซักถาม และรองอันดับต่อมาคือ ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดของนักเรียน และครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจ ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก แยกตามประสบการณ์ทางการสอนของครู 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ประเภทพฤติกรรมบรรยายกาศทั่วไปในการสอน คำนวณพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี				ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป			
	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน								
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน								
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	27		20.93		20		15.50	
- ถามคำถามครู	11		8.52		4		3.10	
- ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	16	100	12.40	77.49	21	94	16.27	72.84
- แสดงความคิดเห็น	18		13.95		13		10.07	
- ยกมือขอตอบ	17		13.17		26		20.15	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	11		8.52		10		7.75	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย								
- นักเรียนเงียบบนเก้าอี้ไม่มีปฏิสัมพันธ์	19		14.72		24		18.60	
- นักเรียนสับสนวุ่นวายไม่มีระเบียบ	10	29	7.75	22.47	11	35	8.52	27.12
	129		100		129		100	

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนมีปริมาณเท่ากัน และแสดงพฤติกรรมนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน มีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

โดยส่วนรวม ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมค่านักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน มีปริมาณมากกว่า ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ หัวเราะในกิจกรรมการเรียน มีปริมาณมากที่สุด การแสดงความคิดเห็น มีปริมาณมากรองลงมา การถามคำถามครู และนักเรียนพูดหรือถามกันเอง รองลงมาตามลำดับ และมีปริมาณเท่ากัน

ตาราง 17 - 31 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ
ของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง แยกตามประเภทของพฤติกรรม เป็นค่าอัตรา
ร้อยละ

ตาราง 17 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
ลำดับชั้นของกิจกรรม ในการสอน						
- การนำเข้าสู่บทเรียน	11	8.33	11	9.56	22	8.90
- การทบทวนความรู้เดิม	21	15.90	23	20.00	44	17.87
- การเสนอบทเรียนใหม่	18	13.63	16	13.91	34	13.76
- การอธิบายกฎเกณฑ์ ทางไวยากรณ์	22	16.66	20	17.39	42	17.00
- การเรียนรู้แบบฝึกหัด ในเนื้อหาใหม่	10	7.57	9	7.82	19	7.69
- การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์อื่น	4	3.03	5	4.34	9	3.64
- การฝึกจากแบบฝึก โดยตรง	46	34.84	31	26.95	77	31.17
	132	100	115	100	247	100

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนประเภทลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงออกมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป

มีปริมาณการแสดงออกดังนี้ การฝึกจากแบบฝึก มีปริมาณสูงสุด ปริมาณปานกลาง รองลงมาได้แก่ การทบทวนความรู้เดิม การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการเสนอบทเรียนใหม่ ตามลำดับ ที่แสดงออกมีปริมาณน้อย คือการนำเข้าสู่บทเรียน การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่ และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น

ตาราง 18 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการฝึกทักษะ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การฝึกทักษะ						
- การฟัง	11	16.66	14	20.89	25	18.79
- การพูด	17	25.75	15	22.38	32	24.06
- การอ่าน	23	34.84	28	41.79	51	38.34
- การเขียน	7	10.60	5	7.46	12	9.02
- การแปลอังกฤษเป็นไทย	8	12.12	5	7.46	13	9.77
	66	100	67	100	133	100

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนประเภทการฝึกทักษะ โดย
ส่วนรวมครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงออกมีปริมาณเท่า ๆ กัน

มีปริมาณการแสดงออกดังนี้

มีปริมาณมากที่สุด ได้แก่ การอ่าน

มีปริมาณปานกลาง ได้แก่ การพูด และการฟังตามลำดับ

มีปริมาณน้อยตามลำดับ ได้แก่ การแปลอังกฤษเป็นไทย และการเขียน

ส่วนพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏคือ การแปลไทยเป็นอังกฤษ

ตาราง 19 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)						
- ครูถามคำถาม- นักเรียนตอบคำถาม	52	41.26	37	39.36	89	40.45
- นักเรียนถาม-ครูตอบ	5	3.96	9	9.57	14	6.36
- นักเรียน-นักเรียนพูด หรือถามกันเอง	53	42.06	35	37.23	88	40.00
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	16	12.69	13	13.82	29	13.18
	126	100	94	100	220	100

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป มีปริมาณการแสดงออกดังนี้ ครูถามคำถาม-นักเรียนตอบคำถาม มีปริมาณมากที่สุดและพอ ๆ กับนักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง พฤติกรรมนอกจากนี้ มีปริมาณการแสดงออกปานกลาง คือครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ และพฤติกรรมที่มีปริมาณการแสดงออกน้อยที่สุดคือ นักเรียนถาม-ครูตอบ

ตาราง 20 ศึกษาพฤติกรรมการสอแภาบางกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การแก้ไขข้อผิดพลาดของ นักเรียน						
- แก้ไขข้อผิดพลาด โดยไม่ชี้แจง	3	32.00	9	42.85	17	36.95
- แก้ไขข้อผิดพลาดโดย ใช้ความคิดนักเรียน	17	68.00	12	57.14	29	63.04
	25	100	21	100	46	100

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน มีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรมแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดของนักเรียน มีปริมาณมาก และแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจงมีปริมาณน้อย

ตาราง 21 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการให้การบ้าน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การให้การบ้าน						
- ครูควบคุมให้ทำ ในชั้นเรียน	35	83.33	43	91.48	78	87.64
- ครูกำหนดงานให้ไป ทำที่บ้านอย่างอิสระ	7	16.66	4	8.51	11	12.35
	42	100	47	100	89	100

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการให้การบ้านมีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรมครูควบคุมให้ทำในชั้นเรียนมีปริมาณมาก และครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระมีปริมาณน้อย

ตาราง 22 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการใช้อุปกรณ์การสอน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	Σx	%	Σx	%	Σx	%
การใช้อุปกรณ์การสอน						
- กระดานดำ						
หนังสือเรียน	36	48.00	34	51.51	70	49.64
- เอกสาร	5	6.66	7	10.60	12	8.51
- เครื่องบันทึกเสียง	24	32.00	19	28.78	43	30.49
- รูปภาพ	4	5.33	-	=	4	2.83
- บัตรคำ	6	8.00	6	9.09	12	8.51
	75	100	66	100	141	100

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์การสอนมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป โดยแสดงพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์การสอน กระดานดำ หนังสือเรียน มีปริมาณมากที่สุด การใช้เครื่องบันทึกเสียง มีปริมาณรองลงมา การใช้เอกสาร และบัตรคำ มีปริมาณเท่ากัน การใช้รูปภาพ มีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 23 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการมีส่วนร่วมของนักเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่ไม่ประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การมีส่วนร่วมของนักเรียน						
- หัวเราะในกิจกรรม การเรียน	27	22.88	20	16.80	47	19.83
- ถามคำถามครู	11	9.32	4	3.36	15	6.32
- ตอบคำถามครูโดยใช้ ความคิดตนเอง	16	13.55	21	17.64	37	15.61
- แสดงความคิดเห็น	18	15.25	13	10.92	31	13.08
- ยกมือขอตอบ	17	14.40	26	21.84	43	18.14
- นักเรียนเงยบ (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	19	16.10	24	20.16	43	18.14
- นักเรียนสับสนวุ่นวาย	10	8.47	11	9.24	21	8.86
	118	100	119	100	237	100

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนมีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรมหัวเราะในกิจกรรมการเรียนมีปริมาณมากที่สุด พฤติกรรมยกมือขอตอบ และนักเรียนเงยบ (ไม่มีปฏิสัมพันธ์) มีปริมาณมากรองลงมาและมีปริมาณเท่ากัน การตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง การแสดงความคิดเห็นมีปริมาณปานกลาง นักเรียนสับสนวุ่นวายมีปริมาณน้อย และที่มีปริมาณน้อยที่สุดคือการถามคำถามครู

ตาราง 24 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	$\Sigma X'$	%	ΣX	%
การใช้ภาษาของครู						
การใช้ภาษาอังกฤษ						
- ในการสอนทั่วไป	46	36.50	51	40.80	97	38.64
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	10	7.93	9	7.20	19	7.56
- การถามคำถามนักเรียน	42	33.33	36	28.80	78	31.07
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	19	15.07	17	13.60	36	14.34
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-	-	7	5.60	7	2.78
- การยกย่องชมเชย	9	7.14	5	4.00	14	5.57
	126	100	125	100	251	100

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวม ครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรมการสอนทั่วไป มีปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือ พฤติกรรมการถามคำถามนักเรียน พฤติกรรมที่มีปริมาณปานกลางคือ การสั่งงานให้ทำตามแบบ ส่วนพฤติกรรมที่มีปริมาณน้อยตามลำดับคือ การสนทนาแสดงความคิดเห็น การยกย่องชมเชย และการวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียนมีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 25 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่ม
ตัวอย่าง ประเภทการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาไทย

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การใช้ภาษาของครู						
การใช้ภาษาไทย						
- ในการสอนทั่วไป	36	34.28	48	40.67	84	37.66
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	12	11.42	12	10.16	24	10.76
- การถามคำถามนักเรียน	25	23.80	17	14.40	42	18.83
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	23	21.90	26	22.03	49	21.97
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	2	1.90	8	6.77	10	4.48
- การยกย่องชมเชย	7	6.66	7	5.93	14	6.27
	105	100	118	100	223	100

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของครู ด้านการใช้ภาษาไทย มีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี โดยแสดงพฤติกรรม ด้านการสอนทั่วไป มีปริมาณมากที่สุด การถามคำถามนักเรียนและการสั่งงานให้ทำตามแบบมีปริมาณปานกลาง ส่วนพฤติกรรมที่มีปริมาณน้อยตามลำดับ คือ การสนทนาแสดงความคิดเห็น การยกย่องชมเชย และการวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน มีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 26 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
การใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ						
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4	3.60	2	1.78	6	2.69
- การตอบคำถามครู	33	29.72	27	24.10	60	26.90
- การแสดงความคิดเห็น	7	6.30	3	2.67	10	4.48
- การพูดหรือถามนักเรียน ด้วยกัน	26	23.42	33	29.46	59	26.45
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	26	23.42	27	24.10	53	23.76
- การฝึกทักษะอ่าน-พูด	15	13.51	20	17.85	35	15.69
รวม	111	100	112	100	223	100

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวม ครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรม การตอบคำถามครูและการพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน มีปริมาณมากที่สุด รองลงมาคือ การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง พฤติกรรมที่มีปริมาณปานกลางคือ การฝึกทักษะอ่าน - พูด และการแสดงความคิดเห็นมีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 27 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมคนในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาไทย

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	Σx	%
การใช้ภาษาไทย						
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	13	14.94	3	2.80	16	8.24
- การตอบคำถามครู	23	26.43	33	30.84	56	28.86
- การแสดงความคิดเห็น	9	10.34	9	8.41	18	9.27
- การพูดหรือถามนักเรียน ด้วยกัน	19	21.83	20	18.69	39	20.10
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	5	5.74	19	17.75	24	12.37
- การฝึกทักษะ อ่าน - พูด	18	20.68	23	21.49	41	21.13
รวม	87	100	107	100	194	100

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวม ครูและนักเรียนที่มีประสบการณ์ทาง
การสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรม การใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาไทย มีปริมาณ
มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี โดยแสดงพฤติกรรม ด้านการตอบคำถามครู
มีปริมาณมากที่สุด การฝึกทักษะอ่าน - พูด และการพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน มีปริมาณมาก
รองลงมา การฝึกจากแบบฝึกโดยตรงมีปริมาณปานกลาง การแสดงความคิดเห็น และการถาม
เพื่อให้ครูอธิบาย มีปริมาณปานกลางรองลงมาตามลำดับ

ตาราง 28 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน คำนวณพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราจ้างไทย

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
บรรยากาศทั่วไปในการสอน พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ครูอัตราจ้างไทย						
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยไม่ชี้แจง	8	15.38	9	13.43	17	14.28
- ครูออกคำสั่งให้ทำตาม แบบ	42	80.76	43	64.17	85	71.42
- ครูวิจารณ์พฤติกรรม นักเรียน	2	3.84	15	22.38	17	14.28
รวม	52	100	67	100	119	100

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราจ้างไทย มีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี โดยแสดงพฤติกรรม ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ มีปริมาณมากที่สุด และครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจงและครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน มีปริมาณน้อยพอ ๆ กัน

ตาราง 29 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทย

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ครูวิชาชีพไทย						
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดย ใช้ความคิดเห็นของ นักเรียน	17	16.34	12	16.43	29	16.38
- ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจ นักเรียน	16	15.38	12	16.43	28	15.81
- ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ ภาษาอย่างอิสระ	53	50.96	35	47.94	88	49.71
- ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม	18	17.30	14	19.17	32	18.07
รวม	104	100	73	100	177	100

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี
แสดงพฤติกรรมด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูวิชาชีพไทย มีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์
ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป โดยแสดงพฤติกรรม ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ มีปริมาณ
มากที่สุด พฤติกรรมที่มีปริมาณปานกลางคือ ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้
ความคิดเห็นของนักเรียนและครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียนมีปริมาณปานกลางรองลงมาตาม
ลำดับ

ตาราง 30 ศึกษาพฤติกรรมการจรรยาบรรณภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับ
แรงจูงใจในการเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
พฤติกรรมแสดงลักษณะของ นักเรียน						
นักเรียนได้รับแรงจูงใจใน การเรียน						
- หัวเราะในกิจกรรม การเรียน	27	27.00	20	21.27	47	24.22
- ถามคำถามครู	11	11.00	4	4.25	15	7.73
- ตอบคำถามครูโดยใช่ ความคิดตนเอง	16	16.00	21	22.34	37	19.07
- แสดงความคิดเห็น	18	18.00	13	13.82	31	15.97
- ยกมือขอตอบ	17	17.00	26	27.65	43	22.16
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	11	11.00	10	10.63	21	10.82
รวม	100	100	94	100	194	100

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรม
มีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรมหัวเราะในกิจกรรมการเรียนและยกมือขอตอบมีปริมาณ
มากที่สุด ตอบคำถามครูโดยใช่ความคิดตนเอง และแสดงความคิดเห็น มีปริมาณปานกลาง
นักเรียนพูดหรือถามกันเองและตอบคำถามครูมีปริมาณน้อย

ตาราง 31 ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนนักเรียนเกิด
ความเบื่อหน่าย

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 1 - 7 ปี		ครูที่มีประสบการณ์ ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป		ครูทั้ง 2 กลุ่ม	
	ΣX	%	ΣX	%	ΣX	%
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย						
นักเรียนเฉยๆ ไม่มี ปฏิสัมพันธ์	19	65.51	24	68.57	24	67.18
นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	10	34.48	11	31.42	21	32.82
รวม	29	100	35	100	64	100

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวม ครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
แสดงพฤติกรรมมีปริมาณพอ ๆ กัน โดยแสดงพฤติกรรม นักเรียนเฉยๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์
มีปริมาณมากที่สุด และมากกว่า นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่ดี ควร
แสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจาก
ผลการวิจัยของ Flanders. 1965 : 56 - 65, Joseph. 1968 :
117 - 122, Soar. 1968 : 275 - 280, Amidon and
Giammatheo. 1967 : 186 - 188, Moskowitz. 1976 : 146,
Campbell. 1970 และเสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96 ดังแสดง
ไว้ในตาราง 32 - 41

ตาราง 32 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 แบ่งประเภทเป็น
พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางตรง				
- การนำเข้าสู่บทเรียน	2		2.81	
- การทบทวนความรู้เดิม	2		2.81	
- การเสนอบทเรียนใหม่	3		4.22	
- การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์	4		5.63	
- การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	-		-	
- การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น	-	31	-	43.61
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		9.85	
- การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	1		1.40	
- การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน	4		5.63	
- การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ, เอกสาร, หนังสือเรียน)	8		11.26	

ตาราง 32 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางอ้อม				
- ครูถาม-นักเรียนตอบ	7		9.85	
- นักเรียนถาม-ครูตอบ	5		7.04	
- นักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		11.26	
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็น นักเรียน	2	40	2.81	56.30
- ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ	-		-	
- ครูใช้อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยในการสอน	13		18.30	
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	5		7.04	
	71		100	

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 ครูใช้
พฤติกรรมการสอนทางอ้อม (ร้อยละ 56.30) มีปริมาณมากกว่าใช้พฤติกรรมการสอน
ทางตรง (ร้อยละ 43.61)

โดยแยกประเภทการใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม ดังนี้ ครูใช้พฤติกรรมการสอน
ใช้อุปกรณ์การสอนอื่นเพื่อช่วยในการสอนมากที่สุด นักเรียนพูดหรือถามกันเอง มีปริมาณ
รองลงมา ครูถาม-นักเรียนตอบ มีปริมาณปานกลาง นักเรียนถาม-ครูตอบ และครูยกย่อง
ชมเชย ให้กำลังใจ มีปริมาณรองลงมาตามลำดับและใช้เท่า ๆ กัน ครูแก้ไขข้อผิดพลาด
โดยใช้ความคิดเห็นนักเรียน มีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 33 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 1 ประเภท
พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของครู				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- ในการสอนทั่วไป	8	26	21.62	70.25
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	5		13.51	
- การถามคำถามนักเรียน	6		16.21	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	5		13.51	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	2		5.40	
การใช้ภาษาไทย				
- ในการสอนทั่วไป	3	11	8.10	29.70
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	2		5.40	
- การถามคำถามนักเรียน	2		5.40	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	1		2.70	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	3		8.10	
	37		100	

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน (ร้อยละ 70.25) มีปริมาณมากกว่า ครูใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 29.70)

ครูใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงพฤติกรรม ดังนี้ ใช้ในการสอนทั่วไป มีปริมาณมากที่สุด การถามคำถามนักเรียนมีปริมาณปานกลาง และรองลงมา การสนทนา การแสดงความคิดเห็น และการสั่งงานให้ทำตามแบบ มีปริมาณรองลงมาตามลำดับ และมีปริมาณเท่า ๆ กัน พฤติกรรมที่มีปริมาณน้อยที่สุด คือ การยกย่องชมเชย

ตาราง 34 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 1 ประเภท
พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของนักเรียน				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	3	27	7.89	71.02
- การตอบคำถามครู	5		13.15	
- การแสดงความคิดเห็น	2		5.26	
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	6		15.78	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		18.42	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	4		10.52	
การใช้ภาษาไทย				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	2	11	5.26	28.93
- การตอบคำถามครู	2		5.26	
- การแสดงความคิดเห็น	2		5.26	
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	2		5.26	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	-		-	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	3		7.89	
	38		100	

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 1 ครูใช้พฤติกรรมการสอนการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 71.02) มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 28.93)

ครูใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้ การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง มีปริมาณมากที่สุด การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน มีปริมาณรองลงมา การตอบคำถามครู มีปริมาณปานกลาง การฝึกทักษะ อ่าน-พูด มีปริมาณปานกลางรองลงมา การถามเพื่อให้ ครูอธิบายมีปริมาณน้อย และการแสดงความคิดเห็นมีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 35 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกของครูคนที่ 1 ประเภท
บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
บรรยากาศทั่วไปในการสอน				
พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู				
ครูอัตราจ้างไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	1		2.94	
- ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	6	7	17.64	20.58
- ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
ครูประจำชั้ไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิด ของนักเรียน	2		5.88	
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	5		14.70	
- ให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ	15	27	44.11	79.39
- ให้โอกาสนักเรียนซักถาม	5		14.70	
	34		100	

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 1
ครูใช้พฤติกรรมการสอน ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะ
ของครูประจำชั้ไทย (ร้อยละ 78.39) มีปริมาณมากกว่า ครูอัตราจ้างไทย (ร้อยละ 20.58)

ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประจำชั้ไทย ดังนี้ ให้โอกาสนักเรียนใช้
ภาษาอย่างอิสระ มีปริมาณมากที่สุด ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจ และให้โอกาสนักเรียน
ซักถาม มีปริมาณปานกลาง และครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจงของนักเรียนมีปริมาณ
น้อยที่สุด

ตาราง 36 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 1 ประเภทรรยาคาศ
ทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน				
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน				
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	8	36	20.51	92.28
- ถามคำถามครู	5		12.82	
- ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	7		17.94	
- แสดงความคิดเห็น	4		10.25	
- ยกมือขอตอบ	4		10.25	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		20.51	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย				
- นักเรียนเงียบ ไม่มีปฏิสัมพันธ์	1	3	2.56	7.68
- นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	2		5.12	
	39		100	

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 1 ครูใช้พฤติกรรม ประเภทรรยาคาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน (ร้อยละ 92.28) มีปริมาณมากกว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย (ร้อยละ 7.68)

ครูใช้พฤติกรรม นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนดังนี้ หัวเราะในกิจกรรมการเรียน นักเรียนพูดหรือถามกันเอง มีปริมาณมากที่สุด ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง มีปริมาณปานกลาง การถามคำถามครู มีปริมาณปานกลางรองลงไป การแสดงความคิดเห็น ยกมือขอตอบ มีปริมาณปานกลางค่อนข้างน้อย และมีปริมาณเท่า ๆ กัน

จากตาราง 32 - 36 ซึ่งแสดงพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 (จากกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี) แบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อมของครูคนที่ 1 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม (ร้อยละ 56.30) มีปริมาณมากกว่าใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง (ร้อยละ 43.61) หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

2. วิเคราะห์การใช้ภาษาของครูและนักเรียน

2.1 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน (ร้อยละ 70.25) มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 29.70)

2.2 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน (ร้อยละ 71.02) มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 28.93)

3. วิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียน

3.1 ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย (ร้อยละ 79.39) มีปริมาณมากกว่า ครูอัตตาธิปไตย (ร้อยละ 20.58)

3.2 นักเรียนใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน (ร้อยละ 92.28) มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย (ร้อยละ 7.68)

ครูแสดงพฤติกรรมที่ควรแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จครบถ้วนตามเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อ ถือว่าเป็นครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

ตาราง 37 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 2 แบ่งประเภท
เป็นพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมการสอนทางตรง				
- การนำเข้าสู่บทเรียน	1		1.66	
- การทบทวนความรู้เดิม	3		5.00	
- การเสนอทริคใหม่	3		5.00	
- การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์	1		1.66	
- การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	1		1.66	
- การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น	1	28	1.66	46.62
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		11.66	
- การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	1		1.66	
- การกำหนดงานให้ทำในชั้นเรียน	7		11.66	
- การใช้อุปกรณ์การสอน (กระดานดำ, เอกสาร, หนังสือเรียน)	3		5.00	
พฤติกรรมการสอนทางอ้อม				
- ครูถาม-นักเรียนตอบ	9		15.00	
- นักเรียนถาม-ครูตอบ	2		3.33	
- นักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		13.33	
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นนักเรียน	4	32	6.66	53.31
- ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ	1		1.66	
- ครูใช้อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยในการสอน	6		10.00	
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	3		3.33	
	60		100	

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม (ร้อยละ 53.31) มีปริมาณมากกว่าใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง (ร้อยละ 46.62)

โดยแยกประเภทการใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม ดังนี้ ครูใช้พฤติกรรมครูถาม-นักเรียนตอบ มีปริมาณมากที่สุด นักเรียนพูดหรือถามกันเองมีปริมาณรองลงมา ครูใช้อุปกรณ์อื่นเพื่อช่วยในการสอนมีปริมาณปานกลาง ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดเห็นนักเรียนมีปริมาณค่อนข้างน้อย นักเรียนถาม-ครูตอบ และครูยกของชมเชยให้กำลังใจ มีปริมาณน้อยและเท่ากัน ครูกำหนดงานให้ไปหาที่บ้านอย่างอิสระ มีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 38 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 2 ประเภท
พฤติกรรมการสอน ด้านการใช้ภาษาของครู เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของครู				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- ในการสอนทั่วไป	10	32	17.50	56.06
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	1		1.75	
- การถามคำถามนักเรียน	17		29.80	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	3		5.26	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	1		1.75	
การใช้ภาษาไทย				
- ในการสอนทั่วไป	7	25	12.28	43.84
- ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น	2		3.50	
- การถามคำถามนักเรียน	7		12.28	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	5		8.77	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	3		5.26	
- การยกย่องชมเชย	1		1.75	
	57		100	

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน (ร้อยละ 56.06) มีปริมาณมากกว่าครูใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 43.84)

ครูใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงพฤติกรรมดังนี้ ใช้ในการถามคำถามนักเรียน มีปริมาณมากที่สุด พฤติกรรมที่ครูครูใช้มีปริมาณปานกลางคือ ในการสอนทั่วไป พฤติกรรมที่ครูใช้มีปริมาณน้อยคือ การสั่งงานให้ทำตามแบบ พฤติกรรมที่ครูใช้มีปริมาณน้อยที่สุด และเท่ากัน คือ ในการสอนทั่วไป ในการสนทนาแสดงความคิดเห็น และการยกของชมเชย

ตาราง 39 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 2 ประเภท
พฤติกรรมการสอน ด้านการใช้ภาษาของนักเรียน เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
การใช้ภาษาของนักเรียน				
การใช้ภาษาอังกฤษ				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	-		-	
- การตอบคำถามครู	16		28.57	
- การแสดงความคิดเห็น	-	37	-	66.05
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	5		8.92	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	8		14.28	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	8		14.28	
การใช้ภาษาไทย				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4		7.14	
- การตอบคำถามครู	5		8.92	
- การแสดงความคิดเห็น	3	19	5.35	33.90
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	3		5.35	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	2		3.57	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	2		3.57	
	56		100	

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 2 ครูใช้พฤติกรรมการสอนการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 66.05) มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 33.90)

ครูใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้ การตอบคำถามของครู มีปริมาณมากที่สุด พฤติกรรมที่ครูใช้มีปริมาณปานกลาง และเท่ากันคือ การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง การฝึกทักษะอ่าน-พูด พฤติกรรมที่ครูใช้มีปริมาณน้อย คือ การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน

ตาราง 40 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 2 ประเภท
บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
บรรยากาศทั่วไปในการสอน				
พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู				
ครูอัตราจ้างไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	1		3.57	
- ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	8	12	28.57	42.85
- ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	3		10.71	
ครูประจำชาติไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิด ของนักเรียน	4		14.28	
- ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	2	16	7.14	57.12
- ให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระ	6		21.42	
- ให้โอกาสนักเรียนซักถาม	4		14.28	
	28		100	

จากตาราง 40 แสดงให้เห็นพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 2 ครูใช้พฤติกรรมการสอน ประเภทบรรยายทั่วๆไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดง ลักษณะของครูประชาธิปไตย (ร้อยละ 57.12) มีปริมาณมากกว่าครูอัตตาธิปไตย (ร้อยละ 42.85)

ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย ดังนี้ ให้ออกาสนักเรียน ใช้ภาษาอย่างอิสระ มีปริมาณมากที่สุด ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคึกของนักเรียน และให้ออกาสนักเรียนซักถาม มีปริมาณปานกลาง และครูยกย่องชมเชย ให้ง่ำล้งใจ มีปริมาณน้อยที่สุด

ตาราง 41 แสดงพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก ของครูคนที่ 2 ประเภท
บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน				
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน				
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	10	29	29.41	85.26
- ถามคำถามครู	2		5.88	
- ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	3		8.82	
- แสดงความคิดเห็น	1		2.94	
- ยกมือขอตอบ	5		14.70	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		23.52	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย				
- นักเรียนเงยบ ไม่มีปฏิสัมพันธ์	3	5	8.82	14.70
- นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	2		5.88	
	34		100	

จากตาราง 41 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนคนที่ 2 ครูใช้พฤติกรรม ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน (ร้อยละ 85.26) มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย (ร้อยละ 14.70)

ครูใช้พฤติกรรมนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนดังนี้ นักเรียนพูดหรือถามกันเองมีปริมาณมากที่สุด ยกมือขอตอบมีปริมาณปานกลาง ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเองมีปริมาณน้อย ถามคำถามครูมีปริมาณน้อยกว่า พฤติกรรมที่ครูใช้มีปริมาณน้อยที่สุด และเท่ากันคือ หัวเราะในกิจกรรมการเรียน และแสดงความคิดเห็น

จากตาราง 37 - 41 ซึ่งแสดงพฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 (จากกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี) แบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อมของครูคนที่ 2 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม (ร้อยละ 53.31) มีปริมาณมากกว่าใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง (ร้อยละ 46.62) หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

2. วิเคราะห์การใช้ภาษาของครูและนักเรียน

2.1 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน (ร้อยละ 56.06) มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 43.84)

2.2 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน (ร้อยละ 66.05) มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย (ร้อยละ 33.90)

3. วิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงลักษณะของครูและนักเรียน

3.1 ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย (ร้อยละ 57.12) มีปริมาณมากกว่า ครูอัตตาธิปไตย (ร้อยละ 42.85)

3.2 นักเรียนใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน (ร้อยละ 85.26) มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย (ร้อยละ 14.70)

ครูแสดงพฤติกรรมที่ควรแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ครบถ้วนตามเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อ ถือว่าเป็นครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

ตอนที่ 3 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูทั้งหมด
ในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางการสอนแตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนรวมทุก
ประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี
และครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป

กลุ่ม	ΣX	$\bar{X}$	n
ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี	1298	216.33	17
ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป	1260	210.00	

$$u .05 (n_1 = 6, n_2 = 6) = .469$$

จากตาราง 42 แสดงว่า พฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่ม
ตัวอย่าง ระหว่างกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และกลุ่มครูที่มีประสบการณ์
ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ครูสอนทั้ง 2 กลุ่ม
มีพฤติกรรมการสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอน
แต่ละประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน
1 - 7 ปี และครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			n
	N	$\sum X$	$\bar{X}$	N	$\sum X$	$\bar{X}$	
1. ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน							
1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน	5	11	2.2	4	11	2.75	8
1.2 การทบทวนความรู้เดิม	6	21	3.5	5	23	4.6	10
1.3 การเสนอบทเรียนใหม่	6	18	3.0	6	16	2.66	16
1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทาง ไวยากรณ์	6	22	3.6	6	20	3.33	16
1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดใน เนื้อหาใหม่	4	10	2.5	5	9	1.8	8
1.6 การใช้ความรู้ใหม่ใน สถานการณ์สอน	2	4	2.0	3	5	1.66	3
1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	6	46	7.6	6	31	5.16	6*
2. การฝึกทักษะ							
2.1 การฟัง	3	11	3.66	5	14	2.8	5
2.2 การพูด	6	17	2.83	5	15	3.0	11
2.3 การอ่าน	6	23	3.83	6	28	4.66	12
2.4 การเขียน	2	7	3.5	1	5	5.0	1
2.5 การแปลอังกฤษเป็นไทย	5	8	1.6	3	5	1.66	7

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			บ
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)							
3.1 ครูถามคำถาม - นักเรียน ตอบคำถาม	6	52	8.66	6	37	6.16	11*
3.2 นักเรียนถาม - ครูตอบ	4	5	1.25	4	9	2.25	6
3.3 นักเรียน - นักเรียนพูด หรือถามกันเอง	6	53	8.83	6	35	5.83	12
3.4 ครูยกย่อง ชมเชย ให้ กำลังใจ	4	16	4.0	5	13	2.6	5
4. การแก้ไขข้อผิดพลาดของ นักเรียน							
4.1 แก้ไขข้อผิดพลาดโดย เข้มแข็ง	6	8	1.33	4	9	2.25	3*
4.2 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ ความกตัญญูนักเรียน	5	17	3.4	4	12	3.0	6

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			n
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
5. การให้การบ้าน							
5.1 ครูควบคุมให้ทำในชั้นเรียน	6	35	5.83	6	43	7.16	13
5.2 ครูกำหนดงานให้ไปทำ ที่บ้านอย่างอิสระ	4	7	1.75	2	4	2.0	4
6. การใช้อุปกรณ์การสอน							
6.1 กระดานดำ, หนังสือเรียน	6	36	6.0	6	34	5.66	18
6.2 เอกสาร	3	5	1.66	3	7	2.33	4
6.3 เครื่องบันทึกเสียง	3	24	8.0	4	19	4.75	3
6.4 รูปภาพ	2	4	2.0	—	—	—	2
6.5 บัตรคำ	3	6	3.0	3	6	2.0	5
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียน							
7.1 หัวเราะในกิจกรรม การเรียน	6	27	4.5	6	20	3.33	16
7.2 ถามคำถามครู	5	11	2.2	2	4	2.0	4
7.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ ความคิดตนเอง	6	16	2.66	5	21	4.2	45
7.4 แสดงความคิดเห็น	5	18	3.6	5	13	2.6	5*
7.5 ยกมือขอตอบ	4	17	4.25	6	26	4.33	11

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 -- 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป			n
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
7.6 นักเรียนเจียม (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	5	19	3.8	6	24	4.0	16
7.7 นักเรียนสับสนวุ่นวาย	5	10	2.0	6	11	1.83	14
8. การใช้ภาษาของครู							
8.1 การใช้ภาษาอังกฤษ ในการสอนทั่วไป	6	46	7.66	6	51	8.5	13
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	4	10	2.5	5	9	1.8	9
การถามคำถามนักเรียน	6	42	7.0	6	36	6.0	14
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	6	19	3.16	5	17	3.4	13
การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	—	—	—	2	7	3.5	2
การยกย่องชมเชย	5	9	1.8	4	5	1.25	8
8.2 การใช้ภาษาไทย ในการสอนทั่วไป	6	36	6.0	6	48	8.0	11*
การสนทนาแสดงความคิดเห็น	6	12	2.0	6	12	2.0	18
การถามคำถามนักเรียน	6	25	4.16	6	17	2.83	13
การสั่งงานให้ทำตามแบบ	5	23	4.6	6	26	4.33	15

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			น
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
การวิจารณ์พฤติกรรมของ นักเรียน	2	2	1.0	4	8	2.0	1 *
การยกย่องชมเชย	5	7	1.4	5	7	1.4	13
9. การใช้ภาษาของนักเรียน							
9.1 การใช้ภาษาอังกฤษ							
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	2	4	2.0	2	2	1.0	1 *
การตอบคำถามครู	6	33	5.5	6	27	4.5	14
การแสดงความคิดเห็น	3	7	2.33	3	3	1.0	0
การพูดหรือถามนักเรียน ด้วยกัน	6	26	4.33	6	33	5.5	15
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	6	26	4.33	6	27	4.5	17
การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	5	15	3.0	6	20	3.3	11
9.2 การใช้ภาษาไทย							
การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4	13	3.25	2	3	1.5	1
การตอบคำถามครู	6	23	3.83	6	33	5.5	12
การแสดงความคิดเห็น	5	9	1.8	4	9	2.25	7
การพูดหรือถามนักเรียน ด้วยกัน	6	19	3.16	6	20	3.33	18
การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	2	5	2.5	6	19	3.16	4
การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	5	18	3.6	6	23	3.83	14

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			n
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
10. บรรยายากาศทั่วไปในการสอน							
10.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะ							
ของครู							
ครูอัตราจ้างไทย							
ครูแก้ไขข้อผิดพลาด							
โดยไม่ชัดเจน	4	8	2.0	6	9	1.5	5
ครูออกคำสั่งให้ทำ							
ตามแบบ	6	42	7.0	6	43	7.16	17
ครูวิจารณ์พฤติกรรม							
นักเรียน	2	2	1.0	4	15	1.25	0
ครูประจำชาติไทย							
ครูแก้ไขข้อผิดพลาด							
โดยใช้ความคิดเห็น							
ของนักเรียน	5	17	3.4	4	12	3.0	6
ครูยกย่องชมเชยให้							
กำลังใจแก่นักเรียน	6	16	2.66	4	12	3.0	11
ครูให้โอกาสนักเรียน							
ใช้ภาษาอย่างอิสระ	6	53	8.83	5	35	7.0	10
ครูให้โอกาสนักเรียน							
ซักถาม	4	18	4.5	5	14	2.8	6

ตาราง 43 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 1 - 7 ปี			ครูที่มีประสบการณ์ทาง การสอน 8 ปีขึ้นไป			n
	N	ΣX	$\bar{X}$	N	ΣX	$\bar{X}$	
10.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของ นักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจ ในการเรียน หัวเราะในกิจกรรม							
การเรียน	7	27	3.85	5	20	4.0	12
ถามคำถามครู	5	11	2.2	2	4	2.0	4
ตอบคำถามครูโดยใช้							
ความคิดตนเอง	6	16	2.66	5	21	4.2	9
แสดงความคิดเห็น	6	18	3.0	4	13	3.25	10
ยกมือขอตอบ	6	17	2.83	5	26	5.2	8
นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	6	11	1.83	5	10	2.0	16
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย							
นักเรียนเงียบ ไม่นิ่ง							
ปฏิสัมพันธ์	5	19	3.8	6	24	4.0	15
นักเรียนสับสนวุ่นวาย							
ไม่มีระเบียบ	5	10	2.0	6	11	1.83	13
	343	1298	251.01	336	1260	243.93	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิจารณาตามพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป ดังที่ได้เสนอมาในตารางที่ 42 พบว่า พฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของครูทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 43 แสดงให้เห็นว่า การศึกษาพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทของกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป พบว่า พฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทของครูทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้ พฤติกรรมลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน ประเภทการฝึกจากแบบฝึกโดยตรง พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ประเภทครูถามคำถาม - นักเรียนตอบคำถามครู และนักเรียนพูดหรือถามกันเอง พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง พฤติกรรมที่มีส่วนรวมของนักเรียน ประเภทแสดงความคิดเห็น พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยของครู ประเภทการสอนทั่วไป และวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนประเภทการตอบคำถามครู

ตอนที่ 4 แสดงค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาคำรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรม การสอน

ตาราง 44 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างคะแนน ผลการพัฒนา คำรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรม การสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	$\bar{X}$	t
นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี	256	520	4272	17.40	7.65 **
นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป	256	411	3535	19.21	9.15 *

$$t (.01, 256) = 2.326 \quad ** p < .01$$

$$t (.05, 256) = 1.645 \quad * p < .05$$

จากตาราง 44 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี มีผลการพัฒนาคำรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า ก่อนการสังเกตพฤติกรรม การสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป มีผลการพัฒนาคำรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรม การสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษกับครูทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการพัฒนาคำรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ตอนที่ 5 แสดงค่าสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ การพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มี พฤติกรรมการสอนที่ ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

ตาราง 45 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างคะแนนผลการพัฒนา ความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรม การสอนที่ ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	$\bar{X}$	t
นักเรียนที่เรียนกับครูที่มี พฤติกรรมการสอนที่ ครูคนที่ 1	35	124	724	16.45	7.24 **
นักเรียนที่เรียนกับครูที่มี พฤติกรรมการสอนที่ ครูคนที่ 2	43	74	544	18.16	3.58 **

$$t (.01, 35) = 2.724 \quad ** p < .01$$

$$t (.01, 43) = 2.690 \quad ** p < .01$$

จากตาราง 44 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่ คนที่ 1 และคนที่ 2 มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า ก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษ กับครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่ แต่ละคนมีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ที่มีพฤติกรรมการสอนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน
5. เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูสอนภาษาอังกฤษที่มีพฤติกรรมการสอนที่ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้จะช่วยให้ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ตลอดจนครูผู้สอนได้ข้อมูล และแนวทางในการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู อันจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบสมรรถภาพทางการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกันจะมีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอน
3. นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีจะมีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการสังเกตสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) จำนวน 12 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูสอน จำนวน 512 คน ซึ่งเลือกใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling จำนวนร้อยละ 20 ได้จำนวนโรงเรียน 10 โรงเรียน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ

1. แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ The Foreign Language Classroom Observation Form ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ประเทศเยอรมัน ซึ่งได้รับการดัดแปลงแล้วจาก เสาวลักษณ์ เตื้อเพชร และผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงและทดสอบแล้ว มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .8266
2. แบบทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน วิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาบทที่ 12 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีความยากง่าย .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .9797

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. การเตรียมตัวเพื่อออกไปสังเกตพฤติกรรมกรรมการสอนของครู

1.1 ผู้วิจัยได้หาหนังสือฉบับไปยังโรงเรียนเอกชน ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 เขตกรุงเทพมหานคร ว่าไปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015) ซึ่งปรากฏว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้หนังสือ Junior Active Context English Book 3 มากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่เลือกใช้หนังสือดังกล่าวในการศึกษาค้นคว้า

1.2 หาหนังสือจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอทำการสังเกตและบันทึกข้อมูล พร้อมทั้งขอทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนการสังเกตและหลังการสังเกตด้วย

1.3 ติดต่อกับทางโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไปติดต่อกับตัวตัวเองและพบครูผู้สอน เพื่อขอคู่มือการสอนของครูแต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยจะได้วางแผนที่จะไปสังเกตพฤติกรรมการสอนและทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนการสังเกตพฤติกรรม

2. การบันทึกรวบรวมข้อมูล

ก่อนที่จะเริ่มไปทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยคือ-อาจารย์อัมรินทร์-วรสัตยาภรณ์ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ จนเข้าใจแจ่มแจ้งและตีความหมายของข้อความแต่ละข้อได้ถูกต้องตรงกัน

2.2 ทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ทำการสังเกตและบันทึกข้อมูลพฤติกรรมการสอนของครู พร้อมกับ ผู้ช่วยโดยเริ่มสังเกตครูผู้สอนตั้งแต่เริ่มกามเรียนจนหมดคาบเรียนเนื้อหาบทที่ 12 ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบบทเรียน ติดต่อกันตามตารางสอนของครู สังเกตครั้งละประมาณ 40 - 45 นาที

พร้อมทั้งบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียง เพื่อสามารถตรวจสอบการบันทึกพฤติกรรมในแต่ละครั้งภายหลังการสังเกต

2.4 หากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่างเดิม หลังจากเรียนจนจบเนื้อหาบทที่ 12 แล้ว

2.5 นำข้อมูลที่ได้รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนคือ
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยใช้ Mann Whitney

U test

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน โดยใช้ t-test

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายในกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนคือระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน โดยใช้ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู ปรากฏผล ดังนี้
 - 1.1 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียนทั้งหมด ในกลุ่มตัวอย่างเป็นค่าอัตราร้อยละ แบ่งออกได้ 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1.1.1 พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมามีปริมาณมาก ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ย ตั้งแต่ร้อยละ 8.58 - 9.78 พฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การมีส่วนร่วมของนักเรียน ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน และการใช้ภาษาอังกฤษของครู

1.1.2 พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมามีปริมาณปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 5.17 - 7.56 พฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ การฝึกทักษะ การใช้อุปกรณ์การสอน บรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย การใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยากาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน

1.1.3 พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่แสดงออกมามีปริมาณน้อย ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ย ตั้งแต่ร้อยละ 4.64 ลงมาพฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ บรรยากาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตตาธิปไตย การให้การบ้าน บรรยากาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน เกิดความเบื่อหน่าย การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน

1.2 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียน แยกตามกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป เรียงลำดับจากปริมาณมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอนด้านปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตยและการใช้อุปกรณ์การสอน

ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี เรียงลำดับจากปริมาณมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตตาธิปไตย การให้การบ้าน และพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน เกิดความเบื่อหน่าย

พฤติกรรมที่ครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมมีปริมาณพอ ๆ กันคือ การใช้ภาษาอังกฤษของครู การมีส่วนร่วมของนักเรียน และการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

มีปริมาณสูงสุด พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียนได้รับแรงจูงใจ และการฝึกทักษะ มีปริมาณรองลงมา ส่วนการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนมีปริมาณน้อยที่สุด

ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมมีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 1 - 7 ปี เรียงลำดับจากปริมาณมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การมีส่วนร่วมของนักเรียน การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน การฝึกทักษะ พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราจ้างไทย การให้การบ้าน พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.3 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม การใช้ภาษาของครูและนักเรียน และบรรยากาศทั่วไปในการสอน ดังนี้

1.3.1 ครูและนักเรียนทั้งหมด แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรง แสดงออกร้อยละ 62.81 มีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม แสดงออกร้อยละ 37.12

1.3.2 ครูและนักเรียนทั้งหมดแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 52.92 มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 47.02

1.3.3 นักเรียนที่เรียนกับครูทั้งหมดแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 54.43 มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 46.49

1.3.4 ครูและนักเรียนทั้งหมดแสดงพฤติกรรมการสอน ประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ครูประจำชั้นไทย แสดงออกร้อยละ 59.77 มีปริมาณมากกว่าครูอัตราจ้างไทย แสดงออกร้อยละ 40.19

1.3.5 ครูและนักเรียนทั้งหมดแสดง พฤติกรรมประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน แสดงออกร้อยละ 75.16 มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย แสดงออกร้อยละ 24.79

1.4 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน แบ่งตามกลุ่มประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป แยกตามประเภทพฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม การใช้ภาษาของครูและนักเรียน และบรรยากาศทั่วไปในการสอน ดังนี้

1.4.1 ครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรงมีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม

โดยส่วนรวมครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรง แสดงออกร้อยละ 60 พฤติกรรมการสอนทางอ้อม แสดงออกร้อยละ 40 ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการสอนทางตรง แสดงออกร้อยละ 66.23 พฤติกรรมการสอนทางอ้อม แสดงออกร้อยละ 33.78

1.4.2 ครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของครูด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่าด้านการใช้ภาษาไทย

โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ แสดงออกร้อยละ 54.52 ใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 45.43 ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ แสดงออกร้อยละ 51.41 ใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 48.53

1.4.3 ครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย

โดยส่วนรวม นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ แสดงออกร้อยละ 56.04 ใช้ภาษาไทยร้อยละ 43.91 นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 51.14 ใช้ภาษาไทยร้อยละ 48.85

1.4.4 ครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมประเภทบรรยากาศทั่วไปในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย มีปริมาณมากกว่าครูอัตตาธิปไตย

โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย ร้อยละ 66.64 ครูอัตตาธิปไตย ร้อยละ 33.32 ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย ร้อยละ 52.14 ครูอัตตาธิปไตย ร้อยละ 47.84

1.4.5 ครูและนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แสดงพฤติกรรมประเภท บรรยายภาพทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับ แรงจูงใจในการเรียนมีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

โดยส่วนรวม ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนร้อยละ 77.49 นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายร้อยละ 22.47 ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน ร้อยละ 72.84 นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ร้อยละ 27.12

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ ครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่ ผลปรากฏว่า ครูในกลุ่มตัวอย่าง 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีครูที่มีพฤติกรรมการสอนที่ครูควรแสดงออก เพื่อให้ การเรียนประสบผลสำเร็จ จำนวน 2 คน จากกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.66

2.1 พฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรม ได้ดังนี้

2.1.1 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม แสดงออกร้อยละ 56.30 มีปริมาณมากกว่าใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง แสดงออกร้อยละ 43.61 หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

2.1.2 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน แสดงออกร้อยละ 70.25 มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 29.70

2.1.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน แสดงออกร้อยละ 71.02 มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 28.93

2.1.4 ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของ ครูประชาธิปไตย แสดงออกร้อยละ 79.39 มีปริมาณมากกว่า ครูอัตตาธิปไตย แสดงออกร้อยละ 20.58

2.1.5 นักเรียนใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน ได้รับแรงจูงใจในการเรียน แสดงออกร้อยละ 92.28 มีปริมาณมากกว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย แสดงออกร้อยละ 7.68

2.2 พฤติกรรมการสอนของครูคนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมได้ดังนี้

2.2.1 ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อม แสดงออกร้อยละ 53.31 มีปริมาณมากกว่า ใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง แสดงออกร้อยละ 46.62 หรือใช้พฤติกรรมการสอนทางอ้อมเกินกว่า 50 % ของเวลาที่ใช้ในการสอน

2.2.2 ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอน แสดงออกร้อยละ 56.06 มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 43.84

2.2.3 นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน แสดงออกร้อยละ 66.05 มีปริมาณมากกว่าใช้ภาษาไทย แสดงออกร้อยละ 33.90

2.2.4 ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย แสดงออกร้อยละ 57.12 มีปริมาณมากกว่าครูอัตตาธิปไตย แสดงออกร้อยละ 42.85

2.2.5 นักเรียนใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน ได้รับแรงจูงใจในการเรียน แสดงออกร้อยละ 85.26 มีปริมาณมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย แสดงออกร้อยละ 14.70

สรุปผลการวิเคราะห์ครูทั้ง 2 คน แสดงพฤติกรรมที่ควรแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ครบถ้วนตามเกณฑ์ทุกข้อ ถือว่าเป็นครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างระหว่างกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภท พบว่า พฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทของครูทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้ พฤติกรรมลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน ประเภทการฝึกจากแบบฝึกโดยตรง พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ประเภทครูถามคำถาม นักเรียนตอบคำถามครู และนักเรียนพูดหรือถามกันเอง พฤติกรรมการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ประเภทการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง พฤติกรรมมีส่วนร่วมของนักเรียน ประเภทแสดงความคิดเห็น พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยของครู ประเภทการสอนทั่วไป และ วิจัยพฤติกรรมนักเรียน พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ประเภทการตอบคำถามครู

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนกับครู ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษต่างกัน ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน พบว่า นักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ของการสอน 1 - 7 ปี มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี ระหว่างก่อนและหลังการสังเกตพฤติกรรมการสอน พบว่า ผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนภายในกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีทั้ง 2 คน สูงกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน และการใช้ภาษาในการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนกับครู ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษากันคว้ามี่สิ่งทีควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษากิจกรรมการสอนโดยเ่วนรวมทั้งหมคของครู และนักเรียน
ทั้งหมด

1.1 พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนทั้งหมดแสดงออกมาโดยสรุปแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาที่มีปริมาณมาก ปานกลาง และน้อย ตามลำดับ พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมาที่มีปริมาณมาก คือ การใช้ภาษาอังกฤษของครู ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน การมีส่วนร่วมของนักเรียน การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้ภาษาไทยของครู และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาอังกฤษของครูแล้ว พบว่า ครูใช้ในการสอนทั่วไป หรือใช้ในพฤติกรรมลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอนมากที่สุด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่พบ ส่วนใหญ่จะสอนแก่นักเรียนรู้จักการออกเสียง รู้ตัวหนังสือ คำศัพท์ และโครงสร้างของประโยค ซึ่งเป็นเนื้อหาของตำราเรียนที่ครูใช้สอนอยู่ แม้ว่าครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมาก แต่ครูก็ใช้ภาษาไทยในการสอนมากพอ ๆ กันด้วย การสอนของครูเป็นการสอนในลักษณะที่ครูผูกขาดการพูด อธิบาย อภิปราย หรือบรรยายแต่เพียงผู้เดียว นักเรียนมักเป็นผู้ฟังเสียส่วนใหญ่ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ฟินอคชิโอ (Finnocchiaro. 1973 : 149) กล่าวไว้ถึงหลักการสอนภาษาต่างประเทศว่าในห้องเรียน ครูควรใช้ภาษาเพียง 15 - 25 % ให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการฝึกทักษะประมาณ 75 - 85 % นั่นคือ ครูควรให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศให้มากที่สุด ครูควรพูดให้น้อยลง (เสาวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 91 - 96) สำหรับด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) และการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่ักเรียนใช้ภาษาในการตอบ

คำถามครู สำหรับการถามคำถามครู หรือแสดงความคิดเห็น นักเรียนใช้ มีปริมาณน้อยที่สุด นักเรียนมักเถียงกับการตอบคำถามครู หรือพูดทวนครู เช่น อ่านออกเสียงตามครูฝึกจากแบบฝึกตามครู จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ตามปกติเด็กไทยไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น โดยการริเริ่มพูดหรือถามก่อน ดังนั้นครูจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้เด็กมีโอกาสแสดงออก โดยคอยกระตุ้นให้เด็กมีโอกาสถามคำถามให้มากที่สุด ใช้วิธีสอนที่ส่งเสริมให้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียน เน้นในค่านิยมกิจกรรมเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน

พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมีปริมาณปานกลาง คือ พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน การใช้ภาษาไทยของนักเรียน พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย การใช้อุปกรณ์การสอน และการฝึกทักษะ นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน และการใช้ภาษาไทยของนักเรียนใช้มีปริมาณปานกลาง พอ ๆ กัน โดยได้ในการหัวเราะในกิจกรรมการเรียนมากรองลงมาคือการยกมือขอตอบ และตอบคำถามครู ส่วนการแสดงความคิดเห็นและถามคำถามครู เป็นพฤติกรรมที่ใช้น้อย แสดงให้เห็นว่า การที่นักเรียนหัวเราะในกิจกรรมการเรียนมานั้น เป็นเพราะว่า ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่ครูแสดงพฤติกรรมด้วยตัวเองมาก ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย แต่บางครั้งแสดงท่าทางที่ใช้สื่อความหมายแทนคำพูดครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกล้าในการใช้ภาษาโต้ตอบ โดยการขอยืมของชมเชยนักเรียน แสดงอาการยิ้มแย้มและมีอารมณ์ขัน มีผลทำให้นักเรียนสนุกสนาน เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนมากขึ้น สำหรับการยกมือขอตอบของนักเรียน ส่วนใหญ่พบว่าใช้ในการตอบคำถามครู ไม่ได้ยกมือ เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง หรือริเริ่มสนทนาก่อน และส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยตอบ พอ ๆ กับการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตยนั้น ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระมากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการเรียนมาก ถึงแม้ว่าจะใช้ในการตอบคำถามครูมาก และใช้ทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาไทยก็ตาม การใช้อุปกรณ์ของครูเท่าที่พบ ส่วนใหญ่ใช้กระดานดำ

และหนังสือเรียนมาก อุปกรณ์เพื่อช่วยในการสอนอื่น ๆ พบว่า บางครั้งใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อุปกรณ์การสอนอื่น ๆ นอกนั้น เช่น ชาร์ต รูปภาพ ใช้น้อยมากสำหรับการฝึกทักษะนั้น ครูฝึกทักษะการอ่านมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเรื่อง หรือหัวข้อที่ครูกำหนดตามตารางเรียน ทักษะการฟัง การพูด การแปลอังกฤษเป็นไทย และการเขียนน้อยตามลำดับ ส่วนการแปลไทยเป็นอังกฤษ ไม่พบเลย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ฟินนอคชิโร (Finnocchiaro, 1973 : 149) ที่ว่า ครูควรให้นักเรียนใช้ภาษาในการฝึกทักษะ ประมาณ 75 - 85 % ซึ่งหมายถึง การฝึกทักษะการฟัง การพูด อันเป็นทักษะเรื้อรัง โดยครูจะต้องฝึกทักษะการฟัง ด้วยการสอดแทรกไปในการสอนเสียง กวีท์ และไวยากรณ์ ที่นักเรียนนำไปใช้สื่อความหมายด้วยคำพูด ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเต็มที่โดยฝึกให้หาข้อ ๆ เป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม มีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น จะทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะการอ่าน การเขียน ต่อไป

พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออกมีปริมาณน้อยคือ พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราวิทยุ การให้การบ้าน พฤติกรรมที่แสดงลักษณะนักเรียนเกิด ความเบื่อหน่าย และการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน เหตุที่พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นในปริมาณที่น้อย เพราะการบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ จะบันทึก เมื่อการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นเด่นชัดในช่วงเวลา 1 นาที เช่น ครูแก้ไขข้อผิดพลาด โดยไม่ชี้แจง ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียนเป็นพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูอัตราวิทยุไทย นั้น ครูจะใช้เมื่อต้องการเสริมแรงทางลบ เช่น ครูดูค่านักเรียน ลงโทษนักเรียน เป็นต้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้จึงไม่ค่อยปรากฏบ่อยครั้งนัก จึงถูกบันทึกออกมาในปริมาณที่น้อย สำหรับพฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน เกิดความเบื่อหน่าย การให้การบ้าน และการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนก็เช่นเดียวกัน จะถูกบันทึกพฤติกรรม เมื่อพฤติกรรมเกิดขึ้นเด่นชัดเท่านั้นจึงมีน้อย เว้นเดียวกัน ในการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนนั้นเท่าที่สังเกตพฤติกรรมการสอน พบว่า ครูส่วนใหญ่มักจะแก้ไขโดยไม่บอกว่านักเรียนผิดเพราะอะไร วิธีการแก้ไขของครู

ตามที่ เสาวลักษณ์ เสือเพชร (เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96) กล่าวไว้ ดังนี้ ครูควรพึงการพูดของนักเรียน และแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างมีเทคนิค ในขณะที่ครูกำลังแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน ครูควรสังเกตนักเรียนเสมอและควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทันทีทันใด ด้วยรูปแบบที่ถูกต้อง และให้นักเรียนพูดตามครูซ้ำหลาย ๆ ครั้ง โดยไม่ต้องอธิบาย เพราะการที่นักเรียนจะใช้ภาษาได้คล่องนั้นได้จากการฟังและเลียนแบบรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง

1.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียน แยกตามกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และ 8 ปีขึ้นไปนั้น พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี ใช้พฤติกรรมปีปริมาณมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ด้านพฤติกรรมลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู ประชาธิปไตย และการใช้อุปกรณ์การสอน เมื่อพิจารณาจากการใช้ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนของครู ใช้ด้านการฝึกจากแบบโดยตรงมากที่สุด นอกจากนี้ใช้ในการอธิบาย กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การทบทวนความรู้เดิม เป็นการบรรยายตามเนื้อหาของบทเรียน ซึ่งเป็นการใช้พฤติกรรมทางตรงของครู ส่วนใหญ่ครูจะแสดงพฤติกรรมแต่เพียงผู้เดียว ทางด้านปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ครูให้นักเรียนพูดหรือถามกันเอง ครูถามคำถามนักเรียน นักเรียนตอบ นักเรียนแทบจะไม่ได้ใช้คำถาม ถามครูก่อนเลย แสดงว่าตามลักษณะ สังคมและวัฒนธรรมไทย เด็กมักจะเป็นผู้รับฟัง ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำแนะนำของผู้ใหญ่ ไม่ค่อยกล้าริเริ่มถามคำถาม หรือเริ่มสนทนาก่อน ครูแสดงลักษณะประชาธิปไตย ในการให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระในการถามตอบกันเองด้วยวิธีให้นักเรียนจับคู่กัน หรือทำกิจกรรมกลุ่มสนทนาโต้ตอบทางภาษา ส่วนการใช้อุปกรณ์การสอนนั้นเท่าที่พบ ครูมักใช้หนังสือเรียน และกระดานดำ อุปกรณ์อื่นนอกจากนี้ใช้น้อยมาก

เมื่อพิจารณาถึงทางด้านการสอนที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ใช้พฤติกรรมปีปริมาณมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี ด้านการใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน ครูแสดงลักษณะอัตตาธิปไตย

การให้การบ้าน และนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูใช้ภาษาไทยในการสอนมากโดยใช้ในถาวรบรรยาย อธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ เป็นผลให้นักเรียนใช้ภาษาไทยมากไปด้วย เพราะเป็นการปฏิบัติตามครู การแสดงลักษณะอัตตาธิปไตยของครูส่วนใหญ่ครูใช้ในการออกคำสั่งให้นักเรียนทำตามแบบ ซึ่งเป็นการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกเต็มที่ ในการให้การบ้าน ส่วนใหญ่ครูให้ทำในชั้นเรียน ครูกำหนดงานให้ไปหาอย่างอิสระที่บ้านนี้น้อยมาก การที่ครูกำหนดงานให้ไปหาที่บ้านอย่างอิสระนั้น ทำให้นักเรียนมีโอกาสใช้ความคิดเห็นของตนเองได้เต็มที่ ซึ่งผลของการที่ครูคอยควบคุมพฤติกรรม และการกำหนดหัวข้อของการให้ทำงานนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ นอกจากนี้เท่าที่พบจากการสังเกตครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียนน้อยมาก ครูต้องรู้จักใช้ชมเชยนักเรียน ซึ่งตามผลงานวิจัยของถนอม คงทอง (ถนอม คงทอง 2509 : 35) พบว่าการชมพวให้นักเรียนเรียนได้ดีกว่าการตี และไม่ขบโม้ ครูควรรู้จักใช้ว่าตอนใดควรชมเชย ตอนใดควรตักเตือนและมีผลพวงให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนาน เป็นการเสริมกำลังใจให้นักเรียนอยากเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ พบว่า พฤติกรรมของครูทั้ง 2 กลุ่ม แสดงออกมีปริมาณมาก พอ ๆ กัน คือ การใช้ภาษาอวัจนของครู ภาษามีส่วนร่วมของนักเรียน การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมาก และใช้คำถามถามนักเรียนมาก ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออก ด้านการตอบคำถามครู หรือใช้คำถามระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ด้วยการใช้ภาษาอังกฤษตอบคำถามมากตามไปด้วย เมื่อพิจารณาสรุปโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่าพฤติกรรมที่ครูแสดงออกมีแนวโน้มที่ไม่เป็นคุณลักษณะที่ดีของครูสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ เสือเพชร (เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96) ได้สรุปเอาไว้ว่า ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศให้เป็นไปตามธรรมชาติ และมากที่สุด ในชั้นเรียนฝึกทักษะการพูดของนักเรียนโดยการถามคำถาม จัดเนื้อหาบทเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน

ครูควรแสดงอาการยิ้ม ให้กายกของ ชบเชย และมีอารมณ์ขัน นอกจากนี้ครูควรให้ความอบอุ่น และเป็นกันเองกับนักเรียนให้มากที่สุด เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและเกิดความกล้าใช้ภาษาโต้ตอบ

1.3 การศึกษาการจัดประเภทพฤติกรรมและการแสดงออกของครูและนักเรียน แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ พฤติกรรมการสอนทางตรงและทางอ้อม พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและการใช้ภาษาของนักเรียน และพฤติกรรมการสอนประเภทบรรยากาศในการสอน ด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครู และนักเรียน

ผลการศึกษา พบว่า ครูแสดงพฤติกรรมการสอนทางตรงมีปริมาณมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม ครูแสดงการใช้ภาษาอังกฤษมีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย นักเรียนแสดงการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย ครูแสดงลักษณะประชาธิปไตยมีปริมาณมากกว่า แสดงลักษณะอัตตาธิปไตยและนักเรียนแสดงลักษณะนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนมีปริมาณมากกว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ครูใช้พฤติกรรมการสอนทางตรงในการใช้อุปกรณ์การสอน คือ กระดานดำ เอกสาร หนังสือ มากที่สุด แสดงว่า ครูไม่เตรียมอุปกรณ์การสอนอื่น เพื่อช่วยในการสอนมากนัก เช่น ครูใช้เครื่องบันทึกเสียง เทป แผนภาพ มีปริมาณค่อนข้างน้อย และไม่เพียงพอครูจึงใช้สิ่งที่สะดวกที่สุด คือ กระดานดำ และหนังสือเรียนมากที่สุด ครูใช้การกำหนดงานให้นักเรียนทำในชั้นเรียน มีปริมาณรองลงมา และใช้พอ ๆ กับการฝึกจากแบบโดยตรง และโดยทั่ว ๆ ไป ครูใช้การอธิบาย การบรรยายในการสอน เช่น ในการนำเข้าสู่บทเรียน การทบทวนความรู้เดิม การเสนอบทเรียนใหม่ และการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ เป็นต้น จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้พฤติกรรมการสอนทางตรงมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม เป็นพฤติกรรมที่ควบคุมพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน หรือควบคุมความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ให้นักเรียนทำตามแบบที่ครูต้องการ โดยไม่ได้ใช้ความคิดเห็นส่วนตัว หรือแสดงออกมามีความคิดของตนเองเท่าใดนัก ครูใช้

พฤติกรรมการสอนทางตรงมากกว่าการสอนทางอ้อมนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ จริยานุกุล (ประเสริฐ จริยานุกุล 2515 : 44) ที่ได้ผลว่า นักเรียนฝึกสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ใช้พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยตรงมากกว่าพฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยอ้อม นอกจากนี้ยังเหมือนงานวิจัยของ สถาพร มาลีเวชพงศ์ (สถาพร มาลีเวชพงศ์ 2517 : 99) พบว่า อาจารย์ใช้อิทธิพลทางตรงมากกว่าการใช้อิทธิพลทางอ้อม ของอารี กัดันกลิ่นหอม (อารี กัดันกลิ่นหอม 2520 : 60) ได้ผลว่า นักเรียนฝึกสอนใช้พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยตรงได้แก่การอธิบาย การออกคำสั่ง หรือให้คำแนะนำ และการวิจารณ์ มากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม และของมาลี พันธุ์ชาตรี (มาลี พันธุ์ชาตรี 2518 : 58) ที่ว่า พฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอนเป็นพฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยตรง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ น่าจะมาจากเป็นลักษณะโดยทั่วไปของการสอนในประเทศไทย ที่ครูมักจะใช้การสอนด้วยการบรรยายเนื้อหา ตามตำรา โดยครูเป็นผู้พูดคนเดียวเป็นส่วนใหญ่ เพื่อเร่งสอนให้จบหลักสูตร นักเรียนยอมเคยชินกับการเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ครูให้ความสำคัญของการถามให้นักเรียนตอบอย่างอิสระหรือใช้ความคิดเห็นของตนเอง น้อยมาก นักเรียนจึงเคยชินกับการนั่งฟังครูอย่างเดียว เวลาครูเรียกให้ตอบ จึงไม่กล้าแสดงออก

ครูแสดงการใช้ภาษาอังกฤษ มีปริมาณมากกว่าการใช้ภาษาไทย โดยครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนทั่วไป มีปริมาณมากที่สุด การถามคำถามนักเรียน มีปริมาณรองลงมา นอกนั้นใช้มีปริมาณน้อย คือ การสั่งงานได้ทำตามแบบ การแสดงความคิดเห็น การยกย่องชมเชย และการวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน แม้ว่าครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนทั่วไปมาก ในขณะเดียวกันก็ใช้ภาษาไทยในการสอนพอ ๆ กัน ซึ่งเป็นการอธิบาย บรรยายเนื้อหา ใบสังเกตการใช้การสอนทางตรงในเรื่องการถามคำถามนักเรียนส่วนใหญ่จะถามตามเนื้อเรื่อง เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด ไม่ค่อยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร ในทำนองเดียวกันนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนมากกว่าการใช้ภาษาไทย และใช้ใบการตอบคำถามครูมากที่สุด

รองลงมา คือ การพูด หรือถามนักเรียนด้วยกัน ส่วนการถามเพื่อให้ครูอธิบาย นักเรียนใช้น้อยที่สุด ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงออก ต้องคอยหาตามคำสั่งของครูมักเป็นผู้ปฏิบัติถามหรือตอบคำถามครูมากกว่า ถามคำถามด้วยตัวเองอย่างไรก็ตาม การที่นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนภาษานั้น ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ควรแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับทฤษฎีของ ฟินน็อคชิโร (Finnocchiaro, 1973 : 149) ที่ว่า ครูควรให้นักเรียนใช้ภาษาในการฝึกทักษะประมาณ 75 - 85 % และให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดในช่วงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนควรให้นักเรียนมีโอกาสดูประมาณ 75 % (นิรมล ศตวุฒิ 2526 : 5 อ้างอิงมาจาก Wright, 1972 : 8)

สำหรับพฤติกรรมการสอนประเภทบรรยายกาศทั่วไปในการสอนด้านพฤติกรรมแสดงลักษณะของครูนั้น เมื่อที่พบ ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประชาธิปไตย มีปริมาณมากกว่าครูแสดงลักษณะอัตตาธิปไตย ซึ่งมีลักษณะเหมือนงานวิจัยของ ฟินิจ นิวาตะบุตร (ฟินิจ นิวาตะบุตร 2519 : 40 - 44) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูประชาธิปไตย มีจำนวนสูงกว่าแบบอัตตาธิปไตยและแบบปล่อยปละละเลย จากการเก็บมาครั้งนี้ครูใช้พฤติกรรมได้โอกาสนักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระมากที่สุด โดยครูให้นักเรียนพูดหรือถามกันเองทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย นักเรียนจึงมีโอกาสใช้ภาษาในการโต้ตอบกันมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ นอกนั้นครูใช้น้อยมาก ซึ่งความจริงแล้ว ครูควรจะให้ได้เป็นสัดส่วนที่มากกว่านี้ นั่นคือครูให้โอกาสนักเรียนซักถามครูบ่อย ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดของนักเรียนและครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียนน้อยลงไปตามลำดับ แสดงว่า การสอนของครูส่วนใหญ่จะผูกขาดการบรรยายคนเดียว ใช้คำถามถามนักเรียน ให้นักเรียนพูดหรือถามกันเองมาก แต่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามครูบ้าง นอกจากนั้นครูไม่ค่อยยอมรับเวลาที่นักเรียนตอบนอกเหนือจากที่ครูกำหนดไว้ และไม่ให้ความสนใจ

ยกย่องชมเชยนักเรียนมากเท่าที่ควร ลักษณะของบุคลิกภาพของครูที่แสดงลักษณะ
ประชาธิปไตยนั้น ครูควรให้ความอบอุ่น เป็นกันเอง กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ
กล้าในการมีส่วนร่วม ทั้งการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาหรือท่าทาง ครูควรยิ้ม ให้คำชม
และมีอารมณ์ขันตลอดเวลาซึ่งอาจชมของครูควรปีละหนึ่งอย่าง ๆ วัน อาจจะไม่ใช้คำพูด
ก็ได้ (เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96)

พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน นักเรียนใช้พฤติกรรม
ได้รับแรงจูงใจในการเรียน มีปริมาณมากกว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย โดยใช้
ในการหัวเราะในกิจกรรมการเรียนมากที่สุด ยกมือขอตอบมีปริมาณลดลงมา
ส่วนการถามคำถามครูใช้น้อยที่สุด สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนส่วนใหญ่
นักเรียนมีความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนดี มีบ้างเป็นบางครั้งที่ใช้พฤติกรรม
การบรรยาย พูดคนเดียวมากเกินไป นักเรียนจึงเกิดความเบื่อหน่าย หรืออาจจะไม่
เข้าใจในบทเรียน แต่ไม่กล้าถามครู จึงเกิดความงอแงเป็นบางครั้ง

2. การศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีพฤติกรรมการสอนคือ
ผลปรากฏว่าครูทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มครูที่มีประสบการณ์
ทางการสอน 1 - 7 ปี และกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ปรากฏว่า
มีครูที่แสดงพฤติกรรมการสอนที่ดี ควรแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผล
สำเร็จจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 16.66 โดยใช้พฤติกรรมการสอนมากกว่าภาษาไทย
มากกว่าทางตรง ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่าภาษาไทย
ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะครูประชาธิปไตย มากกว่า ลักษณะครูอัตตาธิปไตย เมื่อ
พิจารณาลักษณะย่อย ๆ แล้วพบว่า ครูใช้พฤติกรรมทางอ้อมด้านการใช้อุปกรณ์อื่น
นอกเหนือจากหนังสือเรียน และกระดานดำ คือใช้วิทยุ เทปและรูปภาพ เพื่อช่วยให้
การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามที่ เสาวลักษณ์ เสือเพชร
(เสาวลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 91 - 96) ได้สรุปไว้ว่า ครูควรเตรียมอุปกรณ์
ให้เพียงพอ และใช้ให้เหมาะกับสภาพของนักเรียน และในการใช้อุปกรณ์การสอนนั้น
นอกจากจะสร้างความสนใจ และเป็นการเสริมทักษะของนักเรียนโดยไม่รู้ตัวแล้วยัง

เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนด้วย การใช้ภาษาในการเรียนการสอนของครูและนักเรียนนั้นพบว่า ครูใช้ภาษาอังกฤษในการถามคำถามนักเรียนมากที่สุด ใช้ในการสอนทั่วไป มีปริมาณ รองลงมาส่วนการใช้ภาษาของนักเรียนนั้น นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการตอบคำถามครู นักเรียนถามหรือพูดกันเองมากที่สุด เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียน กับนักเรียน ในการใช้ภาษาโต้ตอบซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของภาษา ต้องมีการใช้ ภาษาเพื่อสื่อสารโต้ตอบซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับหลักการและธรรมชาติในการ เรียนภาษาต่างประเทศ ที่เน้นให้ใช้ภาษาต่างประเทศในการสอนให้มากที่สุดตามที มอสโควิทซ์ (Moskowitz, 1976 : 156 - 157) สรุปผลจากการวิจัยว่า ครูที่สอนภาษาต่างประเทศอย่างใดก็ตาม จะใช้ภาษาของผู้เรียนเพียงเล็กน้อยเท่าที่ จำเป็น ครูใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะของครูประจำชั้นไทย ถ้าครูให้โอกาสนักเรียน ใช้ภาษาอย่างอิสระ แสดงความคิดเห็น ถามคำถามกันเอง บดการตอบคำถามด้วย ความคิดของตนเองนั้น เป็นก ร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาโต้ตอบกันในห้อง เรียน แม้ว่าบางครั้งใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ก็เป็นการเปิดโอกาส ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาด้วยความกล้า จนเกิดความเคยชิน และจะสามารถใช้ภาษา อังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

นอกจากนี้พบว่า นักเรียนใช้พฤติกรรมแสดงลักษณะนักเรียนได้รับแรงจูงใจ ในการเรียน หัวเราะในกิจกรรมการเรียนมากที่สุด แสดงว่านักเรียนสนุกกับการ เรียน การพูด หรือถามกันเอง ในขณะที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอย่าง อิสระ ครูเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกล้าและมั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนใช้ภาษาได้จะเกิดความพอใจสนุกสนานกับการเรียน มีแรงจูงใจที่จะ เรียน นอกจากนั้นยังมีผลทำให้อยากแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมมากขึ้น สอดคล้อง กับงานวิจัยของ อมิดอน และแกรมแมททีโอ (Amidon and Griammatheo, 1969 : 186 - 188) พบว่า กลุ่มครูที่สอนดี ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เราให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและใช้คำถามชนิดปลายเปิดมากกว่า

จากการวิจัยพิจารณาสรุปโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า พฤติกรรมที่ครูแสดงออก มีแนวโน้มที่เป็นคุณลักษณะของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศที่มีพฤติกรรมการสอนที่ดี มีครูเพียงจำนวน 2 คน เท่านั้นที่แสดงพฤติกรรมการสอนดี ครบตามเกณฑ์ทุกข้อ คือ ใจพฤติกรรมการสอนทางอ้อมมากกว่าพฤติกรรมการสอนทางตรง ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่าภาษาไทย ครูแสดงลักษณะประชาธิปไตยมากกว่า ลักษณะอัตตาธิปไตย และนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนมากกว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ครูส่วนใหญ่ไม่นั้นแสดงพฤติกรรมได้ไม่ครบตามเกณฑ์ ประเภทใช้พฤติกรรมการสอนทางตรง มากกว่าพฤติกรรมการสอนทางอ้อม ที่เป็นเช่นนั้นเพราะครูส่วนใหญ่ใช้พฤติกรรมทางตรงในการสอนมาก เช่นการบรรยาย การอธิบายเนื้อหา บทเรียนการทบทวนความรู้เดิม การเสนอบทเรียนใหม่ การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับงานวิจัยของประเสริฐ จรรย์านุกูล (ประเสริฐ จรรย์านุกูล 2515 : 42) พบว่า นักเรียนฝึกสอนใช้ Verb Behavior ในการเสนอข้อเท็จจริง และการบรรยายมากที่สุด งานวิจัยของ ศาสคร นิปรียาย (ศาสคร นิปรียาย 2516 : 224) ซึ่งพบว่า ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ยังคงใช้พฤติกรรมการอธิบายเนื้อหา ข้อสนเทศ มีปริมาณมากที่สุด งานวิจัยของอารี กัดั่นกลิ่นหอม (อารี กัดั่นกลิ่นหอม 2520 : 60) พบว่า นักเรียนฝึกสอนใช้พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลโดยตรง ได้แก่การอธิบาย การออกคำสั่ง และของประสิทธิ์ นาคาสวัสดิ์ (ประสิทธิ์ นาคาสวัสดิ์ 252 : 82 - 87) พบว่า การวัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปแบบครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน ครูใช้พฤติกรรมการบรรยายตามนักเรียน เสนอบทเรียนเป็นส่วนมาก ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ครูจะนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า หรือพอ ๆ กับภาษาไทย และครูแสดงลักษณะประชาธิปไตยมากกว่าลักษณะอัตตาธิปไตย

ครูที่มีพฤติกรรมการสอนดีทั้ง 2 คนนั้น มาจากกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แต่สำหรับกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป ไม่พบเลยนั้น ที่เป็นเช่นนั้นน่าจะมีสาเหตุมาจาก ระยะเวลาจำนวนปีที่ครูทำการสอนไม่น้อยและไม่มากเกินไป ช่วงระยะเวลาดังกล่าวครูเพิ่งจบการศึกษามาไม่นานนัก ยังมีความ

กระตือรือร้นที่จะนำเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ มาใช้ในการสอนโดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนั้นการศึกษา ยังพบว่า ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนจะใช้ภาษาแบบไทยกลางใจนักเรียนมากกว่ากลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไปด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี มีความแม่นยำในเนื้อหา และวิธีการสอน จึงเกิดความมั่นใจตนเอง ทำให้กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นส่วนใหญ่ และทำให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนมากขึ้นด้วย

สำหรับกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 6 ปีขึ้นไป ไม่แสดงพฤติกรรมการสอนที่ดี ให้เห็นอย่างเด่นชัดครบตามเกณฑ์ทุกข้อนั้น น่าจะเป็นสาเหตุมาจากสิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ กลุ่มครูที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานทางงานแบ่งออกเป็นหลายช่วง ตั้งแต่ 8 ปี จนถึง 20 ปี แต่พฤติกรรมการสอนส่วนใหญ่โดยสรุปไม่แตกต่างกันนัก ระยะเวลาที่ครูสอนมานาน อาจเป็นสาเหตุทำให้ครูขาดความกระตือรือร้นใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาอื่น ๆ นอกจากหนังสือหรือตำราเรียนที่นักเรียนใช้เรียนเพียงอย่างเดียว หรืออาจจะเกิดจากมีภาระส่วนตัวทางครอบครัว ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ครูที่สอนมานานอาจจะขาดความรู้ในเรื่องวิธีสอนแบบใหม่ ๆ หรือผู้ที่มีความรู้ก็จริง แต่เคยชินกับการใช้วิธีสอนแบบเดิม จึงให้ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนตลอดเวลา ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนน้อย อาจเป็นเพราะครูขาดการฝึกฝน จึงไม่กล้าออกเสียงภาษาอังกฤษ และพูดไม่คล่อง จึงใช้ภาษาไทยในการสอนมากตามที่ตนเองเคยชิน นักเรียนจึงใช้ภาษาไทยมากตามไปด้วย

3. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน คือประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป พิจารณาโดยส่วนรวมพฤติกรรมการสอนทุกประเภท ปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนของครูทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานตั้งไว้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษต่างกันด้วย แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ทางการสอนของครู ไม่มีผลต่อพฤติกรรม

การสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลี พันธุ์ชาติ (มาลี พันธุ์ชาติ 2528 : 57) ที่ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนระหว่างนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอน ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จากผลงานวิจัยของสินจง บุญยังยืน (สินจง บุญยังยืน 2516 : 45) ซึ่งพบว่า นักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมการสอนวรรณคดีไทย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลงานวิจัยของประเสริฐ วิจารณ์กุล (ประเสริฐ วิจารณ์กุล 2515 : 34) ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนฝึกสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอาด ศกัธราภาก (อาด ศกัธราภาก 2529 : 120) ที่ว่า การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคกับการนิเทศภายในแบบปกติในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สาเหตุที่การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูดังกล่าวไม่พบความแตกต่างตามสมมุติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากสาเหตุหลายประการนั่นคือ เป็นเพราะการที่ครูใช้เนื้อหาจากบทเรียนเดียวกัน หนังสือเล่มเดียวใช้ช่วงเวลาในการสอนใกล้เคียงกัน ระยะเวลาในการสังเกตการสอนมีเพียงจำกัด คือใช้เวลาเพียง 6 สัปดาห์ พฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นยังไม่ปรากฏให้เห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตาม เมื่อแยกศึกษาคุณภาพ การแสดงออกของพฤติกรรมการสอนของครูเฉพาะแต่ละพฤติกรรมการสอน พบว่าพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมุติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการสอนที่ครูมีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงออกแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป และแสดงออกมีปริมาณมากกว่า ดังต่อไปนี้ ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน ด้านการฝึกจากแบบฝึกโดยตรง ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา) ด้านตอบคำถามครู การมีส่วนร่วมของนักเรียน ด้านแสดง

ความคิดเห็น และการใช้ภาษาอังกฤษของครู คำนวณถามครู สำหรับพฤติกรรมการสอน
 ของครู ที่มีประสิทธิภาพทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงออกแตกต่างจากครูที่มีประสิทธิภาพ
 ทางการสอน 1 - 7 ปี และแสดงออกมีปริมาณมากกว่า ดังต่อไปนี้ การแก้ไขข้อผิดพลาด
 ของนักเรียน คำนวณแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่รีรอ การใช้ภาษาไทยของครูด้านการสอน
 ทั่วไปและการวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ครูที่มี
 ประสิทธิภาพทางการสอน 1 - 7 ปี แสดงพฤติกรรมมีแนวโน้มที่เป็นคุณลักษณะของครู
 ที่มีพฤติกรรมการสอนดีกว่าครูที่มีประสิทธิภาพทางการสอน 8 ปีขึ้นไป เพราะการใช้
 การฝึกจากแบบโดยตรงมากที่สุดนั้น เป็นการฝึกทักษะซึ่งครูควรให้นักเรียนใช้ภาษา
 ต่างประเทศ ในการฝึกทักษะประมาณ 75 - 85 % (Pinnocchio 1973 : 149)
 ถึงแม้ว่าบางครั้งครูจะควบคุมให้นักเรียนทำตามแบบแต่ครูกำหนดมากเกินไป แต่การที่
 นักเรียนได้กระทำ ๆ กัน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจ สามารถนำไปใช้ได้
 ตามธรรมชาติของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)
 เป็นการฝึกทักษะให้นักเรียนใช้ภาษาโดยการถามคำถามครูเป็นภาษาอังกฤษ และนอกจากนี้
 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง เป็นการเสริมให้
 นักเรียนพัฒนาความคิดและการนำภาษาไปใช้ได้ในสถานการณ์จริง สำหรับครูที่มี
 ประสิทธิภาพทางการสอน 8 ปีขึ้นไป แสดงพฤติกรรมที่แสดงการควบคุมพฤติกรรม
 การแสดงออกของนักเรียน ก่อนเข้าไปในทางลักษณะของครูอัตราจ้างโดย โดยแสดงพฤติกรรม
 แก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนโดยไม่รีรอ และการวิจารณ์พฤติกรรมของนักเรียน การค
 หรือว่านักเรียนทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน เกิดความเบื่อหน่ายได้ นอกจากนี้
 การใช้ภาษาไทยในการสอนมาก ทำให้การเรียนการสอนของนักเรียนไม่ได้รับรูปแบบที่
 เหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ที่ว่าครูควรมีให้นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศ
 ในชั้นเรียน ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ไม่มากที่สุด ประมาณ 75 - 85 % ของเวลาที่ใช้ใน
 การสอนแต่ละครั้ง ครูใช้ภาษาไทยในการสอนมาก เป็นผลให้นักเรียนใช้ภาษาไทยใน
 การเรียนมากตามไปด้วย

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียน หลังจากจบการสังเกตพฤติกรรมการสอนแล้ว ผลปรากฏว่า นักเรียนภายในกลุ่ม ที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียน ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนภายในกลุ่มที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ทางการสอน 8 ปี ขึ้นไป มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และตรงกับผลการศึกษากันคว้าของ เมคดียี และมิเชล (Medley and Mitzel. 1971 : 270 - 271) ที่กล่าวว่า การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนจะช่วยควบคุมพฤติกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายประสงค์ และจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย และฟลานเดอร์ (Flanders) (Yee, Albert H. 1971 : 41 - 42) มีความเห็นว่า การปฏิบัติงานของครูกับนักเรียนเป็นอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ โจเซฟ (Joseph 1968 : 117 - 122) ได้แจ้งความคิดเห็นไว้ว่า ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย เช่น มีการยอมรับความคิดเห็น ยอมรับการกระทำของนักเรียน การยกย่องชมเชย สามารถช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพ ในการเรียนสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

ผลของการศึกษาที่ว่า นักเรียนภายในกลุ่มมีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการสังเกตพฤติกรรมการสอนทั้ง 2 กลุ่ม อาจจะเนื่องมาจาก ที่ว่า การสังเกต และวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนจะช่วยควบคุมพฤติกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายประสงค์ และจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และนอกจากนี้ ข้อทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน วัดทักษะสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยผู้วิจัยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนพบเรียนที่ 12 เมื่อนักเรียนเรียนจบ

แล้วจึงสามารถหาข้อทดสอบได้ เพราะฉะนั้นคะแนนผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษา
ภาษาอังกฤษที่ได้จึงมากกว่าก่อนสังเกตพฤติกรรมการสอน

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียน
หลังจากจบการสังเกตพฤติกรรมการสอนแล้ว ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนกับครู
ที่มีพฤติกรรมการสอนดี มีผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อน
การสังเกตพฤติกรรมการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ และตรงกับผลการวิจัยของ แพลนเคอร์ส (Flandess.
1965 : 56 - 65) พบว่า พฤติกรรมของครูที่ใช้อิทธิพลทางอ้อมจะช่วยเสริมสร้าง
เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าครูประเภทที่
ใช้อิทธิพลโดยตรง ของ ซอร์ (Soar. 1968 : 275 - 280) พบว่า ความ
เจริญของงานของนักเรียนทางด้านความสามารถในการอ่าน การใช้ศัพท์ และความคิด
สร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับครูที่ใช้อิทธิพลทางอ้อม ของ โจเซฟ (Joseph.
1968 : 117 - 122) แสดงให้เห็นถึงการแสดงพฤติกรรมโดยทางอ้อมของครู
กล่าวคือ ยอมรับความคิด ยอมรับการกระทำของนักเรียน ช่วยขยายความคิดของ
นักเรียน การยกย่องชมเชยสามารถช่วยให้เด็กเชื่อมั่นมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น
การวิจัยของ แคมป์เบลล์ (Campbell. 1970) ปรากฏว่า ถ้าครูใช้พฤติกรรม
ทางอ้อมจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านความรู้ และทัศนคติของนักเรียนได้เพิ่มขึ้น
และของจันท์เพ็ญ ชวลี (จันท์เพ็ญ ชวลี 2520 : 65 - 70) ได้เปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์พฤติกรรม
ทางวาจาของนักเรียนปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนกับครูที่ใช้อิทธิพล
ทางอ้อมว่ามีพฤติกรรมทางวาจา ตอบสนอง และริเริ่มมากกว่ากลุ่มครูที่สอนโดยใช้
อิทธิพลทางตรง จากผลการวิจัยดังกล่าว เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้อิทธิพล
ทางอ้อมซึ่งเป็นลักษณะของครูที่มีพฤติกรรมการสอนดี ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมิดอน และ
แกมแมทเทโอ (Amidon and Giammatheo. 1967 : 186 - 188)

ได้เปรียบเทียบพฤติกรรมของครูกลุ่มที่ กับครูกลุ่มปานกลาง ซึ่งจำแนกโดยมาตราส่วน
ประเมินค่าของครูใหญ่ และก็มานิเทศก์เป็นเกณฑ์ ผลปรากฏว่า ครูที่ใช้เวลาพูด
น้อยกว่า ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ทำให้เด็กเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น
และใช้คำถามประเภทให้คิดชนิดมีหลายคำตอบมากกว่า และจากการวิจัยของ
สินิจ นิวาสะบุตร (พิจิจ นิวาสะบุตร 2519 : 41) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง
ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน ในด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนปีปฏิสัมพันธ์กับครูที่
สอนลักษณะประชาธิปไตย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์มากกว่า
กลุ่มครูที่สอนโดยเผด็จการหรืออิตาลีไทย แสดงให้เห็นชัดว่า ผลการพัฒนาความรู้
ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแสดงออกของครู ครูที่มี
พฤติกรรมการสอนดี แสดงลักษณะประชาธิปไตย ในการให้นักเรียนใช้ภาษาอย่าง
อิสระ ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน ทำให้
นักเรียนกล้าแสดงออก ในด้านการใช้ภาษาโต้ตอบแสดงความคิดเห็น และจะช่วยให้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย และนอกจากนี้ข้อทดสอบวัดผลการพัฒนาความรู้
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใช้ทดสอบรวมกับหมดทุกคน นักเรียนที่เรียนกับครู
ที่มีพฤติกรรมการสอนดีเยี่ยมช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาความรู้ทางการเรียน ของนักเรียน
ให้มากยิ่งขึ้นด้วย

ข้อสังเกตในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยโดยติดต่อกับครูผู้สอนก่อนทำให้ครูผู้สอนรู้ตัวล่วงหน้า
พฤติกรรมการสอนที่แสดงออกมา จึงไม่ปรากฏที่แท้จริงทั้งหมด
2. การศึกษาวิจัยควรทำในตอนต้นของภาคเรียน หรือตอนกลางของ
ภาคเรียน การเก็บข้อมูลในตอนปลายภาคเรียน ซึ่งเป็นช่วงใกล้สอบ ครูผู้สอน
จะรีบสอนเนื้อหาให้ครบตามหลักสูตร ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามธรรมชาติ
ของการสอนภาษา

3. การกำหนดบทเรียนเพียงบทเดียว ว่าเป็นภาพวิธีการสอน และพฤติกรรม การสอนของครูน้อยไป ควรกำหนดช่วงของเนื้อหาบทเรียนให้มากกว่านี้ โดยหาการ สังเกตใช้เวลาห่างกัน 3 วัน ห่อ 1 ครั้ง และสังเกตคนจะหลาย ๆ ครั้งอย่างน้อย ที่สุด 3 - 4 ครั้งขึ้นไป

ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

ผลการศึกษารั้วนี้ ช่วยให้เกิควนคววาคิดในการเสนอแนะต่อการเรียน การสอนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของครู แะประสิทธิภาพของการ เรียน การสอน ดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับตัวครูผู้สอน

1.1 ควรเฝ้าระวังการจวนอย่างรอบคอบ และศึกษาหลักสูตรให้ถ่องแท้ โดยเฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ครูต้องใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธี โดยคำนึงถึงระดับสติปัญญา และความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน

1.3 ควรมีความรู้ในภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และไว้ได้อย่างคล่องแคล่ว และควรเป็นผู้ที่ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม จากแหล่งวิชาการอื่น ๆ อยู่เสมอ

2. เกี่ยวกับการสังเกต/พฤติกรรมการสอน

2.1 เครื่องมือสังเกต และวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนมีหลายแบบ หลายชนิด และแต่ละชนิดมีจุดประสงค์ของการสังเกตแตกต่างกันไป ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครู ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรมของวิชาที่สอนให้มากที่สุด สำหรับเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบ

Modified Morburg University Foreign Language

Classroom Observation ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว

สำหรับใช้สังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ มีลักษณะเป็นปรนัย

และตรงกับหลักการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศบ้าง จึงควรมีการส่งเสริมให้ทดลองใช้และพัฒนาเครื่องมือต่อไป

2.2 ผู้บริหาร ศึกษาวิเคราะห์ และครู ควรให้การสนับสนุน นวัตกรรม สังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน อย่างมีระบบไม่สังเกตการสอนและนิเทศครูเสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง การสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบ ควรจะศึกษาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน มาก ใช้ระยะเวลาการสังเกตมากกว่านี้ เพื่อการสรุปจะได้ผลชัดเจน และน่าเชื่อถือมากขึ้น และผู้สังเกตการณ์มากกว่า 2 ขึ้นไป
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบตัวแปรที่จะศึกษาอื่น ๆ มากกว่านี้ เช่น ครูโรงเรียนเอกชน ครูโรงเรียนรัฐบาลแยกตามเขต วัตถุประสงค์ ว่ามีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันอย่างไร และทดสอบผลการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเอกชน และนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ว่ามีผลแตกต่างกันอย่างไรด้วย
3. ควรนำแบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนนี้ไปใช้ควบคู่กับเครื่องมือชนิดอื่นด้วยเช่น แบบสอบถามวัดทัศนคติของครูผู้สอนต่อการสังเกตพฤติกรรมการสอน หรือแบบสอบถามบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ของครูผู้สอน
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบการสังเกตพฤติกรรมการสอนโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ กับเครื่องมือที่ใช้สังเกตพฤติกรรมการสอนแบบอื่น ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษโดยเครื่องมือนี้ ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน โดยศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย

บรรพชาณุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2505, 49 หน้า
- ✓ _____ "การสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา" วิทยาสาร 8 กุมภาพันธ์ 2515
 กุลวดี เรืองเดช พฤติกรรมการสอนของครูด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้
อุปกรณ์การสอน ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2518, 64 หน้า อัดสำเนา
- คณิสร์ก ลาภถม พฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและด้านทักษะทั่วไป ปรินญาณิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 64 หน้า อัดสำเนา
- จันทร์เพ็ญ ขวศิริ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
โดยวิธีวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจา ระหว่างนักเรียนที่ฝึกสอนกับนักเรียน
 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 81 หน้า
 อัดสำเนา
- ขวสิท รวยอาจิน พฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 56 หน้า อัดสำเนา
- ขวาล เพชรกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ✓ ขาสี ไทยภักดี หลักยุทธศาสตร์ในโรงเรียน โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2513,
 184 หน้า
- ✓ ญาติ "วาศี" "ความเป็นมาของการสอนภาษาอังกฤษของไทย" วิทยาสาร 29 (2) :
 32 - 33 มกราคม 2521
- ถนอม คงทอง ผลการชม - การติที่มีผลต่อการเรียน ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2509, 37 หน้า
- ✓ ชีรชัย ปุณโษติ "การสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบ" คุรุศาสตร์ 5 - 6
 13 - 17 สิงหาคม - ตุลาคม 2515

นรา บุรณรัช พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
 ปรียานุพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 61
 หน้า อักสาเนา

นิภา เล็กบารุง นาฏกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร
เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนทำและการทบทวนเพื่อจบภาคเรียน ปรียานุพนธ์
 กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 62 หน้า อักสาเนา

นิรมล ศควุธิ นาฏกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 1 ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามกาแหง 2526, 150 หน้า

นำทรัพย์ จันทรหอม ความมุ่งหวังของนักเรียนคอรูในเรื่องการลงโทษและการ
ให้รางวัล ปรียานุพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2505,
 90 หน้า อักสาเนา

บัวบูชา ชื่อตรง การวิเคราะห์นาฏกรรมเกี่ยวกับการใช้การพูดในการเรียนการสอน
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, ไม่ปรากฏเลขหน้า อักสาเนา

ประคอง ประสิทธิ์พร ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในคาน
การเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียน ปรียานุพนธ์
 กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 56 หน้า อักสาเนา

ประสิทธิ์ นรศาสตร์ การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ปรียานุพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 56 หน้า อักสาเนา

ประเสริฐ จริยานุกุล การใช้ Interaction Analysis วิเคราะห์
พฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอน ธีรประภาศนียภัตรวิชาการศึกษา โดยสังเก
ด้วยระบบ The Reciprocal Category System ปรียานุพนธ์ กต.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 177 หน้า อักสาเนา

พรณิณี สาคกริก "ข้อคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปลาย"
วารสารครูศาสตร์ 4 (มิถุนายน - กันยายน 2514) : 56 - 58

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
2512, 249 หน้า

พิตร ทองชั้น วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ เอกสารประกอบการ
การสอนวิจัย 521 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 263 หน้า

พินิจ นิวาสะบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียน
การสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเกิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ปรินิญาณินพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 52 หน้า อัดสำเนา

มาลี พันธุ์ชาติ การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนสังคมศึกษาในชั้นประถม
ศึกษาของนักเรียนฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปรินิญาณินพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 108 หน้า อัดสำเนา

ระลึก ฐะเอ็น การสำรวจทัศนคติและปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2513
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 160 หน้า อัดสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช
2527, 276 หน้า

สินจง บุญยังปิ่น การสังเกตและวิเคราะห์การสอนวรรณคดีไทยของนักศึกษาฝึกสอน
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูนครปฐม ปีการศึกษา 2515 ด้วยระบบ
The Reciprocal Category System, ปรินิญาณินพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2516, 60 หน้า อัดสำเนา

วิชัย คีตสระ "การประเมินผลป้อนกลับสู่อาจารย์" รายงานการสรุปการสัมมนา
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 209 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย ไทยวัฒนาพานิช 2526, 187 หน้า

วิเชียร ประยูรชาติ พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์
การสอนของครูสอนการศึกษายุคใหม่แบบเบ็ดเสร็จ ปรินิญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 150 หน้า อัดสำเนา

✓ ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย"

วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมโลก 2522, 92 หน้า
 สมชาติ เทศแยบ พฤติกรรมการสอนด้านการวิจัยอุปกรณ์การสอนและด้านทักษะทั่วไป
ของครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้น ป.1 ในโรงเรียนสังกัด กทม. วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 58 หน้า อัสสาเนา
 สมนึก ภัททิยชนี พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลในการสอนวิทยาศาสตร์และ
คณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 78 หน้า อัสสาเนา
 สมสร วังน้อยน้อย พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยาย วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 55 หน้า อัสสาเนา
 สถาพร มาลีเวรพงศ์ การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนกลุ่รวมชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีการศึกษา 2516 วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 110 หน้า อัสสาเนา
 สอาด ศศิธรรมาศ การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะ
ของครูสอนต่อกรณีพิเศษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครู
ผู้สอน ที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลีนิกกับการนิเทศภายในแบบปกติในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2529, 210 หน้า อัสสาเนา

✓ สาคร นิปรียาย การสังเกตและวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนในแนวสืบสวนสอบสวน
ส่วนกับการสอนในแนวเดิมของนักเรียนฝึกสอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 318 หน้า
 อัสสาเนา

✓ สีนินาถ สัตยมาท "บทบาทของวิชาภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาไทย
 ในปัจจุบัน" วารสารครูศาสตร์ (มกราคม - มีนาคม 2528) : 22 - 35

สุชาติ บุคทอง พฤติกรรมการสอนด้านการอภิปรายและด้านการถามตอบของครูผู้สอน
การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ปรินญาพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 117 หน้า อัดสำเนา

สุภาพ พรพิบูลย์ กิริยาร่วมทางวาจาระหว่างนักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษากับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 95 หน้า อัดสำเนา

✓ สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 170 หน้า

✓ _____ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน โรงพิมพ์ประมวลศิลป์ 2525,
 218 หน้า

สุนทร สารวรรณ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
ปศ.ชั้นสูงที่เรียนวิชาวิธีสอนโดยการสอนแบบจุดจากกับการสอนตามปกติ
 ปรินญาพนธ์ กต.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 84 หน้า
 อัดสำเนา

อังคณา สายยศ การเขียนข้อสอบอิงเกณฑ์ วารสารการวัดผลการศึกษา
 4 (37 : มกราคม - เมษายน 2526)

อารี กลั่นกลิ่นหอม การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนประวัติศาสตร์ของ
นักเรียนฝึกสอนชั้น ป.กศ.สูง ปีการศึกษา 2517 ปรินญาพนธ์ กต.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 40 หน้า อัดสำเนา

อุทัย รักนุกูล การสอนภาษาอังกฤษขั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ วิทยานิพนธ์
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 166 หน้า อัดสำเนา

Abdul - Ghani, Hasan Abdul - Ghani. "Perceived Attitudes
 and Second Language Learning," Dissertation Abstracts
International. 40 (January 1980) : 3996 - 3997B.

Amidon, Edmond and Huter, Elizabeth. Improving Teaching :
 The Analysis of Classroom Verbal Interaction. Holt;
 Rinsart and Winston, Inc., New York, 1966. 221 p.

Amidon, Edmund and Giammatheo, Michael. "The Verbal Behavior of Supervision Elementary Teacher," in Interaction Analysis. p.186 - 188, Addison-Wesley publishing Company, Massachusetts, 1967.

Amidon, Edmund and Flanders, Ned. "Interaction Analysis as a Feedback System," Interaction Analysis : Theory Research and Application ed. Edmund J. Amidon and John B. Hough. Reading Massachusetts Addison-Wesley Publishing Company, 1967.

Anderson, O.Roger. "A Quantitative Method to Assess Content Structure in Verbal Interaction," Journal of Research in Science Teaching. p.305 - 321, Vol. 9, 1972.

Bailey, Leona G. "An Observational Method in the Foreign Language Classroom, A Closer Look at Interaction Analysis," Foreign Language Annals. p. 335 - 343, 8, 1975.

Baral, D.P. Snow, R.E. and Allen, D.W. "Preliminary Classification of the Item Pool," Stanford Center for Research and Development in Teaching. A Taxonomy of Teaching Behaviours, 1969. 19 p.

Campbell, J.R., "Cognitive and Affective Process Development and Its Relation a Teacher's Interaction Ratio," Dissertation Abstracts. 30, 1970. 1069A.

Croft, Kenneth, ed, Reading an English as a Second Language.Massachusetts : Winthrop Publishers. Inc., 1972.

Fan, Chung Teh. Item Aanlysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.

Finocchiaro, Mary. Teaching English as a Second Language. New York : Harper and Row. 1958.

Finocchiaro, Mary, and Bonomo, Michael, The Foreign Language Learner .: A Guide for Teachers. Regents Publishing Company, New York, 1973. 311 p.

/ Flanders, Ned A. Analysing Teaching Behavior. Addison-Wesley Publishing Company, Massachusetts, 1970. 448 p.

/ _____ Teacher Influence, "Pupil Attitude and Achievement," Cooperative Research Monograph. No 12 OE 25040 Department of Health, Education and Welfare, 1965.

Freudenstein, Reinhold. "Interaction in the Foreign Language Classroom," Viewpoints on English as a Second Language ed. Marina Burt, Heidi Dulay and Mary Finocchiaro. New York : Regents Publishing Company, Inc., 1977.

Gage, N.L., editor. Handbook of Research on Teaching. The American Educational Research Association, Rand MC. Nally and Company, Chicago, 1965. 1218 p.

_____. Handbook on Teaching, "The American Pupils in Lesson Designed to Achieve Creative Response," Dissertation Abstracts. 32, 1970 818 A.

Girard Denis "Motivation: The responsibility of the teacher" English Language Teaching Journal. Jan, 1977. 102 p.

/ Hannarkin, Vilas. A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainees. A paper presented to the SEAMEO Regional English Language Centre. Fifth Four - Month Course August - December 1970, Singapore. p. 11 - 16

Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York, McGraw - Hill Book Company, 1969. 151 p.

Horn Ernest. Teaching spelling Washington D.C. Dept. of Classroom Teachers, American Educational Research Assoc. of the N.E.A. 1954. 32 p.

Hough, John B. Teaching : Description and Analysis. by John B. Hough and John K. Duncan. Reading Mass. Addison - Wesley Pub. Co., 1968. 445p.

Hough, John B. and Amidon, Edmund. "Behavioral Change in Student Teachers," Interaction Analysis : Theory, Research and Application. p. 307 - 314 Addison-Wesley Publishing Company, Massachusett. 1967.

Joseph, John P. "The Relationship between Teacher Benavior and the incidence of Though - provoking Question by Student," The Journal of Education Research. p. 117 - 122, 1968.

Kalantzis, Constantine p. "The Systems Approach to Instruction English as a Second Language," Dissertation Abstracts International. 33 (October, 1972), 1321A.

- Lohman, Ernest, Ober, Richard and Hough, John B. "A Study of Effect of Pre-service Training in Interaction Analysis on the Verbal of Student Teachers.," Interaction Analysis Theory Research and Application. p. 346 - 359. Addison-Wesley Publishing Company, Massachusett, 1967.
- Medley, Donald M., and Mitzel, Harold D. "Measuring Classroom Behavior by Systematic Observation," 274 - 328 Handbook of Research on Teaching (edited by N.L. Gage) Rand McNally & Co. Chicago, Seventh Printing, 1971.
- Moskowitz, Gertrudes. "Interaction Analysis - New Modern Language for Supervisors," Foreign Language Annals. p. 211 - 221. 5, 1971.
- _____. "The Classroom Interaction of Outstanding Foreign Language Teachers," Foreign Language Annals. p. 135 - 157. Vol, 9, No.2 April, 1976.
- Nearhook, Orrin. "Teacher-Pupil Interaction in the Foreign Language Classroom : A Technique for Self-Evaluation," Teaching Foreign Languages ed. Frank M. Grittner, New York : Harper, 1969.
- Ober, Richard L. "The Reciprocal Category System," Journal of Research and Development in Education, 4 : 34 - 51 1970.
- Ober, Richard L. Bentley, Ernest L, and Miller, Edith, Systematic Observation of Teaching : An Interaction Analysis Instructional Strategy Approach, Prentice-Hall, Inc, Englewood Cliffs, New Jersey, 1971, 236 p.
- Parrish, Wayne H. "A Study of the Effect of Inservice Training in Interaction Analysis on the Verbal Behavior of Experienced Teacher," Dissertation Abstracts. 29 : 1969. 3024A.
- Rogers, Dora Mae. "Psycho-Social Factors Influencing the learning of a Second or a Foreign Language," Dissertation Abstracts International. 40 (August, 1979), 718A.
- Suapechra, Saowalak. The Time - Interval Observational System Used as a Supervisory Guide for Thai Student Teachers' Training Program in TESL. Doctor's Thesis. University of Kansas, 1980. 198 p. mimeographed.

- Siegel, Sidney. Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences. McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1965. 312 p.
- Soar, Robert S. "Optimum Teacher Pupil Interaction for Pupil Growth," Educational Leadership. p. 275 - 280 26, 1968.
- Storile, Theodore. "Selected Characteristic of Teacher Whose Verbal Behavior in Influence by Influence and In-Service Course in Interaction Analysis," Dissertation Abstracts. 27, 1962. 3941A.
- Tisher, Richard P. "Verbal Interaction in Science Class," Journal of Research in Science Teaching. p. 1 - 8 Vol. 8(1) 1971.
- Withall John, "An Objective Measure of a Teacher's Classroom Interaction," Journal of Education Psychology. (April, 1965), 203 - 211
- Wood, Sammal E. "A Multidimensional for the Observation Analysis and Assessment of Classroom Behavior," Journal of Research and Development in Education. 4 : 84 - 102, 1970
- Wrightstone, Jacob Wayne, Class Organization for Instruction Washington, D.C. Dept. of Classroom Teachers, American Education Research. Assoc. of the N.E.A. 1965. 315 p.
- Wright, Audrey L. "Initial Techniques in Teaching English as a Second-Language," 337-340 The Art of TESOL. Selected Articles from the English Teaching Forum: Part Two, Washington, D.C., 1975.

កាកដណ្ត

~

ภาคผนวก ก

1. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำปริญญานิพนธ์
2. ตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐาน และทดสอบความแตกต่าง
ของพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของครูสอนระหว่าง
กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์
ทางการสอน 8 ปีขึ้นไป
3. ตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐาน ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ
โดยส่วนรวมที่เป็นพฤติกรรมการสอนที่ คนที่ 1 และคนที่ 2
เป็นค่าอัตราร้อยละ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

24 สิงหาคม 2528

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ในการทำปฏิญานพนธ์

เรียน เจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ โรงเรียน

ข้าพเจ้า นางสาวลลิตา ศรีไทย นักวิชาการศึกษา 4 กองทุนสงเคราะห์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และเป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำปฏิญานพนธ์
เรื่อง "การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ทาง
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเอกชน ในเขต
กรุงเทพมหานคร" มีความประสงค์จะขออนุมัติคราะห์ในการเข้าสังเกตพฤติกรรมการสอน
ภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ.015) ของครูในโรงเรียนนี้ จำนวน 1 ท่าน และ
ศึกษาการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน
1 ห้องเรียน

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าข้อมูลที่ได้ครั้งนี้ใช้เฉพาะการทำปฏิญานพนธ์เท่านั้น และ
ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางลลิตา ศรีไทย)

ตาราง 45 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภท
ของครูสอนระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางการสอน 1 - 7 ปี และครูที่ไม่มีประสบการณ์ต่าง
การสอน 8 ปีขึ้นไป

กลุ่ม	1	2	3	4	5	6
ประสบการณ์ 1 - 7 ปี (E)	168	179	192	249	252	258
ประสบการณ์ 8 ปีขึ้นไป (C)	166	177	199	208	253	257

กลุ่ม	C	E	C	E	E	C	C	E	E	C	C	E
คะแนน	166	168	177	179	192	199	208	249	252	253	257	258
อันดับที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - R_1$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - R_2$$

$$U_1 = 6(6) + \frac{6(6 + 1)}{2} - 40 = 17$$

$$U_2 = 6(6) + \frac{6(6 + 1)}{2} - 38 = 19$$

เลือกใช้ U ที่มีค่าน้อยกว่า

$$U_{.05} (n_1 = 6, n_2 = 6) = .469$$

สรุปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางการ ไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ถึงค่าพฤติกรรมกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวม ที่เป็นพฤติกรรมกรรมการสอนที่ 1 เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
1. ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน				
1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน	2		0.77	
1.2 การทบทวนความรู้เดิม	2		0.77	
1.3 การเสนอบทเรียนใหม่	3		1.16	
1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์	4	18	1.55	6.96
1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	-		-	
1.6 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น	-		-	
1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		2.71	
2. การฝึกทักษะ				
2.1 การฟัง	2		0.77	
2.2 การพูด	4		1.55	
2.3 การอ่าน	3	11	1.16	4.25
2.4 การเขียน	2		0.77	
2.5 การแปลอังกฤษเป็นไทย	-		-	
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)				
3.1 ครูถามคำถาม-นักเรียนตอบคำถาม	7		2.71	
3.2 นักเรียนถาม-ครูตอบ	5		1.93	
3.3 นักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8	25	3.10	9.67
3.4 ครูยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ	5		1.93	

ตาราง 46 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
4. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน				
4.1 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ใช่แรง	1	3	0.38	1.15
4.2 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดนักเรียน	2		0.77	
5. การให้การบ้าน				
5.1 ครูควบคุมให้ทำในชั้นเรียน	4	4	1.55	1.55
5.2 ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ	-		-	
6. การใช้อุปกรณ์การสอน				
6.1 กระดานดำ, หนังสือเรียน	6	21	2.32	8.12
6.2 เอกสาร	2		0.77	
6.3 เครื่องบันทึกเสียง	9		3.48	
6.4 รูปภาพ	-		-	
6.5 บัตรคำ	4		1.55	
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียน				
7.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	8	27	3.10	10.44
7.2 ถามคำถามครู	5		1.93	
7.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	4		1.55	
7.4 แสดงความคิดเห็น	3		1.16	
7.5 ยกมือขอตอบ	4		1.55	
7.6 นักเรียนเจียม (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	1		0.38	
7.7 นักเรียนสับสนวุ่นวาย	2		0.77	

ตาราง 46 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (Σx)	%	รวม (%)
8. การใช้ภาษาของครู				
8.1 การใช้ภาษาอังกฤษ				
- ในการสอนทั่วไป	8	26	3.10	10.05
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	5		1.93	
- การถามคำถามนักเรียน	6		2.32	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	5		1.93	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	2		0.77	
8.2 การใช้ภาษาไทย				
- ในการสอนทั่วไป	3	11	1.16	4.24
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	2		0.77	
- การถามคำถามนักเรียน	2		0.77	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	1		0.38	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	3		1.16	

ตาราง 46 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
9. การใช้ภาษาของนักเรียน				
9.1 การใช้ภาษาอังกฤษ				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	3	27	1.16	10.44
- การตอบคำถามครู	5		1.93	
- การแสดงความคิดเห็น	2		0.77	
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	6		2.32	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		2.71	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	4		1.55	
9.2 การใช้ภาษาไทย				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	2	11	0.77	4.24
- การตอบคำถามครู	2		0.77	
- การแสดงความคิดเห็น	2		0.77	
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	2		0.77	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	-		-	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	3		1.16	

ตาราง 46 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
10. บรรยายการทั่วไปในการสอน				
10.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู				
ครูอัตราจ้างไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ชี้แจง	1		0.38	
- ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	6	7	2.32	2.70
- ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
ครูประจำชั้นไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้				
ความคิดเห็นของนักเรียน	2		0.77	
- ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน	5		1.93	
- ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษา		28		10.83
อย่างอิสระ	15		5.81	
- ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม	6		2.32	

ตาราง 46 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
10.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน				
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน				
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	8		3.10	
- ถามคำถามครู	5		1.93	
- ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิด ตนเอง	7	36	2.71	13.94
- แสดงความคิดเห็น	4		1.55	
- ยกมือขอตอบ	4		1.55	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		3.10	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย				
- นักเรียนเงยบ ไม่สนใจสัมพันธ์	1	3	0.38	1.15
- นักเรียนสับสนวุ่นวาย ไม่มีระเบียบ	2		0.77	
	258		100	

ตาราง 47 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ถึงภาพพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมของครู
ที่มีพฤติกรรมการสอนดีคนที่ 2 เป็นค่าอัตราร้อยละ

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
1. ลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอน				
1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน	1		0.40	
1.2 การทบทวนความรู้เดิม	3		1.20	
1.3 การเสนอบทเรียนใหม่	3		1.20	
1.4 การอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์	1	17	0.40	6.81
1.5 การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	1		0.40	
1.6 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่น	1		0.40	
1.7 การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		2.81	
2. การฝึกทักษะ				
2.1 การฟัง	5		2.00	
2.2 การพูด	2		0.80	
2.3 การอ่าน	7	15	2.81	6.01
2.4 การเขียน	-		-	
2.5 การแปลอังกฤษเป็นไทย	1		0.40	
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)				
3.1 ครูถามคำถาม-นักเรียนตอบคำถาม	9		3.61	
3.2 นักเรียนถาม-ครูตอบ	2	21	0.80	8.42
3.3 นักเรียน-นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	8		3.21	
3.4 ครูยกของ ชมเชย ให้กำลังใจ	2		0.80	

ตาราง 47 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
4. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน				
4.1 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่มีชี้แจง	1	5	0.40	2.00
4.2 แก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ความคิดนักเรียน	4		1.60	
5. การให้การบ้าน				
5.1 ครูควบคุมให้ทำในชั้นเรียน	7	8	2.81	3.21
5.2 ครูกำหนดงานให้ไปทำที่บ้านอย่างอิสระ	1		0.40	
6. การใช้อุปกรณ์การสอน				
6.1 กระดานดำ, หนังสือเรียน	3	9	1.20	3.60
6.2 เอกสาร	-		-	
6.3 เครื่องบันทึกเสียง	6		2.40	
6.4 รูปภาพ	-		-	
6.5 บัตรคำ	-		-	
7. การมีส่วนร่วมของนักเรียน				
7.1 หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	10	26	4.01	10.41
7.2 ถามคำถามครู	2		0.80	
7.3 ตอบคำถามครูโดยใช้ความคิดตนเอง	3		1.20	
7.4 แสดงความคิดเห็น	1		0.40	
7.5 ยกมือขอตอบ	5		2.00	
7.6 นักเรียนเงียบ (ไม่มีปฏิสัมพันธ์)	3		1.20	
7.7 นักเรียนสับสนวุ่นวาย	2		0.80	

ตาราง 47 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
8. การใช้ภาษาของครู				
8.1 การใช้ภาษาอังกฤษ				
- ในการสอนทั่วไป	8	28	3.21	11.23
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	1		0.40	
- การถามคำถามนักเรียน	15		6.02	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	3		1.20	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	-		-	
- การยกย่องชมเชย	1		0.40	
8.2 การใช้ภาษาไทย				
- ในการสอนทั่วไป	7	20	2.81	8.01
- การสนทนาแสดงความคิดเห็น	2		0.80	
- การถามคำถามนักเรียน	5		2.00	
- การสั่งงานให้ทำตามแบบ	2		0.80	
- การวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	3		0.20	
- การยกย่องชมเชย	1		0.40	

ตาราง 47 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
9. การใช้ภาษาของนักเรียน				
9.1 การใช้ภาษาอังกฤษ				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	-		-	
- การตอบคำถามครู	16		6.42	
- การแสดงความคิดเห็น	-	28	-	11.23
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	5		2.00	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	7		2.81	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	-		-	
9.2 การใช้ภาษาไทย				
- การถามเพื่อให้ครูอธิบาย	4		1.60	
- การตอบคำถามครู	5		2.00	
- การแสดงความคิดเห็น	3	17	1.20	6.80
- การพูดหรือถามนักเรียนด้วยกัน	3		1.20	
- การฝึกจากแบบฝึกโดยตรง	-		-	
- การฝึกทักษะ อ่าน-พูด	2		0.80	

ตาราง 47 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
10. บรรยายากศทั่วไปในการสอน				
10.1 พฤติกรรมแสดงลักษณะของครู				
ครูอัตราจ้างไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยโน้มน้าว	1		0.40	
- ครูออกคำสั่งให้ทำตามแบบ	5	9	2.00	3.60
- ครูวิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน	3		1.20	
ครูประจำชั้นไทย				
- ครูแก้ไขข้อผิดพลาดโดยใช้ ความคิดเห็นของนักเรียน	4		1.60	
- ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจ นักเรียน	2	16	0.80	6.41
- ครูให้โอกาสนักเรียนใช้ภาษา อย่างอิสระ	8		3.21	
- ครูให้โอกาสนักเรียนซักถาม	2		.80	

ตาราง 47 (ต่อ)

ประเภทของพฤติกรรม	ΣX	รวม (ΣX)	%	รวม (%)
10.2 พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน				
นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน				
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	10		4.01	
- ถามคาถามครู	2		0.80	
- ตอบคำถามครูโดยใช้ความกิต ตนเอง	3	25	1.20	10.01
- แสดงความคิดเห็น	-		-	
- ยกมือขอตอบ	5		2.00	
- นักเรียนพูดหรือถามกันเอง	5		2.00	
นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย				
- นักเรียนเงียบ ไม่มีปฏิสัมพันธ์	3	5	1.20	2.00
- นักเรียนสับสนวุ่นวายไม่มีระเบียบ	2		0.80	
	249		100	

ภาคผนวก ข

1. ตัวอย่างแสดงวิธีคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือสังเกตการสอน
2. ตารางแสดงถึงความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบวัดการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เครื่องมือสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน
4. ข้อทดสอบวัดการพัฒนาความรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง 48 แสดงค่าความเข้มข้นของการสังเกตพฤติกรรมการสอน

	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	ร้อยละ กลุ่ม 1	ร้อยละ กลุ่ม 2	ความแตกต่างของ ร้อยละทั้งสองกลุ่ม	ตัวอย่างการคำนวณ
1. คำขวัญของกิจกรรมในการสอน						
- การนำเอาตัวบทเรียน	1	1	.9259	.9345	.0086	$\frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$
- การถามหาความรู้ในตัว	2	1	1.8518	.9345	.9173	$P_o = 1 - \frac{19.30}{100} = .8070$
- การอธิบายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างกว้าง	2	3	1.8518	2.8335	.9517	$P_e = (.1296)^2 + (.1203)^2$
- การเรียนรู้แบบฝึกหัดในเนื้อหาใหม่	4	4	3.7036	3.7380	.0344	$= .0311$
2. การฝึกทักษะ						$\frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$
- การฟัง	3	4	2.7777	3.7380	.9603	$= \frac{.8070}{1 - .0311}$
- การพูด	2	2	1.8518	1.8690	.0171	$= \frac{.8070}{.9689}$
3. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน (การโต้ตอบทางภาษา)						$= 0.8329$
- ครูถามคำถาม - นักเรียนตอบ	12	10	11.1108	9.3450	1.7658	
- นักเรียนถาม - ครูตอบ	1	1	.9259	.9345	.0086	

ตาราง 48 (ต่อ)

	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	ร้อยละ กลุ่ม 1	ร้อยละ กลุ่ม 2	ความแตกต่างของ ร้อยละทั้งสอง	ตัวอย่างการคำนวณ
4. การใช้อุปกรณ์การสอน						
- กระดานดำ หนังสือเรียน	4	4	3.7036	3.7380	.0344	
- เครื่องแบบนักเรียน	7	6	6.4813	5.6070	.8743	
5. การมีส่วนร่วมของนักเรียน						
- หัวเราะในกิจกรรมการเรียน	3	5	2.7777	4.6725	1.8948	
- ตอบคำถามครูโดยให้ความสนใจตนเอง	5	4	4.6295	3.7380	.8915	
6. การใช้ภาษาของครู						
- ใช้ภาษาอังกฤษ	13	11	12.0367	10.2795	1.7572	
- ใช้ภาษาไทย	5	4	4.6295	3.7380	.8915	
7. การใช้ภาษาของนักเรียน						
- ใช้ภาษาอังกฤษ	14	13	12.9626	12.1485	.8141	
- ใช้ภาษาไทย	4	6	3.7036	5.6070	1.9034	

	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	ร้อยละ กลุ่ม 1	ร้อยละ กลุ่ม 2	ความแตกต่างของ ร้อยละทั้งสองกลุ่ม	ตัวอย่างการคำนวณ
8. งบประมาณทั่วไปในการสอน พฤติกรรมและคุณลักษณะของครู						
- ครูอัตราจ้างไทย						
- ครูออกคำสั่งให้พาตามแบบ	3	4	2.7777	3.7380	.9603	
- ครูประจำชั้นไทย						
- ให้โอกาสนักเรียนให้ภาษาอย่างอิสระ	5	7	1.62295	6.5415	1.9120	
- ครูถามเพื่อนนักเรียนโอกาสตอบ	9	8	8.3331	7.4760	.8571	
9. พฤติกรรมแสดงลักษณะของนักเรียน						
- นักเรียนไปครัวแม่จริงใจในการเรียน	4	3	3.7036	2.8035	.9001	
- นักเรียนมอบหมาย	5	6	4.6295	5.6070	.9775	
รวม	108	107	100	100	19.3021	

ตาราง 49 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อทดสอบวัดการ
พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ

ข้อ ที่	p	r	ข้อ ที่	p	r
1	.30	.30	16	.20	.60
2	.65	.36	17	.60	.46
3	.44	.31	18	.60	.60
4	.41	.41	19	.73	.32
5	.55	.31	20	.56	.38
6	.59	.38	21	.40	.23
7	.52	.58	22	.41	.41
8	.39	.46	23	.36	.31
9	.64	.48	24	.46	.27
10	.30	.39	25	.35	.49
11	.61	.78	26	.79	.57
12	.64	.54	27	.46	.48
13	.71	.56	28	.54	.56
14	.58	.63	29	.40	.39
15	.80	.38	30	.36	.40

ข้อทดสอบวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 015)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คะแนนเต็ม 30 คะแนน

เวลา 30 นาที

คำชี้แจง

1. ข้อทดสอบมีทั้งหมด 5 แผ่น 5 หน้า
2. ข้อทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 3 parts คือ part A, Part B, Part C
3. Part A.1 ให้ฟังข้อความจากเทป ทั้งหมด 3 passages
ฟัง passage ละ 2 ครั้ง แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5 ใน Answer sheet
โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จากข้อเลือก a, b, c หรือ d
ที่กำหนดให้
4. ไม่หาเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษข้อทดสอบนี้

Part A.1 Listen to the tape and choose the correct answer
by marking X on a, b, c or d

(Recorded) : Jim likes math, science and English. He likes
science more than math, but he likes English
the most.

(Written) :

1. What subject does Jim like the best ?

- a. Math
- b. Science
- c. English
- d. Thai

(Recorded) : Jam made a birthday card for Mary yesterday
afternoon.

It was the very nice card. Earl helped him.
Jam painted the picture on the front of the
card with yellow and brown paint. He painted
the flower with red paint. He wrote "Happy
Birthday to you" on the front of the card, and
he wrote the birthday song inside the card

(Written) :

2. When did Jam make the birthday card for Mary ?

- a. Yesterday
- b. Yesterday before 9.00
- c. Yesterday after 12.00
- d. Yesterday morning

3. What colors did he paint the card ?

- a. Yellow and red.
- b. Red and brown.
- c. Yellow and brown.
- d. Yellow, brown and blue.

(Recorded) Mary : 311 - 4979

Susan : Hello ! Can I speak to Jane, Please ?

Mary : Just a moment, Jane's in the garden.

(Written) :

4. Where are the people talking ?

- a. In the supermarket.
- b. in the garden.
- c. In the library.
- d. On the telephone.

5. Where is Jane ?

- a. In the kitchen.
- b. In the garden.
- c. In the library.
- d. In the river.

Part A.2 Choose the best answer.

6. Your teacher is carrying a big heavy bag. You want to help her, what would you say ?
- a. May I help you ?
 - b. Do I help you ?
 - c. May you help me ?
 - d. Do you want to help ?
7. You want to go "Dusit Zoo, but you don't know how to get there. You want to ask someone about the way to go to "Dusit Zoo". You would say _____
- a. Excuse me. Will you take me to Dusit Zoo ?
 - b. Excuse me. Can you tell me the way to Dusit Zoo ?
 - c. Excuse me. I want to go to Dusit Zoo ?
 - d. Excuse me. How far is it from here to Dusit Zoo ?
8. It is a cold day. You are staying in a room with your friends. You want to **shut** the windows. You should say _____
- a. Shut the windows
 - b. I want to shut the windows.
 - c. Would you mind shutting the windows ?
 - d. Can you shut the windows ?

9. " _____ " ?

"Plastic, I think."

- a. What's your ruler made of
- b. What is your ruler making of
- c. What is your ruler making by
- d. Is your ruler made by wood

10. "How wide is the racetrack ?"

" _____ "

- a. It's wide five meters
- b. It's five meters wide
- c. They are five meters wide
- d. They are wide five meters

Part B : Read each passage, then answer the following questions.

Two brothers had one cat. One day the brothers fought because they wanted to play with their cat. The cat tried to hide, but the boys found it. Their mother was angry because the boys often fought about the cat. She had an idea to solve this problem. She said, 'Boys, don't fight. Give me the cat and your father's big axe. I will cut the cat in the middle then you can have half of the cat.'

11. At the end of the story, What would happen ?
- a. The boys would kill the cat.
 - b. The boys would give the mother the big axe.
 - c. The boys would go on fighting about the cat.
 - d. The boys would stop fighting because no one wanted his cat to be killed

An old man sees some money on the ground. He stops and says, "I haven't any money, so I'm going to take this."

A woman hears his words. She says, "Yes, take it and buy some food with it."

The old man takes the money to a shop. He buys five pens with it. Then he stands at the door of a school. After a time, he sells all the pens to boys and girls. Now he has more money.

12. Where did an old man find the money ?
- a. In the shop
 - b. On the ground
 - c. In the school
 - d. At the door of a school
13. What did he do with the money ? He _____
- a. bought some food
 - b. gave it to a woman
 - c. bought five pens
 - d. gave it to the boy

14. The old man in this story was a _____ man.

- a. bad
- b. clever
- c. kind
- d. brave

Jane : I'm ready now. Are you coming ?

Paul : No. I'm not ready. I must get my coat.

Jane : You don't want a coat. It isn't cold to day.

Paul : That's true. But perhaps it's going to rain.

Jane : No, it isn't. There's a lot of blue sky up
there.

15. What will Paul get with him ?

- a. his book
- b. his coat
- c. his bag
- d. his hat

16. How is it today ?

- a. It's cloudy
- b. It's hot
- c. It's rainy
- d. It's fine

Josie : Why have you bought that horse ?

Ben : I'm going to learn to ride it, of course.

Josie : Yes, but where are you going to keep the
horse ?

Ben : On my friend's farm. A horse must have a
field, mustn't he ?

17. Who bought a horse ?

- a. Josie
- b. Ben
- c. Ben's friend
- d. Josie's friend

18. Where must the horse be kept ?

- a. At Josie's house.
- b. At Ben's house.
- c. At Ben's field.
- d. A farm of Ben's friend.

Part C. I. Choose the correct answer

19. My teacher speaks English very_____.

- a. better
- b. good
- c. well
- d. best

20. What are you thinking_____? Mrs. Brown asks him.
a. on
b. round
c. about
d. with
21. Where_____Mr. Winai_____?
a. do - work
b. does - work
c. does - works
d. did - worked
22. The tea is_____hot_____ drink.
a. to, for he, too
b. too, to, for he
c. to, to him, too
d. too, for him, to
23. My friend is walking_____the street to the opposite side.
a. cross
b. across
c. through
d. in
24. My hobbies are_____.
a. swim and cook
b. swimming and cooking
c. swims and cooks
d. to swim and to cook

25. The train leaves Bangkok at 6 o'clock and _____
Lopburi at 10 o'clock.
- a. reaches
 - b. comes
 - c. ends
 - d. finishes
26. " _____ "
- "Once or twice a month"
- a. How often do you go to the movies ?
 - b. Have you ever gone to the movies ?
 - c. What about the movies ?
 - d. How do you like the movies ?
27. Mary _____ need the money _____ next month
- a. will/still
 - b. won't/still
 - c. won't/until
 - c. won't/before
28. There were some students in this room, _____.
- a. weren't there ?
 - b. were there ?
 - c. weren't they ?
 - d. were they ?

29. _____, you'll see "Thai Boxing"
- a. If you're going to Thailand
 - b. If you'll go to Thailand
 - c. If you went to Thailand
 - d. If you go to Thailand
30. "_____your exercise book ?"
- "Yes, I have."
- a. Had you done
 - b. Did you do
 - c. Have you done
 - d. Have you do